

Giới thiệu Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi

Thêm một câu chuyện tình yêu sủng tận trời của nam dành cho nữ chính mà tình yêu được bắt đầu từ cô bị một gã cầm thú cưỡng bức mà cô không biết người đó chính là anh.

Lúc cô nghe được anh cầu hôn:

“Gã cho anh, anh sẽ cùng em chia sẻ mọi đau khổ.”

Tuy mới lần đầu gặp mặt, nhưng những lời này của anh ta đã khiến cho cô cảm động. Cô đồng ý với anh, đồng thời cũng ngỡ ngàng ngừng khi nói ra cái bí mật xấu hổ kia.

Nằm ngoài dự liệu, anh cười độ lượng: “Yên tâm, anh không có cổ hủ như vậy đâu.”

Cô chấn động trước sự bao dung của anh ta, lại hoàn toàn không biết, dã thú tối qua đem cô nằm đè xuống, tra tấn cô chết đi sống lại, chính là người đàn ông trước mặt này! Sau khi gã cho anh ta, dưới sự dụ dỗ từng bước của anh ta, cô bị buộc phải cùng anh ta đêm đêm hoan ái, càng kinh ngạc hơn về năng lực của anh ta, cũng có chút mê hoặc: Tại sao, người chồng mới cưới này lại cho cô cảm giác, giống như dã thú đêm hôm đó a....

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Đôi tượng hẹn hò thú vị 1

Đoàn Hồng Huyền vừa lái xe vào bãi đậu xe, một cô gái lạ vô cùng bất lịch sự xông tới đập cửa xe hấn.

Mới đầu hấn còn nghĩ rằng cô gái gặp phải nguy hiểm gì đó vội chạy tới cầu cứu, cho nên hạ cửa xe xuống một chút, vừa đủ để hấn có thể nghe cô gái kia nói, nhưng lại không để cho đôi phương thấy rõ hấn là ai.

“Cậu sao giờ mới tới a, em gái tôi qua một hồi nữa thuốc sẽ phát tác, cậu còn không mau tới, muốn để người đàn ông khác được lợi sao?”

Giọng kên kiệu ra hiệu, nội dung khiến người ta kinh ngạc, Đoàn Hồng Huyền lúc này mới nhìn kỹ dáng vẻ của cô gái, kết quả càng thêm kinh ngạc.

“Sao không nói lời nào vậy, cậu không phải đã đổi ý rồi chứ, tôi nói cho cậu biết, tiền cậu đã.....”

“Từ Kỳ, xin lỗi a, trên đường kẹt xe, chị đang nói chuyện với ai vậy.”

Chàng trai lo lắng ngắt lời cô gái, khiến cho cô gái ý thức được, cô đã nhận nhầm người rồi.

Cô gái chợt dạ liếc liếc cửa xe chỉ mở hé, nhanh chóng kéo người sang một bên nhỏ giọng nói: “Cậu tên xuẩn ngốc này, lúc nào rồi mà còn tới trễ, ngộ nhờ để Đoàn Hồng Huyền gặp được em gái tôi thì làm thế nào?”

Đoàn Hồng Huyền ngồi trong xe như mùy, thật ra hấn đã đến rồi, còn nghe được câu chuyện khá là nguy.

Hấn hôm nay vốn là muốn hẹn hò với nhị tiểu thư của Ngải gia, có điều bây giờ xem ra, có người rất không muốn hấn người chủ chính này ra mặt a.

Đôi môi mòng cong lên gợi một tia nghiền ngẫm, Đoàn Hồng Huyền rút chìa khóa xuống xe, đôi chân dài nhẹ nhàng cất bước, hướng về nhà hàng vốn là nơi hấn hẹn hò.

Sau khi bước vào nhà hàng, Đoàn Hồng Huyền không vội đi tìm ngay vị nhị tiểu thư kia của Ngải gia để đóng vai anh hùng cứu mỹ nhân, mà tìm một chỗ cách cô không gần cũng không xa ngồi xuống, còn có tâm trạng nhàn nhã uống tách cà phê.

Người đàn ông vội vàng tới kia vẫn chưa xuất hiện, nhưng đối tượng mà hấn ta hẹn hò hình như tình hình không tốt cho lắm.

Đoàn Hồng Huyền ngồi phía sau cô, nhìn không rõ khuôn mặt cô, nhưng tấm lưng thon thả của cô đã lọt vào đáy mắt. Cô gái kia mặc một áo khoác nhưng màu xám nhạt, đang tựa lên bàn hai tay xoa huyệt thái dương, hình như không được khỏe, xem ra thuốc đã bắt đầu phát tác rồi.

Đoàn Hồng Huyền tay phải chống cằm, tay trái thon dài sạch sẽ gõ mấy cái trên màn hình điện thoại, “110” ba con số tạo thành số hiệu hiện lên trên giao diện quay số điện thoại.

Mặc dù nhân phẩm vị đại tiểu thư của Ngải gia kia khiến cho hấn mất đi hứng thú hẹn hò với vị nhị tiểu thư này, nhưng rõ ràng biết một người con gái bị đánh thuốc lại không quan tâm, Đoàn Hồng Huyền không làm được.

Hắn mặc dù không thích lo chuyện bao đồng, nhưng cũng không phải là một kẻ cặn bã máu lạnh.

Đang khi Đoàn Hồng Huyền đợi xem nhân viên phục vụ nhà hàng có phát hiện ra tình trạng bất thường của cô gái kia không, một người chàng trai trẻ nhìn có vẻ tốt bụng đi thẳng đến chỗ cô, đầu tiên là thử nói với cô hai câu, ngay sau đó liền định bế cô rời đi.

“Chep, thật phiền phức.” Đoàn Hồng Huyền thấy cảnh này, ngón tay đang trên màn hình điện thoại liền gõ xuống.

“A”

Một tiếng kêu thảm, cả nhà hàng yên tĩnh trong hai giây, Đoàn Hồng Huyền tay vốn đang định gọi điện thoại báo cảnh sát theo bản năng dừng lại.

Người đàn ông định đưa nhị tiểu thư Ngải gia rời đi, lúc này hai tay ôm lấy mặt quý trên sàn kêu gào, máu tươi từ khe ngón tay hắn ta chảy ra, có một thứ mắc kẹt giữa ngón tay, là cán của chiếc nĩa.

Còn về thủ phạm khiến hắn ta như vậy, ánh mắt Đoàn Hồng Huyền rơi xuống người con gái cầm con dao ăn đang ở trước mặt.

Là vị công tử thanh tú ngọt ngào kia, đối tượng hẹn hò của hắn.

Người phục vụ gần đó chạy đến đầu tiên, hoảng sợ hỏi: “Tiểu thư, chuyện này là thế nào, đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Đừng qua đây.”

Ngải Tử Lam cầm con dao ăn hươu hươu trước mặt, thân thể càng lúc càng vô lực, khiến cô chỉ có thể dựa vào tường mới có thể gắng gượng đứng vững, cô đã không còn nhìn rõ người trước mặt là ai nữa, chỉ biết cô đã bị người khác lừa rồi, tuyệt đối không thể dễ dàng để người khác lại gần.

Người phục vụ bị ánh dao loang loáng làm cho sợ không dám lại gần, sợ vị nữ khách xinh đẹp này là bệnh nhân tâm thần.

Đoàn Hồng Huyền nhìn người con gái giống như là một con sư tử mẹ đang xù lông lên, biểu cảm trên gương mặt tuấn lãng bắt đầu chuyển từ ngạc nhiên sang tràn đầy hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1-2: Đối tượng hẹn hò thú vị 2

1.2: Đối tượng hẹn hò thú vị

Hắn đem điện thoại thoát khỏi giao diện quay số bỏ vào túi quần tây, đứng dậy đi tới giữa đông hỗn loạn.

“Tiên sinh, ngài đừng qua đó, nguy hiểm.”

Đoàn Hồng Huyền bỏ ngoài tai lời nhắc nhở của người phục vụ, dễ dàng để mình vào trong phạm vi tấn công của Ngải Tử Lam.

Hơi thở mạnh mẽ đáng sợ khiến cho Ngải Tử Lam lông tơ dựng đứng lên, cô lại lần nữa hét lên: “Đừng qua đây.”

Nhưng lần này, người đứng trước mặt cô không những không lùi lại, thay vì tránh đòn tấn công không bài bản của cô, lại khẽ cười nói: “Đây không nên là quả gặp mặt cho người giải cứu.”

Âm thanh trầm ấm vang lên trong tâm trí hỗn loạn của Ngải Tử Lam, cô bắt được cái chữ “cứu” quan trọng nhất kia, nhưng đầu đặc hồ nhảo không cách nào tiếp tục chuyển vận.

Giây tiếp theo, Đoàn Hồng Huyền vì Ngải Tử Lam lần nữa hươu dao mà tròn đôi mắt đen sắc bén.

Người con gái này lại tự đâm mình một dao.

“Cứu tôi, cầu xin anh đưa tôi đi.” Ngải Tử Lam hoàn toàn không quan tâm vết thương trên mu bàn tay không ngừng chảy máu, hai tay nắm vạt áo người đàn ông xa lạ trước mắt, khẩn thiết cầu cứu.

Đoàn Hồng Huyền cúi xuống nhìn dòng máu lóa mắt trên da thịt trắng nõn của cô, thì ra thông qua cảm giác đau để duy trì sự tỉnh táo, cho nên mới quả quyết làm bị thương mình như vậy.

Người đàn ông trước mắt không phản ứng gì, Ngải Tử Lam có chút gấp gáp, có lẽ vừa rồi chỉ là ảo giác, tác dụng của thuốc như cũ đang ăn mòn lý trí và thân thể cô, Ngải Tử Lam không còn thời gian nghĩ nữa, một phen đẩy Đoàn Hồng Huyền ra, hướng về phía cửa nhà hàng chạy đi.

Đoàn Hồng Huyền cúi xuống nhìn áo sơ mi có một dấu tay nho nhỏ dính máu, ý vị không rõ khẽ cười một tiếng, quay người đuổi theo.

Chỗ góc khuất cầu thang, Ngải Tử Lam co người lại, ôm lấy thân thể đang run của mình, gần như chìm trong tuyệt vọng.

Cổ đã không còn sức nữa rồi, lập tức sẽ bị mê đi dưới tác dụng của thuốc, lần này không thể vượt qua sao?

Ngay từ đầu Ngải Tử Kỳ chủ động kêu cô hẹn hò với Đoàn Hồng Huyền, Ngải Tử Lam liền biết chuyện này có gì đó không đúng rồi, nhưng cô sao có thể tới, người chị cùng cha khác mẹ này lại muốn hủy hoại cô như vậy.

Tiếng giầy da nện trên nền đá cẩm thạch cả kinh khiến Ngải Tử Lam đột nhiên ngẩng đầu lên, trước mắt một mảnh mơ hồ, cô cố gắng lắm mới thông qua màu sắc quần áo nhìn ra, đây hình như là người trong nhà hàng nói muốn cứu cô.

Đoàn Hồng Huyền theo vết máu tìm tới, còn chưa đứng vững, liền bị cô giống như mèo con hoảng loạn nhào vào ngực, theo bản năng ôm lấy cô.

“Cứu cứu tôi cầu xin anh cứu cứu tôi.”

Người con gái trong lòng vừa cầu cứu, vừa dưới sự giằng vò của thuốc vô thức cọ sát tấm thân mềm mại của mình lên cơ thể rắn chắc.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-1: Hiến dâng lên mình 1

“Đừng lộn xộn, cẩn thận tôi thay đổi chủ ý.”

Đoàn Hồng Huyền ôm Ngải Tử Lam theo cầu thang xuống dưới lầu, cô gái nhỏ nỗ lực dùng má cọ sát lấy cổ hần khiến hần khó chịu hít thật sâu một hơi.

Hần không phải là thánh nhân, càng không phải vô năng tính dục, hần không thể trước một cô gái nhỏ xinh đẹp như vậy đang trong vòng tay mình bày ra cử chỉ quyến rũ mà không chút phản ứng.

Vốn dĩ hần cũng định đi bằng thang máy, không ngờ cái tên nhận tiền của Ngải Tử Kỳ kia đang đứng ở bên ngoài, để tránh thêm phiền phức, hần cũng chỉ có thể uất ức bỏ thêm chút sức lực của mình.

Chuyện bao đồng cũng đã quá rồi, không thể nào đem người ném xuống được.

Nhưng cô gái nhỏ trong lòng lại rất không an phận, mới xuống một tầng cầu thang mà thôi, cô đã nhanh chóng đem áo sơ mi của Đoàn Hồng Huyền lột ra, còn kê sát mình lên lồng ngực rắn chắc của Đoàn Hồng Huyền, khoanh khắc tiếp xúc với làn da, phát ra tiếng rên thỏa mãn lại kích thích người khác.

Đoàn Hồng Huyền đang bán khóa thân chạy, trong miệng lầm bầm một câu thô tục, bước chân nhanh thêm.

“Này”

Chưa đi được hai bước, Đoàn Hồng Huyền liền phát ra tiếng quát.

Thực ra không thể trách hần hết hoảng, có trách chỉ có thể trách cô gái trong lòng đã bắt đầu cố gắng cởi hết áo sơ mi của hần, hơn nữa còn không ngừng dùng cái miệng hồng hào hôn lên ngực hần.

Như vậy mà đi, tuyệt đối sẽ bị xem như trường hợp điển hình của hành vi đáng xấu hổ, sẽ bị chụp ảnh đưa lên mạng.

Hơn nữa càng mất mặt chính là Ngải Tử Lam lại khiêu khích hần như vậy, Đoàn Hồng Huyền hoài nghi mình có còn đủ sức ôm cô rồi khỏi đây không.

Mèo hoang nhỏ trong lòng không thỏa mãn lại cắn lên ngực mình một cái, Đoàn Hồng Huyền hít một hơi, thiếu điều đem người ném ra.

“Cô ngoan chút đi.” Đoàn Hồng Huyền tràn đầy bất lực, thở dài nặng nề, đặt Ngải Tử Lam xuống để cô đứng dựa vào mình, lấy điện thoại ra gọi.

Hần sợ dĩ chọn nơi này làm chỗ hẹn hò, chính là vì hần sau đó còn có chút chuyện cần giải quyết với chủ nhà hàng này Đàm Thiếu Hoa.

Bây giờ, chuyện chưa biết có giải quyết được hay không, nhưng phòng thì thật sự cần mượn gấp một cái.

Đàm Thiếu Hoa vừa nhận điện thoại đã giành lấy hỏi trước: “Tôi nghe nói cậu đã lấy đi một cô gái xinh đẹp từ nhà hàng của tôi, cậu Đoàn khẩu vị cậu cũng nặng a, tốt đấy.”

“Bớt nói nhảm đi, kêu người đem chìa khóa phòng nghỉ của ông ra cửa.” Đoàn Hồng Huyền hoàn toàn không để ý tới sự tò mò và trêu chọc của ông ta, thẳng thắn ra lệnh.

Đàm Thiếu Hoa vẫn còn muốn trêu chọc hắn mấy câu, liền nghe thấy Đoàn Hồng Huyền đầu dây bên kia tức giận nhỏ giọng nạt: “Cô ngoan chút đi, đừng cời quần tôi, sau đó điện thoại liền bị cúp cái rụp.

“Gấp vậy sao.” Đàm Thiếu Hoa nhìn điện thoại chết lặng, vội vàng kêu người đi đưa chìa khóa, tránh để Đoàn Hồng Huyền không giữ được thanh danh.

Đoàn Hồng Huyền hoàn toàn ôm Ngải Tử Lam xông lên tầng năm, may mà nhân viên của ông chủ động tác nhanh nhẹn, đã đợi sẵn trước phòng nghỉ.

Người lúc này ôm một cô gái tới phòng nghỉ của ông chủ, chỉ có người mà ông chủ dặn cho mượn phòng, người nhân viên không dám nhìn kỹ vào đôi nam nữ mờ ám kia, nhanh chóng mở cửa, lại đem chìa khóa đặt trên tủ giày trong phòng.

Trước khi đi, nhân viên kia còn không quên nói với Đoàn Hồng Huyền: “Đàm Thiếu Hoa nói, anh muốn ở lại bao lâu thì ở, cần thứ gì thì gọi điện cho ông ấy là được.”

Vẫn còn đang tránh nộ hôn của Ngải Tử Lam, Đoàn Hồng Huyền nét mặt sầm lại, nhân viên kia run lẩy bẩy, chạy như bay.

Có điều vừa vào cửa Ngải Tử Lam đã bắt đầu ôm lấy đầu Đoàn Hồng Huyền, hôn lên đôi môi mỏng gợi cảm kia.

Đoàn Hồng Huyền giờ chân lên đạp cửa, không chút thương hoa tiếc ngọc nào trực tiếp đem con mèo hoang nhỏ không lịch sự này ném lên giường ngủ.

“Eh”

Ngải Tử Lam mơ hồ kháng nghị một tiếng, trở mình liền đem chăn cuốn lên người.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2-2: Hiện dâng lên mình 2

2.2: Hiện dâng lên mình

Đoàn Hồng Huyền thấy trên cánh tay cô vết thương vẫn còn đang chảy máu, lông mày sắc bén cau lại, xoay người bắt đầu lục tìm trong phòng.

Đợi đến khi hắn mang hộp cứu thương lại, cảnh tượng trước mắt khiến hắn có cảm giác máu chảy ngược lên đỉnh đầu.

Ngải Tử Lam không biết từ lúc nào đã bỏ chiếc chăn cuốn trên người ra, áo khoác lông nhung trên người sớm đã bị cô cởi bỏ, chiếc áo lót có lẽ không dễ coi, tức giận cô vừa lôi kéo quần áo vừa hôn hên, hoàn toàn không biết mình đã bị người khác nhìn thấy hết rồi.

Đoàn Hồng Huyền vừa tới gần, Ngải Tử Lam liền giống như con rắn xinh đẹp trườn tới, hơn nữa mục tiêu vô cùng rõ ràng, chính là muốn giúp hắn giải phóng nốt số quần áo ràng buộc phía thân dưới.

“Ng ngoan chút đi, bôi thuốc cho cô.” Đoàn Hồng Huyền không chịu nổi lời cà vạt ra trời bàn tay đẹp của Ngải Tử Lam vào đầu giường, dùng cơ thể rắn chắc của mình đè lên thân thể không biết an phận của cô, sau đó bắt đầu nắm lấy tay trái bị thương của cô, rửa sạch miệng vết thương và bôi thuốc lên.

Ngải Tử Lam lần này vạch đúng lên mạch máu ở mu bàn tay, máu chảy ra hơi nhiều.

Oxy già tiếp xúc với vết thương, Ngải Tử Lam uất ức bẹp miệng rì rầm một tiếng, đôi mắt đầm lệ hoàn toàn buộc tội tên bạo hành Đoàn Hồng Huyền.

Kết quả tên bạo hành một chút cũng không phản tỉnh, tiếp tục bôi thuốc.

Ngải Tử Lam bất mãn gãy giữa, đôi chân thon dài cọ xát vào đôi chân mạnh mẽ của Đoàn Hồng Huyền, được tính lại phát tác, cô chịu không nổi đưa chân quặp lấy eo Đoàn Hồng Huyền, mờ ám cọ xát.

Đoàn Hồng Huyền khó khăn lắm mới bôi thuốc xong cho cô, chịu đựng sức nóng của cơ thể, tách cô gái đang dính lấy người mình ra, lại giúp cô cởi bỏ chiếc cà vạt đang trói ở cổ tay, muốn để cô ở phòng này qua đi được tỉnh.

Kết quả người con gái không biết sống chết nắm lấy dây da hắn, bộ dạng đáng thương như là bị vứt bỏ vậy, uất ức lúng búng: “Đừng..... đừng đi.....tôi khó chịu.....”

Đoàn Hồng Huyền không thể không thừa nhận, đối tượng hẹn hò của hắn thật sự rất xinh đẹp.

Khuôn mặt nhỏ nhắn bằng bàn tay dưới tác dụng của thuốc ửng hồng lên thật quyến rũ, một đôi mắt long lanh màu nâu nhạt phủ một lớp hơi sương, thỉnh thoảng chớp chớp mắt đều tinh thần như nước câu dẫn tâm hồn, chưa kể đến tấm thân lung linh nửa lộ nửa che kia.

Giữa lúc Đoàn Hồng Huyền còn đang ngây ngẩn, Ngải Tử Lam đã trèo lên cơ thể cao lớn của hắn, giống như lữ khách lạc trên sa mạc cuối cùng cũng tìm được suối nước trong, trên mặt, trên cổ, trên ngực hắn đều in dấu những nụ hôn.

Thậm chí, người con gái này còn vì không được đáp lại, mà dùng răng cắn lên cơ bụng hắn một miếng.

“Cô tự chuốc lấy đó nhé.”

Trong đầu Đoàn Hồng Huyền cái gọi là lý trí kia đã bị trào của con mèo nhỏ kia “bang” một cái đánh gãy, trực tiếp đẩy người ngã xuống đệm nước.

Ngải Tử Lam bị lạc trong được tính hoàn toàn không biết mình sắp gặp phải nguy cơ gì, ngược lại lại phát ra những tiếng ưm đầy cao hứng, càng với vâng sát lên thân thể Đoàn Hồng Huyền.

Đau đớn chỉ là chuyện trong nháy mắt, Ngải Tử Lam chỉ bất mãn mà lưu lại mấy vết cắn lên người Đoàn Hồng Huyền, cùng với mấy vết mèo cào như máu, liền bị Đoàn Hồng Huyền dùng cả vật trời hai tay lên đầu giường, giống như hiến tế vậy, hoàn toàn hiến dâng lên mình.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3-1: Bị tính kế gán tội thay 1

Nắng vàng óng ánh như từ cửa sổ rót xuống, trèo lên chiếc giường lớn hỗn độn kia.

Ngải Tử Lam choáng váng mở mắt ra, đưa tay lên che ánh nắng chói sáng, qua ba giây mới phản ứng lại mình không phải đang ở nhà.

Cô đột nhiên quay đầu lại, liền thấy tấm lưng người đàn ông bên cạnh đang say ngủ.

Thân thể người đàn ông này rất đẹp, phần lưng các cơ bắp hiện lên rõ ràng nhưng không quá lớn, cơ bắp hơi mỏng rất phù hợp với xương cốt cường tráng, một đường kéo dài đến vòng eo chắc khỏe, chiếc mông săn chắc phần lớn được che giấu, tạo nên một cảnh khiến cho Ngải Tử Lam đỏ mặt.

Cô không hề coi người trước mắt là kẻ xấu đã tính kế cô, Ngải Tử Lam nhớ rất rõ, là cô đã luôn làm phiền đối phương, không ngừng câu dẫn đối phương, hơn nữa, những vết cào kinh khủng sau lưng người đàn ông này cũng có thể chứng minh thái độ tối qua của cô rất “kịch liệt”.

Ngải Tử Lam lấy tay xoa xoa má nóng bừng, không dám đối diện với người đàn ông đã cùng cô một đêm xuân này.

Cô rón rén xuống giường, chịu đựng sự đau nhức trên người, nhặt từng mảnh quần áo bị vứt khắp sàn mặc vào, khi nhìn thấy những vết tím xanh trên người, mặt lại ửng đỏ.

Trước khi rời đi, cô chần chừ một chút, mở túi xách rút ra tất cả tiền mặt, giữ lại cho mình một tờ để bắt xe, tám trăm đồng còn lại đều đặt trên tủ đầu giường.

Bất kể nói thế nào, tối qua cũng là người này đã cứu cô, chút tiền này coi như bày tỏ sự cảm ơn.

Ngải Tử Lam lặng lẽ rời khỏi căn phòng, trên đường đi như một tên trộm cẩn thận từng li từng tí, vốn dĩ cô định đi cửa chính, nhưng sau khi trông thấy đám phóng viên đứng ở cửa lập tức lùi về phía sau cột hành lang.

Sáng sớm tinh mơ, nhà hàng còn chưa mở cửa, nguyên nhân đám phóng viên thủ ở đây chỉ có một, chính là đang đợi cô.

Tuyệt đối không thể bị đám phóng viên chụp được cô đi ra với bộ y phục rõ ràng bị xé rách, Ngải Tử Lam trong lòng nghĩ như vậy, tìm một nhân viên hỏi cửa sau, lặng lẽ rời đi.

Trên đường về nhà, Ngải Tử Lam nghĩ lại những chuyện hôm qua, liền hiểu ra tất cả.

Đoàn Hồng Huyền ban đầu hẳn là đối tượng hẹn hò của Ngải Tử Kỳ, con rùa vàng với chất lượng tuyệt hảo như vậy, nghĩ thế nào cũng không thể luận được cô, con gái của người vợ trước, lại hưởng dụng.

Nhưng Ngải Tử Kỳ lại lén chạy đến nói với cô, nói chị ta đã có đối tượng yêu thích rồi, xin mình thay chị ta đi hẹn hò.

Ngải Tử Lam không nén nổi hận mình ngây thơ, lại thật sự nghĩ rằng bất luận thế nào đây cũng là người chị cùng cha khác mẹ của cô, cho dù ngày thường giữa họ có chút mâu thuẫn xung đột, lúc này giúp một chút chuyện cũng có sao.

Người xem người ta là chị em, người ta xem người như kẻ thù.

Ngài Từ Lam trong lòng nói như vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra nét tự giễu.

Cô hoàn toàn có thể tưởng tượng được, nếu tất cả đều tiến triển thuận lợi như tính toán của Ngài Từ Kỳ, cô sẽ tỉnh một đêm với người mà Ngài Từ Kỳ sắp đặt, sẽ bị phóng viên bắt gian, đến lúc đó cả thiên hạ đều biết.

Hoặc cô cùng kẻ cường gian kia kết hôn, hoặc cô bị ba lấy lý do bại hoại gia phong đuổi ra khỏi nhà.

Chiều này, thật quá tàn nhẫn.

Có điều, Ngài Từ Kỳ tính khí kiêu ngạo nhưng lại nhát gan sợ phiền phức, hẳn sẽ không có gan làm ra chuyện này, Ngài Từ Lam trong đầu hiện lên một ứng cử viên.trái tim hoàn toàn lạnh.

Đúng rồi, sao lại quên cơ chứ, người mẹ kế hai mặt của cô, không phải sớm đã vắt óc tính kế muốn đuổi cô đi, xem ra mẹ kế đã xác định được ba hoàn toàn không còn quan tâm tới cô nữa, cho nên mới dám đối phó với cô như vậy.

Dù sao thì, con gái của vợ trước, một đứa không ai đau xót không ai yêu quý không ai che chở bảo vệ, một cái gai trong mắt dễ dàng trừ bỏ như vậy, đương nhiên không thể bỏ qua.

Ngài Từ Lam lòng tràn đầy bi thương trở về nhà, cô sẽ không vì chuyện này mà đi mách với ba, bởi vì cô cho dù có lý cũng không thể nào nói rõ ra được.

Chẳng lẽ muốn nói với ba, nói đêm qua cô đã lên giường với một người đàn ông xa lạ, tất cả đều là do mẹ con Ngài Từ Kỳ tính kế.

Ba chỉ sợ dưới ngôn ngữ điêu ngoa của bọn họ, sẽ cho rằng cô dựng chuyện hành động bất chính, sau đó còn muốn bôi nhọ hãm hại người khác mà thôi.

Ngài Từ Lam thở dài, nói về gia môn liên bất đầu tính toán nên làm thế nào để nhanh chóng rời khỏi, cô không truy cứu, không có nghĩa là cô tiếp tục ngốc ở lại đây cho người ta tính kế.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3-2: Bị tính kế gán tội thay 2

“Từ Lam, sao giờ con mới về?”

Tiếng ba giận mắng khiến cho Ngài Từ Lam ngạc nhiên ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện trong phòng khách không chỉ có ba, mẹ kế và chị gái đều ở đó, còn có hai người đàn ông xa lạ mặc quần áo cảnh sát.

Ngài Từ Lam trong lòng bỗng có 1 dự cảm chẳng lành, bình tĩnh nói: “Con tới qua”

“Không cần nói nữa, ta biết cả rồi.” Ngài Thành Quốc giọng điệu không hay ngắt lời Ngài Từ Lam, một nét mặt hận không thể đánh chết cô tiếp tục nói, “Ta thật không ngờ, Ngài gia lại sinh ra một đứa con gái đáng xấu hổ như vậy.”

Ngài Từ Lam nhất thời không biết nên nói như thế nào, cô theo bản năng nhìn về phía mẹ kế và chị gái đang ngồi một chỗ, bọn họ trên mặt đều là một vẻ đắc ý, điều này khiến cho Ngài Từ Lam trong lòng hơi chột dạ.

Lẽ nào chuyện tôi qua, ba đã biết rồi.

Ngài Từ Lam bên này còn đang tính xem nên nói thế nào cho rõ chân tướng, hai người cảnh sát kia đã đi về phía cô.

“Cô Ngài Từ Lam, cô hiện tại có liên quan đến vụ việc tụ tập hút heroin, phiền cô theo chúng tôi một chuyến.”

Ngài Từ Lam trong đầu ầm một tiếng, “hút heroin” hai chữ này như sấm sét vậy, đánh cho cô ù cả đi.

“Tôi không có hút heroin, các người nhầm rồi.” Ngài Từ Lam quả quyết nói, chuyện hút heroin, chưa cần nói đến hút, cô ngay cả hình dáng của nó ra sao cô còn chưa từng tận mắt nhìn thấy nữa là.

Cảnh sát liếc nhìn nhau, giống như đã định tội cho cô vậy, cho nên đối với sự狡辩 của người hút heroin không hề ngạc nhiên chút nào, ngược lại trên mặt lại có chút khinh thường châm chọc.

“Cô Ngài, chúng tôi tới qua đột nhập kiểm tra, bắt được một người hút thóc phiện, khi đó hiện trường khá là hỗn loạn, có mấy người đã chạy mất, nhưng

chúng tôi ở hiện trường đã tìm thấy chứng minh thư của cô.”

Nói rồi, viên cảnh sát lấy từ trong túi nhựa ra một chiếc chứng minh thư, cầm theo túi nhựa chia mặt chính của chứng minh thư cho Ngải Từ Lam nhìn.

Ngải Từ Lam vừa nhìn liền biết chuyện gì đã xảy ra.

Hôm qua Ngải Từ Kỳ cô đeo ba lô trên vai đi đến nhà hàng cao cấp hẹn hò thì không giống lắm, cô tình đưa cho cô một cái túi xách, lại vì cô đang vội, Ngải Từ Kỳ ngoài việc trong túi xách để cho cô một ít tiền mặt, các giấy tờ và thẻ ngân hàng của cô đều để ở nhà.

Bây giờ xem ra, rõ ràng chính là Ngải Từ Kỳ đem chứng minh thư của cô ném ở hiện trường tụ tập hút heroin, bây giờ còn muốn định tội cho cô.

Đây là hút heroin a, không phải đánh nhau ầu ẩu, chuyện như này nếu bị ghi vào trong hồ sơ của cô, cô đời này coi như bị hủy rồi.

Ngải Từ Lam nhìn sâu vào người chị gái đang đắc ý khê cười, nén lửa giận và uất ức nói với cảnh sát: “Chứng minh thư này đúng là của tôi, nhưng tôi qua người tụ tập hút heroin không phải tôi, tôi có chứng cứ, tôi qua tôi ở chỗ khác, các anh có thể theo dõi camera giám sát, cũng có thể đi tìm nhân chứng lấy bằng chứng.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4-1: Cô có khỏe không

Hai người cảnh sát nhìn nhau, người có liên quan đến hút heroin, trừ phi tâm lý cực kỳ mạnh mẽ, bằng không sao có thể như Ngải Từ Lam bình tĩnh trấn tĩnh như này.

“Cô Ngải, rất xin lỗi, cho dù như vậy, chúng tôi vẫn cần phiền cô đi tới cục một chuyến, để làm bản tường trình. Ngoài ra, nếu cô có thể nói rõ hướng đi của chứng minh thư của cô, hoặc là nói ra người có khả năng nhất đem chứng minh thư của cô đánh rơi ở đó, như vậy sẽ giúp ích rất nhiều cho cô thoát khỏi mối nghi ngờ.”

Cảnh sát sau khi suy nghĩ nói với Ngải Từ Lam như vậy, giọng và thái độ so với lúc vừa rồi tốt hơn một chút.

Ngải Từ Lam sụp mặt xuống, sau khi đưa ra quyết định trong lòng nói: “Người lấy chứng minh thư của tôi, tôi ngược lại biết chính xác một người.”

Không ai để ý Ngải Từ Kỳ trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, lần này không chỉ là cảnh sát, ngay cả vợ chồng Ngải gia cũng thúc giục Ngải Từ Lam mau nói, tránh việc cô dính vào vụ bê bối làm xấu mặt Ngải gia.

Ánh mắt Ngải Từ Lam lướt qua ba và mẹ kế một ghét bỏ một khinh thường, cuối cùng rơi xuống mặt người chị ánh mắt đang hoảng loạn.

Giọng cô dịu dàng, lại vô cùng chắc chắn nói: “Hôm nay khi tôi ra ngoài, chị tôi đã đổi ví của tôi, tất cả những giấy tờ của tôi đều là chị ấy giữ giúp.”

Đối với việc nói ra chân tướng này, Ngải Từ Lam một chút áy náy trong lòng cũng không có.

Trước đó Ngải Từ Kỳ hạ thuốc muốn tính kế khiến cô thân bại danh liệt, bây giờ lại vọng tưởng ở phía sau làm cho cô dính vào hút heroin tội danh hủy hoại cuộc sống này. Cô mặc dù là người chú ý đến tình cảm, nhưng cũng không phải kẻ yếu nhược có thể ăn hiếp.

Nếu nhượng bộ chỉ có thể chuốc lấy những mưu kế độc ác, vậy thì, không cần nhượng bộ nữa.

Ngải Từ Kỳ sắc mặt trắng bệch, xẹt một cái đứng dậy, ần ỷ nói: “Tôi đi đứng ngồi đứng, có bản lĩnh cô tìm người tới chứng minh chỗ ở của cô tôi qua đi, bằng không tôi không gánh cái tội danh hãm hại em gái ruột này.”

Ngải Từ Lam nhướn mày, xem ra người chị ngốc này vẫn nghĩ rằng cô tôi qua lên giường với kẻ mà chị ta sắp đặt, cho nên mới chắc chắn như vậy đây.

Ngải Kiến Quốc và mẹ kế cũng liên tục mắng Ngải Từ Lam, cuối cùng vẫn là cảnh sát lấy lý do phải đưa hai chị em đi xét hỏi để làm bản tường trình, mới khiến bọn họ miễn cưỡng dừng lại.

Con gái lớn bảo bối phải đi tới cục cảnh sát, vợ chồng Ngải gia đương nhiên là muốn đi theo.

Có điều, đợi đến khi Ngải Từ Lam thân nhiên chấp nhận xét nghiệm nước tiểu xem có độc phẩm không, Ngải Từ Kỳ lại ồn ào kêu mình không có hút heroin không chịu làm xét nghiệm, tất cả mọi người đều ý thức được một chuyện.

Xem ra người thực sự hút heroin rất có khả năng là Ngải Từ Kỳ, nếu không sao cô ta phải chột dạ như vậy?

Ngải Từ Lam không thêm để ý người chị này muốn nháo ra sao, coi như là sau cùng chị ta cũng sẽ được ba mẹ bỏ tiền ra chuộc về nhà không hề gì,

những gì Ngài Từ Lam muốn chỉ là thái độ khiến họ hiểu.

Cô từ nay về sau, tuyệt đối sẽ không nhượng bộ Ngài Từ Kỳ dù nửa bước.

Khi điện thoại của Đoàn Hồng Huyền gọi tới, vừa đúng lúc Ngài Từ Lam bước vào phòng thẩm vấn, Ngài Từ Kỳ nghe thấy điện thoại Ngài Từ Lam reo, vốn không muốn bắt máy.

Nhưng trong đầu cô ta lại xẹt lên một ý nghĩ ác độc, khiến cô ta chủ động nhận điện thoại vốn thuộc về Ngài Từ Lam.

“Cô ở đâu?” Đoàn Hồng Huyền cầm trong tay xấp tiền mỏng màu đỏ, ánh mắt có chút âm u đáng sợ.

Người con gái này có phải là nào có vấn đề, cư nhiên lại dám chuẩn êm, lại còn để lại cho hắn mấy tờ tiền mặt, là muốn nói không có “ngũ” không với hắn một đêm?

Hắn Đoàn Hồng Huyền lẽ nào giá trị chỉ có chút tiền vậy sao.

Ngài Từ Kỳ nghe điện thoại gọi tới là giọng một người đàn ông rất dễ nghe, đáy mắt càng lạnh hơn, cô ta giả bộ giọng ngọt ngào dịu dàng nói: “Ngại quá, cậu là bạn của Từ Lam sao, em ấy hiện giờ không tiện nói chuyện điện thoại, chúng tôi đang ở cục cảnh sát.”

Đoàn Hồng Huyền ngậy ra: “Sao lại ở chỗ đó, xảy ra chuyện gì rồi?”

“Là như thế này, cảnh sát nói Từ Lam hút heroin, muốn em ấy tới cục cảnh sát khai báo một chút.” Ngài Từ Kỳ nói xong câu này lại vội vàng bổ sung một câu, “Hiện tại vẫn chưa xác định, có lẽ Từ Kỳ không có hút heroin.”

Điện thoại choang một cái liền bị đối phương tắt ngang, Ngài Từ Kỳ tính cách kiêu ngạo lại không chút tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4-2: Cô có khỏe không 2

Cô ta là muốn để cho tất cả mọi người đều nghĩ rằng Ngài Từ Lam vì hút heroin mà bị bắt, nhất là đối với người đàn ông thú vị của Ngài Từ Lam, biết được chuyện này nhất định sẽ xa lánh cô, nói không chừng sẽ đem chuyện này lan rộng ra ngoài, vậy thì còn gì bằng.

Khi Đoàn Hồng Huyền vội vàng tới cục cảnh sát, Ngài Từ Lam vừa vặn từ phòng thẩm vấn bước ra.

Cô không mặc bộ quần áo hôm qua, sắc mặt có chút tiêu tụy, cũng không chào hỏi người nhà đang đợi ở ngoài, thẳng tìm một chiếc ghế cách xa bọn họ nhất ngồi xuống.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp kia, không nhìn ra một chút biểu cảm nào, bình tĩnh giống như một búp bê tinh xảo làm từ sứ.

“Cô khỏe không?”

Giọng nói ấm áp êm dịu khiến cho Ngài Từ Lam có chút ngạc nhiên ngẩng đầu lên, người đàn ông hết sức tuấn mỹ trước mắt khiến cô lóe lên một chút.

Ngài Từ Lam nhanh chóng lấy lại tinh thần, lịch sự mà xa cách mỉm cười nói: “Vẫn khỏe, cảm ơn.”

Mặc dù không biết người này là ai, nhưng tại thời điểm mà ngay cả người nhà cũng bài trừ cô, một người ngoài thật lòng quan tâm cô, cũng khiến Ngài Từ Lam cảm động.

Thái độ giống như lần đầu gặp này khiến cho Đoàn Hồng Huyền hơi nhướn mày, người con gái này cư nhiên lại không nhớ hắn.

Nghĩ lại, tối qua cô bị thuốc khống chế, thần trí cũng không tỉnh táo, nếu thật sự nhớ mới là lạ.

Đối với Ngài Từ Lam mà nói, người đàn ông lạ đứng trước mặt cô không đi rất là kỳ quái, coi như là cảm thông, một câu thương cảm cũng là đủ rồi, đứng mãi ở chỗ cô làm gì, lẽ nào người này là cảnh sát mặc thường phục?

Còn không đợi cô nghĩ ra một lý do, Ngài Thành Quốc giọng lấp ba lấp bắp giật mình mở miệng.

“Đoàn tiên sinh, sao cậu lại ở đây?”

Đoàn Hồng Huyền phong độ nhẹ nhàng xoay người, giọng ôn tồn: “Tôi nghe nói Từ Lam xảy ra chút chuyện, cho nên đặc biệt tới một chuyến.”

“Khiến cậu chê cười rồi. Từ Lam đưa bé này không biết cố gắng, cũng không biết học hỏi chị nó” Ngải Thành Quốc nói rồi trừng mắt liếc Ngải Từ Lam, cảnh cáo cô, “Đội lặt cánh sát ra ngoài sẽ phải nhanh chóng thừa nhận những việc ngoài đã làm, đừng nghĩ cách làm liên lụy tới chị ngoài, nghe chưa hả?”

“Những gì con nói đều là thật, ba muốn để con gánh tội thay cho Ngải Từ Kỳ, chuyện này không thể nào.” Lời Ngải Từ Lam một chút vẫn hồi cũng không có, Ngải Thành Quốc bị cô chọc giận đến tối sầm mặt lại.

Ngải Từ Kỳ vừa bước ra khỏi phòng thẩm vấn liền trông thấy Đoàn Hồng Huyền, người này vốn chính là đối tượng hẹn hò mà người nhà sắp đặt cho cô ta, bây giờ lại xuất hiện ở đây, cô ta lập tức liền tự cảm thấy một số chuyện hiểu lầm lại hay, còn ném cho Ngải Từ Lam một cái nhìn khoe khoang.

Bất kể Ngải Từ Lam cố gắng thế nào, mãi mãi không đâu lại được cô ta. Trong nhà này, sau này khi xuất giá, Ngải Từ Lam chỉ có thể tìm một người đàn ông bình thường sống cuộc sống dung tục, còn cô ta sẽ gả cho Đoàn Hồng Huyền, làm một quý phu nhân thượng lưu, đây chính là sự khác biệt.

Đoàn Hồng Huyền đối với ánh nhìn của Ngải Từ Kỳ không thêm phản ứng, ngược lại hiểu kỳ đối với Ngải Từ Lam hỏi: “Cô làm cái gì?”

Ngải Từ Lam khoát khoát tay nói: “Không làm gì cả.”

Đoàn Hồng Huyền nghe vậy cười, kéo tay Ngải Từ Lam, vừa đem cô đi ra ngoài vừa nói: “Vây đi thôi, ở đây làm cái gì.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-1: Cô không phải phiền phức 1

Cảnh sát vội vàng kêu họ đứng lại.

“Tiên sinh, xin cậu chờ một chút, cậu không thể đưa cô Ngải đi như vậy được.”

Đoàn Hồng Huyền dừng bước chân, nghiêng người nói với cảnh sát: “Từ Lam tới qua hẹn hò với tôi, lúc tối ông chủ nhà hàng có bữa tiệc riêng, Từ Lam ở lại cùng tôi tham dự. Nếu các anh có câu hỏi gì, có thể tìm từng người bọn họ chứng thực. Ông chủ nhà hàng là Đàm Thiếu Hoa, người tham gia tiệc riêng còn có vợ chồng Thiệu Bắc Lâu và Lâm Lập Dương.

Mỗi khi Đoàn Hồng Huyền nói ra tên một người, mồ hôi lạnh trên trán cảnh sát lại thêm một lớp.

Đàm Thiếu Hoa, Thiệu Bắc Lâu, Lâm Lập Dương, ba người này đều là gì, chỉ cần đơn độc một người, cũng đã có thể nghiền nát những kẻ nhỏ bé như bọn họ bằng một ngón tay, chứ đừng nói chỉ ba người họp lại, thật sự một hơi thở cũng có thể thổi bay anh ta.

Người đàn ông này họ Đoàn, còn có thể cùng bọn họ tham dự tiệc, cảnh sát khi đó liền cảm thấy xương cốt mình đều lạnh thấu, đây chẳng phải là Đoàn Hồng Huyền trước giờ không lộ diện sao.

Cảnh sát oái rồi, Ngải Thành Quốc lại sáng lên.

Mặc dù ông ta không biết Đoàn Hồng Huyền vì sao lại đột nhiên thân mật với đứa con gái nhỏ này như vậy, nhưng thấy trước mặt đứa con gái nhỏ, kêu Đoàn Hồng Huyền ra tay cứu Ngải Từ Kỳ hẳn không phải chuyện khó.

Ngải Thành Quốc nhanh hai bước đi tới gần Đoàn Hồng Huyền, tươi cười mang theo chút nịnh nọt: “Đoàn tiên sinh, Từ Lam thật may mắn, có cậu làm chứng cho nó, nhưng Từ Kỳ đưa bé kia lại không may mắn như vậy, nhưng nó là người con gái của công chúng, thật không thích hợp ở một nơi như thế này, cậu xem có thể mang Từ Kỳ đi cùng được không?”

Vừa nghe thấy mình có hi vọng được vớt ra, Ngải Từ Kỳ đi đến bên ba, như chim non đứng nép vào, đôi mắt kỳ vọng hướng về Đoàn Hồng Huyền.

Đoàn Hồng Huyền đối với ánh mắt của Ngải Từ Kỳ dường như có virus miễn dịch thần kỳ, hoàn toàn không nhìn cô ta, vẫn cúi xuống nhìn cô gái nhỏ bên thân, đôi mắt đen sắc bén bất giác sợ hãi sợ hãi qua trên mặt Ngải Từ Lam.

“Ngải tổng, tôi có thể đưa Ngải Lam đi, đó là vì tôi vừa may có thể làm chứng được cho cô ấy. Nhưng Từ Kỳ, tôi sợ không giúp gì được, dù sao thì, tôi cũng không tiện can thiệp vào việc phá án của cảnh sát, ông nói có phải không?”

Đây là nói người ta không muốn quan tâm tâm đến chuyện của ông.

Ngải Thành Quốc và Ngải Từ Kỳ nhất thời cứng đờ, không ngờ Đoàn Hồng Huyền sẽ như vậy.

Bọn họ sao có thể nghĩ, Đoàn Hồng Huyền một chút hứng thú cũng không có, hẳn chỉ biết người hẳn muốn hiện tại bị hắn kéo tay, chỉ có thể đi cùng với hắn.

Thời điểm Ngải Từ Lam đi theo sau hấn, trong lòng vẫn còn hỗn loạn.

Từ đoạn đối thoại vừa rồi cô mới biết, thân phận thật sự của người này lại chính là Đoàn Hồng Huyền cái đại danh nổi tiếng mà cũng khá bí ẩn kia, có điều sự kinh sợ trong lòng không phải một chút một lát là có thể biến mất được.

Nhất là người này cư nhiên không chút báo trước chạy đến cục cảnh sát, giải cứu cô khỏi nơi nguy hiểm nhất, điều này thậm chí còn kinh ngạc hơn.

Ngải Từ Lam không hề ngốc, trước khi Đoàn Hồng Huyền xuất hiện, cô biết mình từ chối gánh tội cho chị, cách này kỳ thực rất khó làm được. Chỉ cần Ngải Thành Quốc trên bản tường trình ra tay một chút, mua chuộc một ít quan hệ, có lẽ đời này cô sẽ phải gánh những gì dơ bẩn thay cho Ngải Từ Kỳ.

Nhưng vì sự xuất hiện của Đoàn Hồng Huyền, hấn như một mặt trời mang ánh sáng hủy hoại, trong nháy mắt xua tan đi những u ám quanh người cô, đây thật sự kỳ diệu cũng thật kỳ quái.

Hấn tại sao lại vì cô mà làm những thứ này chứ.

Ngải Từ Kỳ thất thần, đôi khi cô phục hồi lại tinh thần mới phát hiện, cô cư nhiên đã lên xe của Đoàn Hồng Huyền, mà hiện tại Đoàn Hồng Huyền không biết muốn lái xe đi đâu.

Nghĩ rằng là mình lơ đãng, mặt ửng hồng Ngải Từ Lam chủ động nói: “Anh Đoàn, thật ngại, tôi vừa rồi có chút lơ đãng, anh tìm xem phía trước có cái giao lộ nào cho tôi xuống là được rồi, chuyện hôm nay cảm ơn anh.”

“Vẫn chưa tới.”

Đoàn Hồng Huyền ngôn từ súc tích ném cho cô ba chữ, sau đó liền không nói chuyện nữa, tay dài mà mạnh mẽ nắm lấy vô lăng, mắt không chớp nhìn đường phía trước.

Khí tức cực tuyệt nói chuyện trên người đàn ông này tản phát ra bây giờ lại quá rõ ràng, Ngải Từ Lam im lặng đem tất cả những lời nói nuốt trở lại bụng.

Có lẽ người ta thật sự có chuyện, không tiện vì cô mà để lỡ thời gian.

Ngải Từ Lam an ủi mình như vậy, nhìn cảnh phố không quen thuộc bên đường, vẫn là nhìn không được nghĩ, hay là vì người này là Đoàn Hồng Huyền, cô tự hỏi không biết có phải mình bị lừa bán hay không nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5-2: Cô không phải phiên phức 2

Không biết, khi cô đang ngắm đường phố, Đoàn Hồng Huyền lại xuyên qua kính chiếu hậu ngắm cô.

Người con gái này thật sự đã quên hết chuyện tối qua, hoàn toàn coi hấn là một kẻ xa lạ.

Đoàn Hồng Huyền trong tim gặm nhấm ba chữ “kẻ xa lạ”, lòng mơ hồ có chút không vui, đây là lần đầu, hấn không hi vọng một người con gái lọt vào tầm mắt hấn lại thành người xa lạ.

Không khí trong xe ngột ngạt khiến cho Ngải Từ lam có chút bất an, cô theo bản năng dùng ngón tay phải ngoắc dây an toàn, thăm tính xem từ đây về trường học bắt taxi mất bao nhiêu tiền.

Chiếc xe chậm chậm dừng lại, Ngải Từ Lam nhìn bên đường, phát hiện đây là một khu phố cổ tồi tàn, trong lòng càng hoang mang.

Cô quay đầu muốn hỏi Đoàn Hồng Huyền, nhưng người kia đã vòng sang ghế phụ thay cô mở cửa xe.

“Cảm ơn.” Ngải Từ Lam lịch sự nói lời cảm ơn, sau đó mới hỏi hấn, “Chúng ta tới chỗ này làm gì?”

Đoàn Hồng Huyền hất chiếc cằm góc cạnh, ý bảo Ngải Từ Lam nhìn bàn tay đeo băng gạc của mình.

“Vết thương trên bàn tay cô lại chảy máu rồi, phải xử lý một chút.”

Ngải Từ Lam lúc này mới chú ý đến tấm biển nhỏ bên đường: Old Town phòng khám khoa sản phụ.

Khoa sản phụ ba chữ này đập vào mắt, Ngải Từ Lam vội đưa tay nắm lấy tay áo Đoàn Hồng Huyền, ngập ngừng nói: “Anh Đoàn, nơi này không hợp lắm, đây là sản phụ khoa a.”

Đoàn Hồng Huyền không hề tâm nói: “Cô yên tâm, chút vết thương này hẳn vẫn xử lý được.”

“Không phải, ý tôi là, thân phận của anh đặc biệt, nếu bị người ta biết anh đưa tôi vào khoa sản phụ này, khó tránh khỏi ảnh hưởng đến danh dự của anh.”

Ngài Từ Lam vừa lên nhìn phản ứng của Đoàn Hồng Huyền trong khi nói những lời trước đó, để không chọc giận Đoàn Hồng Huyền còn chủ động nói: “Lần này thật sự rất cảm ơn anh đã giúp tôi, như vậy đã đủ rồi, tôi lát nữa bắt taxi về trường học, để y sĩ của trường xử lý giúp tôi là được rồi, không thể làm phiền anh thêm nữa.”

Trong đôi mắt đen như bảo thạch xẹt qua ánh nguy hiểm, hắn từng bước tới gần, sau cùng dang hai cánh tay, sau cùng khóa Ngài Từ Lam vào giữa hắn và chiếc xe thể thao.

“Anh Đoàn, anh muốn làm gì?” Ngài Từ Lam không thể không che hai tay trước ngực, ngượng ngùng hỏi hắn.

“Từ Lam, cô phải nhớ hai chuyện.”

“Thứ nhất, chuyện của cô, không phải làm phiền.”

“Thứ hai, giữa chúng ta sẽ không có tai tiếng.”

Đoàn Hồng Huyền giờ hai ngón tay trước mắt Ngài Từ Lam, nụ cười nho nhã lộ ra mấy phần nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6-1: Rất muốn phải sạch quan hệ 1

Ngài Từ Lam không hiểu cho nên nhìn Đoàn Hồng Huyền.

Hai câu này cùng nói ra, là muốn nói chuyện của cô đối với hắn mà nói, chẳng qua chỉ là việc rất nhỏ, hơn nữa, cô vẫn chưa đủ tư cách làm đối tượng gây tai tiếng cho hắn sao?

Nếu đôi là một cô gái khác bị nói như vậy, hắn sẽ tức giận, nhưng Ngài Từ Lam lại thờ phào nhẹ nhõm.

Thành thật mà nói, cô một chút cũng không muốn liên quan đến Đoàn Hồng Huyền một kẻ kiêu ngạo này, huống hồ người này còn là đối tượng hẹn hò ban đầu của Ngài Từ Kỳ, nếu thật gây ra tai tiếng, đối với cô mà nói chính là vô cùng vô tận phiền toái.

Đoàn Hồng Huyền thấy cô hiện rõ chút thờ phào, cảm thấy tim như bị kẻ nào đó nhét bông, bức bối.

“Đi thôi, xử lý vết thương của cô trước.” Đoàn Hồng Huyền thôi giam cầm Ngài Từ Lam, kéo tay cô dẫn vào trong đường hầm.

Người con gái này lại không thích liên quan đến hắn.

Đáng tiếc, muộn rồi, quan hệ bọn họ hiện tại đã giống như “thâm nhập” rồi.

Đây vẫn là lần đầu tiên kể từ khi sinh ra Ngài Từ Lam đến địa bàn của khoa sản phụ, điều làm cô có chút ngạc nhiên là, ở đây chỉ có một nam bác sĩ ngồi khám, không thấy bất cứ người phụ nữ nào khác.

Bên trong phòng khám nhỏ sạch hơn nhiều so với bên ngoài, chỗ cũng không nhỏ, không hề có bệnh nhân nào khác ở đây, có vẻ như việc kinh doanh không được tốt cho lắm.

Nam bác sĩ duy nhất thấy bọn họ đi vào, chính xác mà nói trông thấy Đoàn Hồng Huyền kinh ngạc một chút, trêu chọc nói: “Hôm nay mặt trời mọc ở đằng tây rồi, Đoàn công tử sao lại rảnh rỗi đến nơi nhỏ bé của tôi thế này.”

“Người nhìn không giống bác sĩ tốt, là bạn của tôi, Vương Nhược Thành.” Đoàn Hồng Huyền sau khi tiện miệng giới thiệu với Ngài Từ Lam, lại nói với bác sĩ, “giúp cô ấy xử lý vết thương một chút.”

Thực ra vừa vào tới cửa Ngài Từ Lam liền để ý thấy bác sĩ này có chút không giống bác sĩ.

Cũng không nói người này hung hãn, mà là quả thực hắn rất đẹp, một đôi mắt hoa đào cười lên liền giống như câu dẫn người khác, áo choàng trắng khoác trên người như sắp rớt ra, mềm mại tựa vào mặt bàn, một chút đáng vẻ vầng vàng của bác sĩ cũng không có.

“Cô gái đừng để ý tới anh ta, đây là ghen tị với vẻ đẹp trai của tôi mà.” Vương Nhược Thanh cười trên Ngải Tử Lam, người này vốn đã đẹp, cười lên lại càng tỏa sáng.

Có thể có quan hệ gần gũi với Đoàn Hồng Huyền như vậy nhất định không phải người thường, ngay cả cô cũng không thể đắc tội, Ngải Tử Lam ghen lời, đành đáp ứng nói: “Uhm... anh Vương thật sự rất đẹp.”

Đoàn Hồng Huyền nghe vậy chút nữa thì phì cười, Vương Nhược Thành sắc mặt âm ỉ đến nỗi không thành bộ dáng, dứt khoát đem tất cả dụng cụ xử lý vết thương sắp vào một khay ném cho hắn, sau đó nằm trên giường truyền dịch, quay lưng lại với bọn họ, bộ dạng cáu kỉnh như là một đứa trẻ ba tuổi.

“Ha ha ha, cậu tự mà làm đi.”

Ngải Tử Lam có chút lo lắng hỏi: “Anh ấy giận rồi.”

“Không sao, không cần để ý cậu ta, lát lại ổn thôi.” Đoàn Hồng Huyền không thèm nhìn Vương Nhược Thành, kéo bàn tay bị thương của Ngải Tử Lam lại, bỏ băng gạc cũ đi, lại dùng cồn rửa sạch vết thương.

Ngải Tử Lam ngay cả khi quen được Đoàn Hồng Huyền chăm sóc như vậy, cô vẫn có chút không thoải mái nói: “Anh Đoàn, hay là để tôi tự làm đi.”

“Yên nào.”

Đoàn Hồng Huyền cảnh cáo cô một tiếng, dùng tăm bông thoa thuốc mỡ lên mu bàn tay cô, động tác của hắn rất nhẹ nhàng, nhưng thuốc mỡ mà Vương Nhược Thành đưa tính kích thích quá mạnh, Ngải Tử Lam lúc đó lại xuất xoa một tiếng.

“Rất đau” tay của Đoàn Hồng Huyền nhất thời dừng lại, có chút giống như là không dám động tay, sợ lại làm đau cô.

Ngải Tử Lam nén cơn đau nói: “Không sao, anh tiếp tục đi.”

“Chịu đựng chút nhé, sắp xong rồi.”

Đoàn Hồng Huyền trên miệng nói như vậy, động tác bôi thuốc càng nhẹ nhàng cẩn thận, nhìn giống như là đang bảo vệ một thứ trân bảo quý hiếm vậy.

Vương Nhược Thành thật như là Đoàn Hồng Huyền nói, sau ba phút giận dỗi, lại quay ra nói với hai người bọn họ: “Ta nói các người chú ý một chút có được không, lời lẽ như vậy a, ngoài cửa không biết còn tưởng rằng ta trong này xảy ra chuyện gì mờ ám đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6-2: Rất muốn phải sạch quan hệ 2

Đoàn Hồng Huyền một chút cũng không nề ngại hỏi anh ta: “Cậu khi nào thì làm phẫu thuật đem não của cậu ra rửa sạch một chút vậy?”

Ngược lại Ngải Tử Lam đầu đầy sương mù nói: “Anh mắng anh ấy làm gì a.”

“Đừng để ý đến cậu ta, coi như cậu ta không có nói gì.” Đoàn Hồng Huyền ném cho Vương Nhược Thành một cái nhìn cảnh cáo, động tác nhanh nhẹn thuần thục mở băng gạc tiết khuẩn, băng bó vết thương của Ngải Tử Lam lại.

Ngải Tử Lam cũng không biết có phải là cô ảo giác hay không, cách băng bó này đặc biệt giống với người đàn ông mà cô đã tình một đêm ở trong nhà hàng.

Có lẽ là ảo giác rồi, không chỉ là băng bó, khẳng định đều rất giống.

Xử lý xong vết thương của cô, Đoàn Hồng Huyền dặn dò Ngải Tử Lam: “Đi ra xe trước đi đợi tôi.”

Ngải Tử Lam rất là ngoan ngoãn gật đầu, tạm biệt Vương Nhược Thành xong bèn đi ra.

Cô vừa bước chân ra khỏi cửa, Vương Nhược Thành phía sau liền bị người ta huých một cái từ trên giường truyền dịch lăn xuống.

Vương Nhược Thành lấy bả vai đụng Đoàn Hồng Huyền một chút nói: “Ai da, tôi nói cậu đây là đào được cô gái từ ngọn núi nào vậy, coi bộ hồn nhiên, để bên cậu thật phí phạm của trời a.”

Đoạn đối thoại vừa nãy của Đoàn Hồng Huyền và Ngải Tử Lam ai nghe cũng có thể dễ dàng hiểu nhầm, kết quả Ngải Tử Lam được nhắc nhở cũng không biết vấn đề nằm ở chỗ nào, chuyện này đặt họ vào trong vòng tròn, đơn giản là một kỳ tích.

Đoàn Hồng Huyền vừa quan sát hắn, cười nhạo: “Đây là tự xấu hổ về hành vi xấu xa.”

“Tôi sợ cậu làm dơ cô gái nhà người ta.” Vương Nhược Thành bĩu môi, vẻ mặt ghét bỏ.

Ngài Từ Lam vẫn còn đợi ở bên ngoài, Đoàn Hồng Huyền cũng không muốn tiếp tục cùng hắn khua môi múa mép, nói thẳng: “Đi lấy một ít thuốc hạ sốt, với cả đem một ông thuốc mỡ vừa nãy cho tôi.”

Sau khi Đoàn Hồng Huyền lấy thuốc xong từ trong phòng khám đi ra, liền thấy Ngài Từ Lam vẫn đang đứng đợi bên xe.

“Sao không vào trong xe đợi?”

Ngài Từ Lam chỉ cười cười nói: “Muốn hóng chút gió.”

Đoàn Hồng Huyền hiểu, cô gái này mặc dù hồn nhiên, nhưng vô cùng hiểu kết giao đúng mực với người khác, hai người bọn họ không thân thuộc, cộng thêm thân phận kia của Đoàn Hồng Huyền, cô đương nhiên sẽ không một mình ngồi trong xe hắn, tránh để xảy ra chuyện gì khiến cả hai ngượng ngùng thậm chí chuốc thêm phiền phức cho cô.

Nói đơn giản, cô rất nỗ lực phải sạch quan hệ với hắn.

Đáy mắt Đoàn Hồng Huyền lóe lên một sự thích thú, chủ động mở cửa xe cho Ngài Từ Lam: “Lên xe trước đã.”

Chiếc xe rời khỏi thành phố cổ, tòa nhà cũ nát loang lổ bị vứt lại phía sau, tầm nhìn trước mắt dần mở rộng.

Đang khi Ngài Từ Lam tính xem nơi nào thích hợp để kêu Đoàn Hồng Huyền cho cô xuống, Đoàn Hồng Huyền đột nhiên nói: “Thật ra tôi không hề hi vọng cùng con gái của Ngài gia kết hôn.”

Hắn dường như không có chuyện gì bèn khơi mào cái đề tài này, hình như đã quên, Ngài Từ Lam cũng là con gái của Ngài gia.

“Nếu tôi là cô, tôi cũng không muốn dính vào mớ hỗn độn của Ngài gia.”

Ngài Từ Lam ngây ra một chút, không hề có chút phản ứng gì là tức giận, ngược lại đồng ý với câu nói này của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7-1: Chúng ta hãy nói về một cái gì đó khách quan hệ 1

Lần trước Ngài Thành Quốc vì chuyện lậu thuế mà suýt bị bắt, vẫn là đi khắp nơi nương nhờ quan hệ mới đem việc này lắng xuống.

Cộng thêm vợ ông ta vừa mới qua đời, thi thể còn chưa lạnh đã vội vàng vàng cưới Tiểu Tam về nhà, hai chuyện này được lan truyền rộng rãi trong giới thượng lưu.

Đoàn Hồng Huyền từ đầu đến cuối luôn cảm thấy, gia đình có ảnh hưởng rất lớn tới con người ta, cho nên cảm thấy, con gái của Ngài gia nhân phẩm cũng không tốt đẹp gì.

Nghe lời giải thích của hắn, cô rất hiểu gật gật đầu nói: “Tôi biết.”

Tiếp đó, cười cay đắng.

Cô cũng thấy bất lực khi sống trong một gia đình đáng xấu hổ như vậy.

Đặc biệt là nghĩ đến bộ dạng nịnh nọt của Ngài Thành Quốc, cô thật sự hận không thể đào một cái lỗ mà chui xuống.

Ánh mắt hướng ra ngoài cửa xe, cô lại không còn tâm trạng để mà thưởng thức những cây ngô đồng pháp cao lớn tinh khiết bên đường, trong đầu tràn đầy suy nghĩ cách ứng phó với người nhà.

Mẹ kế chắc chắn sẽ không dễ dàng từ bỏ.

Cô thở dài một tiếng, đột nhiên ngừng đầu, nhìn về đôi mắt thâm thúy mê người của Đoàn Hồng Huyền, nhả nhếch cười: “Anh Đoàn, dừng ở đây đi, không làm phiền anh nữa. Hôm nay, may nhờ có anh giúp.”

Hắn đã nói đến nước này, nghĩ hắn cũng không muốn cùng cô, con gái của Ngài gia tiến thêm bất cứ quan hệ nào.

Hả liệu, Đoàn Hồng Huyền môi mọng khẽ động, lạnh lùng thò ra hai từ: “Địa chỉ.”

Cái gì

“.....”

Ngải Tử Lam ngây ra chút, ý hấn là, muốn đưa cô về tận nơi, không phải là hấn không muốn tiến thêm quan hệ với Ngải gia bọn họ sao?

Thấy cô không nói, Đoàn Hồng Huyền nghiêng mắt liếc tới, ánh mắt sâu thẳm tựa biển khơi kia, khiến tim Ngải Tử Lam lỡ nhịp.

Không thể không nói, người đàn ông này, quả thật có sức mê người.

Cô vội vàng thu ánh mắt lại, “Vậy đưa tôi trở về s đi, ngày mai khai giảng rồi, về nhà hay không cũng không hề gì.”

Đoàn Hồng Huyền lại bắt gặp sự mất mát trong câu nói của cô, lạnh lẽ thu ánh mắt, trong con mắt thâm sâu, xẹt qua một tia thương tiếc.

Trước khi ba sắp xếp cuộc hẹn hò cho hấn, có người đã giúp hấn nghe ngóng thông tin về Ngải gia.

So với Ngải Tử Kỳ của ngôi trường quý tộc đắt giá kia, lý lịch của Ngải Tử Lam rõ ràng có nhiều cái thú vị hơn.

Ở tuổi 21, cô là sinh viên nổi tiếng khoa thiết kế s, một năm đã tốt nghiệp rồi.

Cô bình thường đều sống trong ký túc xá, chỉ có cuối tuần được nghỉ cô mới về nhà.

Hấn bẻ tay lái, đôi mắt đen tập trung nhìn về phía trước, lạnh lùng nói: “Con gái của Ngải Thị, không học quản lý kinh doanh, lại học thiết kế. Ba cô không vì chuyện này mà tức giận sao?”

Hấn chỉ vô tình nói một câu, trong ánh mắt của Ngải Tử Lam đột nhiên lại có chút ngượng ngùng.

Không phải là cô không muốn học kinh doanh, mà là, Ngải Thành Quốc vốn không muốn cho cô tiếp quản Ngải Thị, mẹ kế lại rót vào tai ông ta, ban đầu khi cô chọn chuyên ngành, Ngải Thành Quốc đặc biệt nhắc nhở cô: Ngải gia đã có Ngải Tử Kỳ học kinh doanh rồi, không cần phải xuất hiện thêm cô học kinh doanh nữa.

Cô biết, cô sớm muộn gì cũng sẽ bị đuổi ra khỏi Ngải gia.

Để sau khi bị đuổi đi, có thể tự mưu sinh được, cô không thể không chọn thiết kế, thứ mà cô am hiểu tường tận và yêu thích.

Thấy được sự lạ thường của cô, Đoàn Hồng Huyền ánh mắt sầm xuống, hay là Ngải Thành Quốc vô tâm căn bản không muốn cho cô bước chân vào Ngải Thị, cho nên cô mới chọn thiết kế, ngành hoàn toàn không liên quan đến kinh doanh.

A, người trưởng bối này cũng thật là, thiên vị đến cùng cực rồi.

Vừa nghĩ như vậy, ánh mắt hấn nhìn Ngải Tử Lam, lại càng dịu dàng hơn.

“Thật ngại quá, tôi có chút chuyện phải đi trước trước đây.”

Ngải Tử Lam cố nén sự chua xót, nở ra nụ cười miễn cưỡng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7-2: Chúng ta hãy nói về một cái gì đó khác 2

Nói rồi, cô đưa tay đẩy cánh cửa xe bước xuống, cái cảm giác bị người ta chạm đến đáy lòng đó, thật sự rất khó chịu. Không ngờ, một giây sau liền bị người ta kéo cánh tay, lôi trở lại trong xe.

“Anh Đoàn, anh làm gì vậy?”

Cô có chút tức giận, không hiểu nhìn hấn.

Đoàn Hồng Huyền lại không có trả lời, xoay người lật tìm trong túi bên cạnh, một lát, lấy ra một cuộn băng gạc, nắm lấy tay cô.

Cơ thể rất cao dần tiến về phía cô, với một hơi thở nội tiết mạnh mẽ.

Ngài Từ lam có chút căng thẳng cả người cứng lại.

Nếu không phải trong tay hắn là cuộn băng gạc kia, cô nhất định sẽ nghĩ rằng, hắn lại gần như này, có phải là có ý đồ xấu với cô.

Gương mặt anh tuấn càng lúc càng gần, chỉ cách cô có mười cm, Đoàn Hồng Huyền cúi xuống.

“Băng gạc sút ra rồi”

Giọng nói trầm thấp vang bên tai cô, Ngài Từ Lam đột nhiên sực tỉnh, cúi xuống thấy hắn cầm tay cô lên, bộ dạng nghiêm túc băng bó....

Một dòng âm áp, từ từ dâng lên trong trái tim.

Ở Ngài gia lâu như vậy, trừ khi bà ngoại còn khỏe mạnh, cô có khi nào được hưởng thụ cái đãi ngộ này....

Cô từ từ thả lỏng, thích thú nhắm mắt lại, ngửa đầu dựa vào cửa xe. Cảm giác này, làm cô nhớ lại cảm giác ấm áp khi còn nhỏ bà ngoại băng bó cho cô.

Lông mi không nhịn được run run, khóe môi cô hiện lên ý cười nhàn nhạt.

Cô không biết, bộ dáng này của cô hấp dẫn đến thế nào.

Đang khi Đoàn Hồng Huyền băng bó xong, ngẩng đầu thấy hàng lông mi dài của cô run run, cùng với khóe môi ngọt ngào cười kìa, cổ họng không nhịn được nuốt nước miếng.

Nhìn chiếc cổ trắng nõn của cô.

Hắn nhịn không được cúi xuống, đôi môi mỏng áp lên cánh môi hồng quyến rũ kia.

Trên môi đột nhiên mát lạnh, khiến cho Ngài Từ Lam bỗng nhiên cả kinh, giờ tay, một cái tát hướng về phía hắn quét tới.

Hắn lại nhanh tay nhanh mắt, đột nhiên nắm lấy cổ tay nàng, nhàn nhạt thốt ra một câu: “Đừng nháo, tay cô hãy còn bị thương đấy.”

Hắn buông tay cô, xoay người ngồi thẳng lại, vẻ mặt bình thản, giống như là kẻ hôn trộm vừa nãy không phải hắn vậy.

Ngài Từ Lam há hốc miệng mắt tròn trũng nhìn hắn một hồi, mới phản ứng lại.

Không vui trừng mắt nhìn hắn, tức giận nói: “Không ngờ Đoàn thiếu gia lừng danh cũng làm cái chuyện trộm cắp này.”

Cô hãy còn nghĩ hắn ta là một người tốt, một gương mặt trắng một gương mặt tuấn mỹ.

Đoàn Hồng Huyền phớt lờ, trong khoảnh khắc, khóe môi lại gọi lên nụ cười lười biếng.

Hắn hơi nghiêng đầu, đôi mắt đen nhánh như cười như không nhìn cô, trên mặt có chút nghiền ngẫm.

Ngài Từ Lam rất ghét ánh mắt quan sát con mồi này của hắn, nhưng nghĩ tới ba lúc đó niềm nở lấy lòng hắn, bàn tay nắm chặt lại.

Người đàn ông này, không phải là kẻ cô có thể đắc tội, cô vẫn là nên sớm tránh đi một chút thì tốt hơn.

Thật kiềm chế con tức giận, cô cố gắng để cho giọng mình thật bình tĩnh, lạnh lùng nhìn hắn: “Anh Đoàn, anh hôm nay đã giúp tôi, nhưng...”

Dường như sớm đã dự liệu được cô định nói gì, Đoàn Hồng Huyền đột nhiên lạnh lùng cắt ngang lời cô.

“Cô Ngài, chúng ta nên nói chút chuyện khác đi.”

“Nói chút, chuyện khác.” Ngài Từ Lam khó tiêu hóa nổi ý của câu này.

Thấy bộ dạng cô mơ hồ, Đoàn Hồng Huyền khóe môi gian tà nhếch lên: “Tôi giới thiệu với cô trước một chút nhé.”

Cái gì

Ngài Từ Lam càng kinh ngạc

“Đoàn Hồng Huyền, 25 tuổi, con trai độc nhất trong nhà, còn về nghề nghiệp của tôi” hắn liếc Ngài Từ Lam, lạnh lùng nói: “Tôi nghĩ cô Ngài hẳn đã biết, tôi là một doanh nhân.”

Phụt

Ngài Từ Lam chút nữa thì nhịn không nổi, đường đường là tổng tài tập đoàn Đoàn Thị, có hơn phân nửa sản nghiệp s Thị, thế nhưng Đoàn Hồng Huyền

lại nhẹ nhàng nói mình là doanh nhân. Cảm giác đó chẳng khác nào tổng tài của một chuỗi tập đoàn quốc tế về thực phẩm thịt, lại nói tôi là người bán thịt heo vậy.

Như thế không trông thấy biểu cảm của cô, Đoàn Hồng Huyền tiếp tục nói: “Tôi 16 tuổi đến Harvard học quản lý kinh doanh, sau khi tốt nghiệp đã tiếp quản Đoàn Thị.”

Nói đến đây, khẽ nhướn mày, có chút bồn chồn nói: “Quan trọng nhất là, đến giờ vẫn chưa kết hôn.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8-1: Hấn nói những chuyện này làm gì 1

Ngải Tử Lam càng nghe càng cảm thấy không đúng a, đợi đến khi nghe được câu này, tim đột nhiên lộp bộp.

Lẽ nào hấn nói nhiều như vậy, là muốn hẹn hò với mình.

Khụ khụ, khụ khụ

Nghĩ tới khả năng này, cô không khỏi bật ho.

Vỗ vỗ ngực, khó khăn lắm mới bình tĩnh trở lại: “Vậy anh Đoàn, anh nói những chuyện này làm gì?”

Đoàn Hồng Huyền môi mím nhếch lên, gian tà không thể tả: “Lẽ nào cô Ngải không cảm thấy, người cướp đi nọ hôn đầu của tôi, nên có chút trách nhiệm gì đó với tôi sao?” Cười trừ chọc, nhưng lại nhìn chăm chú, ánh mắt sâu thẳm ẩn chứa một sự nghiêm túc.

Ngải Tử Lam tròn tròn mắt.

Phản ứng lại ý câu cuối của hấn, không khỏi khẽ kêu lên.

“Không thể nào.”

Hấn nói đó là nọ hôn đầu, có đánh chết cô cũng không tin, hơn nữa một tên lưu manh hôn lên người khác như hấn mà vẫn còn nọ hôn đầu.

“Anh Đoàn đừng đùa nữa.” Cô không chịu được gián tiếp vạch trần hấn.

Há liệu, vừa dứt lời, Đoàn Hồng Huyền im lặng, giọng nói thanh lạnh lại lần nữa vang lên.

“Không tin? Nhà chúng tôi gia giáo rất nghiêm, trong thời gian xuất ngoại, bên cạnh luôn có một đám người quản giáo. Sau khi về nước, đúng lúc Đoàn Thị khủng hoảng, công việc rất là bận rộn, quả thực không có thời gian để yêu.”

Điểm này ngược lại cô có nghe qua rồi, nghe nói mấy năm trước Đoàn Thị gặp một trận khủng hoảng lớn, chút nữa thì phá sản.

Là Đoàn Hồng Huyền người tiếp quản đã xoay chuyển tình thế, không những giúp Đoàn Thị vượt qua cơn khủng hoảng, mà nội trong ba năm đã đem Đoàn Thị đi lên, cho nên hiện tại đã ngồi ở vị trí của tập đoàn đứng đầu châu Á.

Có điều nhìn bộ dạng nghiêm túc của hấn, Ngải Tử Lam bất giác nhướn mày: chẳng lẽ thật là nọ hôn đầu của hấn, hơn nữa hấn vì chuyện này mà muốn kết hôn với cô?

Không đúng, vừa rồi lại không phải cô tự nguyện.

Cô bất giác quan sát kỹ người đàn ông trước mắt đánh giá, mũi hấn rất cao, môi mím lãnh tính, từ trên khuôn mặt gần như hoàn mỹ kia di chuyển xuống, xương đòn tinh tế hiện ra qua lớp áo sơ mi mà hấn đã cởi bỏ hai nút, đến bộ ngực rắn chắc rồi lại đến hai chân dài thẳng tắp.....

Đoàn Hồng Huyền không nhịn nổi cúi xuống, sát lại gần, nhú mày nhìn chăm chăm cô một cách khó hiểu.

“Cô ngấm đủ chưa?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Ngải Tử Lam ửng hồng, nhanh chóng thu hồi lại ánh mắt, ngồi thẳng người lên.

Đoàn Hồng Huyền thấy cô nhanh chóng trở lại vẻ nghiêm trang, hơi nghiêng đầu: “Thế nào, cô Ngải, ngấm lâu như vậy có cảm tưởng gì không?”

Ngải Tử Lam bị lời này làm cho sặc, nhưng vẫn cố gắng duy trì bộ dáng bình tĩnh.

“Không gì. Chỉ cảm thấy, người hoàn mỹ như Đoàn tổng, sao lại để ý đến tôi?”

“Cái này sao” Đoàn Hồng Huyền thẳng người lên, nghiêng đầu qua, một tay chống cằm, nhìn ra ngoài cửa sổ: “Cô Ngải thật ra rất đẹp.”

Rõ ràng là biểu cảm rất bảnh, Ngải Tử Lam lại mơ hồ thấy trên mặt hần toát ra vẻ không được tự nhiên cho lắm.

Ngải Tử Lam cho rằng mình đã nhìn nhầm rồi, nghe nhầm rồi, mãi đến khi lời nói của Đoàn Hồng Huyền truyền vào tai.

“Nếu cô Ngải lo lắng tôi bận công việc, không có thời gian bên cô, vậy không cần thiết đâu. Hiện tại tình hình Đoàn Thị không giống như trước nữa, tôi hoàn toàn có đủ thời gian, bên cạnh người vợ của mình.”

Khi hần nói những lời này trông rất là nghiêm túc, trong giọng nói trầm ấm kia thậm chí còn toát ra một sự dịu dàng.

Ngải Tử Lam vì hai chữ “người vợ” du dương kia mà tim đập nhanh thêm.

Nhưng rất nhanh, cô lại bình tĩnh trở lại.

Bọn họ mới chỉ vừa gặp nhau, hần liền cầu hôn với cô, nghĩ kỹ ra thì trong việc này có nhiều điều không được hợp lý. Người khác còn được, nhưng hần, đường đường là một Đoàn Hồng Huyền nổi tiếng, vua kim cương cao cấp nhất cả nước, không biết có bao nhiêu thiếu nữ muốn gả cho hần.

“Anh Đoàn, anh đừng lấy tôi ra làm trò vui.”

Sau khi nghĩ kỹ,

Cô nhàn nhạt nói: “Nếu tôi nhớ không nhầm, hôm nay cũng không phải ngày cá tháng Tư.”

“Sao cơ, cô thấy tôi không vừa mắt?” Đoàn Hồng Huyền nhanh chóng ngắt lời cô, nghiêm túc nói: “Cô chưa hài lòng chỗ nào ở tôi, cứ nói ra đi.”

Ngải Tử Lam không nói gì nhìn hần.

Bất luận là về tướng mạo hay quyền thế, hần đều xứng không có gì phải phàn nàn.

Nhưng nhìn ánh mắt nghiêm túc mà mạnh mẽ của hần, cô không thể không lên tiếng giải thích: “Anh Đoàn rất hoàn hảo, chỉ là tôi nghĩ tôi bây giờ không thích hợp để kết hôn.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-2: Hần nói những chuyện này làm gì 2

Cô còn có rất nhiều việc quan trọng phải làm.

Cô phải nhanh chóng tốt nghiệp, kiếm tiền, đối với sự qua đời của mẹ, trong lòng cô vẫn luôn hoài nghi, hoài nghi không biết có phải mẹ kế đã giết cô không.

Bà ngoại trước lúc ra đi, còn kéo tay cô, nhắc cô tiếp tục điều tra nguyên nhân cái chết của mẹ.

Trước khi những chuyện này làm xong, cô không có thời gian cũng như tâm trạng để mà yêu hay kết hôn.

Nghe vậy, Đoàn Hồng Huyền im lặng một hồi.

Trong sự im lặng dị thường, tim Ngải Tử Lam bất an vô cớ, thậm chí cắn môi, “Anh Đoàn nếu không còn chuyện gì khác, vậy tôi xin đi trước.”

Cô nghĩ trước khi Đoàn Hồng Huyền nổi giận, tốt nhất nên sớm rời khỏi nơi này.

“Cô Ngải.” Đoàn Hồng Huyền trầm giọng kêu cô.

Nằm ngoài dự liệu của cô, hần không hề tức giận, ngược lại rất là bình tĩnh nhìn cô: “Suy nghĩ của cô tôi có thể hiểu. Nhưng,”

Tìm cô ghen tới cổ họng.

“Nếu sau khi kết hôn có thêm một người giúp cô chia sẻ buồn lo, nguyện vì cô làm tất cả, cô có muốn suy nghĩ lại chút không?”

Hắn nói cái gì

Ngài Từ Lam trong nháy mắt ngậy ra, ngược mắt nhìn, từ đôi mắt sâu thẳm của hắn, lại thấy mơ hồ có chút nhu tình, tim cô đã bị người khác làm cho khẽ xao động rồi.

Cô trước giờ chưa từng nghe qua ai nói, rằng muốn giúp cô chia sẻ nỗi buồn lo, nguyện làm tất cả vì cô.

Từ đó đến giờ, tất cả những nỗi đau khổ, đều là một mình cô âm thầm chịu đựng.

Nước mắt, không kiềm nén được trào lên nơi khóe mắt.

Hắn đưa tay, ngón tay thon dài, nhẹ nhàng lau đi giọt nước mắt nơi khóe mi kia: “Đừng khóc.”

Giọt nước mắt lóng lánh kia, hắn nhìn thấy mà tim nhói đau, giờ phút này, hắn quyết định, bất luận như thế nào cũng phải bảo vệ người con gái bị người nhà tìm mọi cách chèn ép này.

“Thế nào?”

Khoảnh khắc im lặng

10 giây

30 giây

Một phút trôi qua, đang khi ánh mắt Đoàn Hồng Huyền càng lúc càng u tối, cho rằng cô muốn từ chối, Ngài Từ Lam cuối cùng cũng lên tiếng, giọng trong trẻo mà kiên định: “Tôi nhận lời.”

Trong khoảnh khắc, nét mặt căng thẳng của người đàn ông kia đột nhiên giãn ra.

Hắn hé môi, để lộ ra nụ cười khiến chúng sinh điên đảo.

“Vậy được rồi, chút nữa chúng ta liền đi lấy giấy phép.”

Bàn tay lớn trấn an đặt lên vai Ngài Từ Lam, hắn lên giọng bất kinh nói: “Yên tâm, sau khi kết hôn, có tôi ở đây, tuyệt đối sẽ không để cho những người một nhà kia ăn hiếp cô.”

Ban nãy thái độ của người một nhà đối với cô, hắn cũng nhìn thấy, hắn tuyệt sẽ không để cho vợ mình bị kẻ khác bắt nạt.

Nghe thấy lời hứa hẹn đầm ấm mà kiên định của hắn, Ngài Từ Lam nếu nói không cảm động thì là không thể nào.

Nhưng càng như vậy, trong lòng nàng càng áy náy.

“Nhưng, tôi không hề yêu anh. Anh không cảm thấy như vậy là không công bằng với anh sao?”

Cô không muốn gạt hắn.

“Không sao, tôi sẽ khiến cho cô yêu tôi.”

Giọng tự tin mà chắc chắn vang lên, Ngài Từ Lam nhìn nụ cười tràn đầy tự tin của hắn, trong lòng bất giác yên tâm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9-1: Hắn gấp như vậy 1

Đoàn Hồng Huyền sao không thể nhìn ra nỗi lòng cô chứ, giọng trầm ấm lại tiếp tục dụ dỗ.

“Gã cho tôi, tôi sẽ cho cô tất cả những gì cô muốn, bao gồm giúp cô đạt được tất cả mục đích.”

Tất cả mục đích sao? Cô lại nghĩ đến, tra ra nguyên nhân cái chết của mẹ, giúp mẹ báo thù. Nhìn ánh mắt thâm thúy mà kiên định của hắn, cô cảm thấy, hắn hoàn toàn có thể làm được. Mà đó không chỉ vẹn vẹn là tài phú và quyền thế không gì sánh nổi của Đoàn Thị.

“Ngán người ra đó làm gì, còn không mau về lấy sổ hộ khẩu thôi.”

Một câu của Đoàn Hồng Huyền cắt ngang sự bối rối của cô.

Có điều, cô lại lần nữa do dự: quyền sổ hộ khẩu ở nhà do Ngải Thành Quốc giữ, cô sao dám động.

“Sao thế, sổ hộ khẩu ở chỗ ba cô hả.” Đoàn Hồng Huyền nhìn thấy sự lo lắng trong mắt cô.

Ngải Tử Lam gật gật đầu, mặt lộ ra sự bối rối.

Đoàn Hồng Huyền xoay tay lái, quay đầu, hướng về phía cô gian tà nhưn mảy: “Yên tâm đi, có tôi ở đây, người ba hám lợi kia của cô sẽ không dám bắt bẻ gì cô đâu.”

Nói rồi chiếc xe thể thao như mũi tên rời khỏi cung, phóng như bay trên đường phố.

Ngải Tử Lam vốn còn chút băn khoăn, nhưng thấy bộ dạng tự tin chắc chắn của hắn, trong lòng cũng trở nên yên tâm.

Nhưng, dựa vào trình độ hám lợi khôn khéo của ba, biết được cô sắp gả cho Đoàn Hồng Huyền, một hồi không đem cô tôn lên như tổ tông mới lạ, sao có thể gây khó khăn cho cô được. Cô thật sự bị sự hung ác của ba làm cho sợ rồi, lúc này nhất thời chưa phản ứng được lại.

Nghĩ tới lời hứa bảo vệ vừa nãy của Đoàn Hồng Huyền, cô ngược lên, cảm kích nhìn khuôn mặt bên của hắn.

Hắn thật sự là người đàn ông rất tốt, thông minh, có trách nhiệm, sự cô đơn, độc lập đều khiến cho cô có chút cảm động, thậm chí có chút rung động.

Có điều, hắn sau khi biết cô không còn trong trắng nữa, liệu có còn dịu dàng với cô nữa không?

Cô nắm chặt hai tay bên thân, nghiêng người, tâm tình phức tạp nhìn hắn. Mấy lần định nói thẳng ra, nhưng cuối cùng, vẫn là không mở miệng ra được.

Nói thật, cô cũng rất ích kỷ, tự đáy lòng không muốn mất đi sự bảo vệ không dễ gì có được này.

Môi dưới, bị nàng cắn mấy lần đến phát đau.

“Sao vậy?” Người đàn ông ý thức được điều gì đó, quay đầu nghi hoặc nhìn cô.

“Tôi”

Ngải Tử Lam đôi môi run rẩy, không biết bằng cách nào đó, cuối cùng cô hít sâu một hơi, can đảm nhìn hắn.

“Anh Đoàn, tôi, cái kia, tôi đã không còn là trinh nữ nữa rồi.”

Lời này vừa thốt ra khỏi miệng, cô giống như cả linh hồn đều bị rút lấy.

Cô thật sự rất hận, hận người em gái trên danh nghĩa của mình, nếu không phải Ngải Tử Kỳ ngấm ám hại cô, thì trinh tiết mà cô đã giữ gìn 21 năm cũng sẽ không dễ dàng mất đi như vậy.

Đoàn Hồng Huyền lẳng lẳng nhìn cô, đôi mắt thâm u bình tĩnh, giống như mặt biển không gợn sóng vậy.

Ngải Tử Lam không biết hắn đang nghĩ gì, thấy hắn bình tĩnh như vậy, nghĩ rằng hắn đã cực kỳ tức giận, bất giác cắn cắn môi, quyết bằng bất cứ giá nào.

“Nếu anh Đoàn để ý, vậy bây giờ tôi liền đi đây.” Nói rồi, cô lại định mở cửa.

Đang sau, lại vang lên một tiếng cười khẽ.

“Đồ ngốc, tôi còn tưởng chuyện gì cơ.”

Ngải Tử Lam cứng đờ người, xoay người không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn, lại thấy trên khuôn mặt tuấn mỹ chết người của Đoàn Hồng Huyền, một sự bình tĩnh thoải mái đến lạ.

“Tôi tốt xấu gì cũng là người đã từng ở nước ngoài, tư tưởng không có cổ hủ như vậy đâu. Yên tâm đi, cô mau đi lấy giấy chứng nhận đi.”

Ngải Tử Lam lúc này mới đề ý, đã tới cổng nhà rồi.

Cô nhìn hắn, vành mắt bất giác đỏ lên: “Cảm ơn anh, anh Đoàn.”

Đoàn Hồng Huyền không vui nhú mảy, cúi người, nơi gáy nàng nói một chút: “Còn kêu tôi là anh Đoàn sao, sắp kết hôn rồi.”

Ngải Tử Lam mặt nóng bừng.

“Mau, gọi kiểu khác đi.”

Đối diện với ánh mắt bá đạo của hắn, Ngải Tử Lam môi mấp máy: “Hong, Hong Huyền.”

“Gọi vậy còn tạm được.”

Đoàn Hong Huyền lúc này mới thỏa mãn, vươn cánh tay dài mở cửa cho cô: “Đi nhanh về nhanh.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9-2: Hấn gấp như vậy 2

Ngải Tử Lam không nói câu gì, xoay người xuống xe, đáy lòng, lại thờ phào nhẹ nhõm, một cổ hi vọng xưa nay chưa từng có, ánh mặt trời lấp đầy cả trái tim.

Có được thân phận phu nhân tổng tài Đoàn Thị, cô liền có đủ khả năng, đi hoàn thành di nguyện của bà ngoại-đoạt lại Ngải Thị, đồng thời tra rõ nguyên nhân cái chết của mẹ, báo thù cho mẹ.

Cô mỗi bước đi, lại thêm phần kiên định.

Nói thật, cô mang trên người trách nhiệm lớn như vậy, vốn không muốn phiền đến bất cứ ai. Cũng chính vì như vậy, mà cô và người bạn trai yêu ba năm đã chia tay.

Nhưng Đoàn Hong Huyền thì khác.

Dựa vào nền tảng mạnh mẽ của hắn, chẳng những sẽ không bị nàng liên lụy, ngược lại còn có thể làm hậu thuẫn kiên cố cho cô. Quan trọng nhất là, hắn biết nỗi đau khổ của cô, cũng bằng lòng cùng cô san sẻ.

Sau khi Ngải Tử Lam đi rồi, Đoàn Hong Huyền cũng rút điện thoại ra, gọi cho trợ lý.

“Trợ lý Lý, mau đi tới chỗ lão phu nhân lấy cuốn hộ khẩu lại đây cho tôi, nhanh.”

Trợ lý Lý không chỉ là trợ lý của hắn, mà còn là bằng hữu nhiều năm của hắn, bất giác hỏi thêm: “Đoạn thiếu gia, cần cuốn hộ khẩu làm gì?”

“Tôi muốn kết hôn.” Đoàn Hong Huyền nhàn nhạt cười.

Bên kia lập tức truyền tới một câu kinh ngạc: “Đoạn thiếu gia, cậu đã suy nghĩ kỹ chưa, là cô gái nhà ai vậy?”

“Trưởng nữ của Ngải Thị, Ngải Tử Lam.”

Bên kia, vội vàng khuyên: “Đoạn thiếu gia, cậu suy nghĩ cho kỹ đi, tình hình của Ngải gia.”

Giọng Đoàn Hong Huyền lập tức lạnh lùng: “Bớt nói nhảm đi, người tôi muốn cưới là Ngải Tử Lam, không phải là gia đình hỗn độn kia.”

Trợ lý Lý nhất thời không dám phản bác lại.

Giây lát sau, giọng yếu ớt nói: “Được rồi, tôi đi lấy đây.”

Buông điện thoại, Đoàn Hong Huyền miễn nguyện dựa vào ghế, thần nhiên châm điếu thuốc.

Mẹ bên kia, không cần lo lắng.

Bà ấy chỉ mong hắn mau chóng bỏ công việc ra, tìm một đối tượng, để cho bà được ấm cháu.

Vì thế, bà cả ngày luôn hối hận lúc trước đã quản hắn quá nghiêm, hận không thể quay lại thời gian, để hắn khi đọc sách tìm lấy một đồng bạn gái.

Một hồi, Ngải Tử Lam từ cổng Ngải gia đi ra.

Đoàn Hong Huyền neho mắt nhìn dáng người mảnh mai của cô chậm rãi đi tới chiếc xe thể thao, trong ánh hoàng hôn lộng lẫy mà mềm mại, bóng dáng thướt tha của cô thật khiến người ta động lòng.

Trong ánh mắt sâu thẳm như biển cả của hắn, đột nhiên có cảm giác thật tuyệt vời.

Tối gần, ngược nhìn gương mặt điển trai như tạc tượng của hắn: bóng dáng tinh tế kia, được mạ lên một lớp viền vàng, chói mắt không thể tả. Cho nên, trong khoảnh khắc, nàng hoảng hốt cảm thấy như gặp được thiên thần vậy.

Thấy cô đến gần, hắn trực tiếp mở cửa xe: “Cuốn hộ khẩu đâu, lấy ra.”

Ngài Từ Lam ngồi xuống, có chút bất đắc dĩ nhìn hắn: “Anh gấp như vậy sao?”

“Đương nhiên rồi.”

Đoàn Hồng Huyền không xấu hổ tự hào, đưa tay đoạt lấy chứng nhận nàng đưa, xem xét một phen, hải lòng: “Rất tốt, Đoàn Hồng Huyền ta sắp có vợ rồi.”

Nhìn hắn, bộ mặt tràn đầy sự thích thú, Ngài Từ Lam đột nhiên hỏi một câu: “Anh vội vã kết hôn như vậy, là sợ không lấy được vợ sao?”

Nói xong, cô liền muốn cho mình một cái tát.

Não cô vừa rồi bị gì a, Đoàn Hồng Huyền hắn mà lại sợ không lấy được vợ.

Thì tất cả đàn ông trong thiên hạ này đến già cũng không có vợ mất.

Có điều

Cũng khó trách cô, bộ dạng vừa rồi của hắn vui vẻ như vậy, cô khó mà không nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10-1: Hắn tức giận rồi 1

Đoàn Hồng Huyền đưa mắt nhìn cô, khóe môi nhếch lên như cười như không, Ngài Từ Lam có chút bối rối nhìn xuống, không nói nữa.

Một hồi im lặng, chiếc xe thể thao vững vàng tiến về phía trước.

“Đoàn Hồng Huyền.” Ngài Từ Lam đột nhiên mở miệng, phá tan sự im lặng: “Anh cảm thấy hôn nhân đối với anh là gì?”

Đoàn Hồng Huyền ánh mắt hơi sầm lại, hôn nhân sao, vấn đề này, trước khi gặp cô hắn chưa từng nghĩ cẩn thận. Nhưng gặp cô rồi, một mực muốn che chở cho cô, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, hắn đối với vấn đề này dường như lại có nhận thức mới.

Hắn suy nghĩ kỹ càng, muốn cho cô một câu trả lời hải lòng.

Thấy hắn trầm tư, Ngài Từ Lam lại hiểu lầm, cho rằng hắn không thể trả lời. Cô cắn cắn môi, giọng nhẹ nhàng cười gượng ép: “Không sao, tôi biết trong vòng tay của các anh đều thích nuôi nhân tình, nếu anh không thích tôi”

“Im miệng.”

Gương mặt tuấn nham của Đoàn Hồng Huyền rét lạnh, đột nhiên hét to lên cắt ngang lời cô, ánh mắt như dao lướt về phía cô: “Cô nói nhiều quá đấy.”

Ngài Từ Lam khó hiểu nhìn chằm chằm lông mày nhíu chặt của hắn, một bộ biểu cảm âm trầm, nhúu mày, không biết mình đã nói sai điều gì.

Cô đã phải đấu tranh tư tưởng rất nhiều, mới thuyết phục mình để cho hắn Đoàn thiếu gia giúp đỡ cô, làm hậu thuẫn vững chắc cho cô, nếu sau khi kết hôn hắn thực sự không thích mình, cô sẽ để cho hắn tự do, cô có cái danh người vợ là đủ rồi.

Theo lý mà nói, người vợ “khoan dung độ lượng” như cô hắn phải vui mới đúng.

Khoảnh khắc nói câu “Anh Đoàn hôn nhân là gì đối với anh”, cô thực ra là không chịu nổi cái không khí bí bách kia, nên đã hỏi dò.

Nhưng anh Đoàn Đoàn Hồng Huyền lại lạnh lùng liếc cô, sau đó hung hăng dựa vào ghế, môi mím lại.

Ngài Từ Lam khó hiểu nhìn hắn.

Đương khi cô cho rằng hắn sẽ im lặng, hắn lại đột nhiên lên tiếng.

Giọng hơi lạnh lùng: “Dù sao thì cũng không giống như cô nghĩ.”

Ngài Tử Lam trong lòng hơi kinh, nghĩ không giống cô.

Nói cách khác.....

Không hiểu sao, trong lòng cô lại thầm dâng lên nỗi vui sướng cùng hi vọng.

Nhìn nét mặt của hần có chút hòa hoãn, cô cũng rất thức thời không nói thêm nữa, sợ mở miệng lại vô cớ không biết tại sao chọc giận đến người đàn ông này.

Độc đường im lặng, bầu không khí yên tĩnh và hòa bình, nhưng không biết vì sao, Ngài Tử Lam cảm thấy Đoàn Hồng Huyền rất là không vui, mà cô cũng không biết hần rốt cuộc tức giận là vì cái gì?

Đi được nửa đường, chiếc xe thể thao đột nhiên rẽ vào một con đường nhỏ ngoằn ngoèo tĩnh lặng.

Đây không phải đường dẫn tới cục Dân Chính mà.....

Ngài Tử Lam nghi hoặc nhìn cảnh vật bên ngoài càng lúc càng xa lạ, đột nhiên một ý nghĩ xẹt qua trong lòng: hần không phải là đã nghĩ thông rồi chứ, nên đã hối hận về việc kết hôn với cô chứ.

Cô cẩn thận liếc hần: “Đoàn Hồng Huyền, anh muốn kết hôn hay không, tôi cũng không ép.”

Một nơi yên tĩnh khó tìm thấy như vậy, giết người diệt khẩu sao?

Nói xong, cô đột nhiên cảm thấy nhiệt độ trong xe lạnh không dưới mười độ.

Chiếc xe thể thao dừng lại, Đoàn Hồng Huyền hít sâu một hơi, xoa xoa huyệt thái dương.

Cảm nhận được sự tức giận đè nén của hần, Ngài Tử Lam cắn cắn môi, trong lòng càng hoảng hơn.

Hần đột nhiên quay người sang một bên, cơ thể cao lớn của hần nghiêng qua, cánh tay mảnh khảnh của người đàn ông dừng ở cửa xe.

“Xuống xe” mở cửa xe cho cô, Đoàn Hồng Huyền buông ra hai từ này, lạnh lùng xuống xe.

Ngài Tử Lam ngây ra một giây, xuống xe.

Chiếc xe thể thao dừng trước cửa một nhà hàng nhỏ.

Hay là hần muốn ăn chút gì đó trước....

Cô theo sau Đoàn Hồng Huyền đi vào, đang nghĩ thì Đoàn Hồng Huyền đột nhiên quay đầu lại, nhân nhật nói với cô: “Phải đợi một chút nữa mới lấy được chứng nhận, ăn chút gì đó đã.”

Câu nói này như dòng nước ấm chảy qua tim Ngài Tử Lam, cô cảm thấy có chút gì đó không đúng nhưng lại không biết ở chỗ nào.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10-2: Hần tức giận rồi 2

Ông chủ nhà hàng tới tiếp đón, vừa thấy Đoàn Hồng Huyền, liền ân cần khom lưng: “Đoàn tổng, cậu đến rồi, mời bên này. Vị trí yêu thích nhất của cậu tôi đã giữ lại rồi.”

Ông chủ đích thân dẫn hai người tới vị trí trong cùng.

Khác với bên ngoài, bên trong cửa hàng trang trí này rất đặc biệt, loại này rất tự nhiên rất cổ xưa, khiến cho người ta cảm thấy rất thoải mái.

Trong lúc đợi đồ ăn, Ngài Tử Lam cẩn thận ngược lên: “Mà, anh Đoàn, ăn xong, cục Dân Chính có khả năng sắp đóng cửa rồi.”

Cô nhớ cục Dân Chính 5h30’ đóng cửa rồi, bây giờ đã là 5h mười mấy rồi.

“Không sao,” Đoàn Hồng Huyền không chút hoang mang nhìn cô, không biết có phải là cô nhìn lầm hay không, cảm thấy trong ánh mắt hần có hiện lên

nét cười.

Buồn cười sao? Ngải Tử Lam cảm thấy có chút kỳ quái, cảm thấy lời này có chỗ nào đáng cười đâu.

“Tôi đã chào hỏi rồi.”

“A” cô có chút không phản ứng kịp.

“Cục Dân Chính bên đó.”

Đoàn Hồng Huyền lại thêm một câu Ngải Tử Lam lúc này mới biết hắn đang nói cái gì, bất giác hơi đỏ mặt.

Cô vốn là một người thông minh, không hiểu sao, khi đối diện với hắn nào lại ngẩn như vậy.

Rất nhanh thức ăn đã được đem lên, là những đồ ăn rất bình thường, rau xanh, thịt xào, nấm, đậu hũ... Nhưng mỗi kiểu, đều có thể cảm nhận được hương vị giản dị. Trần đầy sự ấm áp, nhanh chóng dọc theo đầu lưỡi, tuôn vào tim.

Bữa cơm này, Ngải Tử Lam rất là hài lòng.

Cô không thể không bội phục con mắt chọn nhà hàng của Đoàn Hồng Huyền, cô còn thắc mắc rằng người có thân phận địa vị như hắn sao lại có thể không chớp mắt chọn ngay một nhà hàng nhỏ như vậy, thì ra trong này có mỹ vị.

Vừa ăn xong, liền bị Đoàn Hồng Huyền thúc giục lên xe.

Bị một đường tóm lấy đẩy vô xe, Ngải Tử Lam vẫn có chút bất mãn: “Không phải là đã chào hỏi cục Dân Chính rồi sao?” gấp gì chứ.

Đoàn Hồng Huyền liếc cô, lên xe, hung hăng đóng cửa.

“Cười vợ, có thể không gấp sao?”

Ngải Tử Lam lần này quả thực ghen lời.

Không hiểu sao, nhìn bộ mặt lạnh lùng kiêu ngạo bức người của hắn, luôn cảm thấy, hắn rất ngại ngùng khi nói câu này, thế nhưng cũng có một loại cảm giác tự hào khó nói thành lời.

Rốt cuộc cũng đã đến cổng cục Dân Chính.

Hia người còn chưa kịp xuống xe, một người đàn ông nhỏ gầy đi giày da đi tới trước cửa xe.

“Đoàn thiếu gia, cậu cuối cùng cũng tới rồi. Đây chính là thiếu phu nhân” trợ lý Lý nói rồi, nhìn về phía Ngải Tử Lam thăm dò.

“Chắc chắn, thiếu phu nhân thật đoan trang, khuôn mặt này, làn da này”

Còn chưa dứt lời, Đoàn Hồng Huyền đã một tay ôm Ngải Tử Lam vào lòng, ngẩng đầu trừng mắt không vui liếc hắn: “Cút.”

Ngải Tử Lam bị hắn ấn chặt, sát chặt vào bộ ngực rắn chắc của hắn, cảm thấy có chút khó thở.

Đang khi cô cảm thấy có chút khó chịu, giọng ảm ức của trợ lý Lý vang lên: “Đoàn thiếu gia thật đúng là thấy sắc quên nghĩa, người ta đến là đưa cho cậu cuốn hộ khẩu, Đoàn thiếu gia nếu nghĩ ngờ tôi ngấm vợ của cậu, tôi đi là được chứ gì.”

Giọng giả bộ đáng thương kia Ngải Tử Lam nghe được không khỏi buồn cười.

“Quay lại” Đoàn Hồng Huyền khề gằn giọng: “Đề hộ khẩu lại đây rồi cút.”

Trợ lý Lý ghen họng.

Đoàn thiếu gia cậu có cần phải lạnh lùng vô tình như vậy không hả.

Đoàn Hồng Huyền đơn giản là đoạt lấy cuốn hộ khẩu từ tay anh ta, sau khi đoạt xong ôm Ngải Tử Lam xuống xe.

Trên đường đi, che kín mít Ngải Tử Lam, như sợ người ta nhìn mất vậy.

Trợ lý Lý đi theo sau liên tục thờ dài.

Không khỏi cảm khái rằng nhân tâm không cổ, thấy sắc quên bạn.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11-1: Cô là vợ của ta 1

Trong cục Dân Chính, dưới ánh đèn sợi đốt chói lọi, Đoàn Hồng Huyền ngửa chiếc cổ trắng tinh tron bóng, ánh mắt hiền ngang, tuần nhan chết người, đôi môi mím chặt lộ ra mấy phần gợi cảm.

Dọc đường đi Ngải Tử Lam bị hấn ôm chặt trong lòng, sát vào bộ ngực rắn chắc của hấn, lại rất ấm áp, giống như là được cảm giác an toàn bao bọc lấy.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ửng hồng, lại ngượng ngùng xấu hổ, hơi ngẩng đầu cẩn thận từng chút một quan sát Đoàn Hồng Huyền.

Trừ lần cường hôn kia ra, cô vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc gần gũi thân mật với hấn như vậy. Hơi thở của hấn rất mạnh, rất ấm áp, khiến cho cô có cảm giác yên tâm khó hiểu, lại còn có cảm giác quen thuộc vô lý.

Nhưng sau khi kết hôn, cảnh như này sẽ càng ngày càng nhiều hơn, vừa nghĩ như vậy mặt Ngải Tử Lam càng đỏ.

Không ngờ tâm tình thẹn thùng xấu hổ hiện tại của cô đã hoàn toàn lọt vào trong đôi mắt của Đoàn Hồng Huyền, tóc đẹp hơi rủ, một gương mặt tú lệ như trái táo chín đỏ, đôi mắt đen sáng long lanh, nhu tình như nước, cánh môi đỏ tươi ướt át, càng trở nên hấp dẫn, càng câu dẫn người ta phạm tội.

Đoàn Hồng Huyền không thể không thắm hít sâu một hơi, cố gắng tạm thời kiềm chế lại sự xúc động của bản thân, cảm nhận sâu sắc dự kiến của mình rất sáng suốt.

Hắn trước giờ không phải là thánh nhân, hướng hồ, đang ngoan ngoãn nép trong vòng tay hấn lại là vợ chưa cưới của hấn, là người con gái mà hấn muốn che chở.

Những suy nghĩ không thể ngăn hấn hồi tưởng lại hai người liêu chết triền miên đêm hôm đó, vu sơn mây mưa, ngất ngây say lòng người. Khó có thể tưởng tượng, nếu hôm đó cô không gặp hấn, sẽ phải chịu sự đối đãi như thế nào...

Đột nhiên một cỗ sát khí dâng lên trong lòng, Đoàn Hồng Huyền nắm chặt bàn tay.

Hắn tuyệt sẽ không để chuyện như vậy lần nữa xảy ra. Phải mau chóng đưa Tử Lam rời khỏi Ngải gia.

Còn người của Ngải gia, sau này tốt nhất là an phận chút đi, bằng không bọn họ sẽ được ném uy lực của tập đoàn Đoàn Thị.

“Đoàn tổng, mời bên này.”

Người của cục Dân Chính sớm đã nhận được tin tức, cung kính đợi ở một bên, không dám ngẩng đầu nhìn kỹ, mặc cho bọn họ rất là hiếu kỳ về người con gái mà Đoàn Hồng Huyền ôm chặt lấy kia.

Đang khi bọn họ trong điện thoại nghe Đoàn Hồng Huyền nói bốn chữ “đăng ký kết hôn”, đã dọa cho người phụ trách cục Dân Chính sợ rồi, lấp ba lấp bấp xác nhận lại một lần mới dám tin, vội vàng sắp xếp người làm công tác đăng ký kết hôn vào chỗ chờ.

Ai mà ngờ được nhân vật Đoàn Hồng Huyền của s thị, tiền tài quyền thế ngập trời, tiếng tăm lừng lẫy, cư nhiên lại chọn kết hôn ở thời điểm trẻ tuổi như vậy, là người con gái ưu tú nào đã lọt vào mắt xanh của anh ta.

Thủ tục đăng ký kết hôn không hề phức tạp, hướng hồ người mà họ phục vụ lại là Đoàn Hồng Huyền đang lạnh lùng ngồi trước mặt, ai dám chậm trễ hoặc để xảy ra chút sai sót chứ.

“Cô Ngải Tử Lam, cô có bằng lòng làm vợ hợp pháp của anh Đoàn Hồng Huyền đây không?” Bên tai đột nhiên vang lên câu hỏi của người nhân viên.

Ngải Tử Lam trong lòng bất giác nổi lên chút gọn sóng. Không ngờ thật sự đã đi tới bước này rồi. Hoàng hôn từ trong mộng bừng tỉnh.

Cô thật sự muốn đem cả cuộc đời mình giao phó cho một người đàn ông mới lần đầu tiên gặp mặt, hơn nữa hấn còn là một người đàn ông hoàn hảo như vậy, thậm chí khi biết được mục đích của cô không đơn thuần, lại còn dưới tình huống không thích hấn, vẫn muốn cưới cô.

Cô có tài tức gì có tư cách gì mà từ chối chứ.

Mà người đàn ông bên cạnh lại chỉ im lặng nhìn cô, lẳng lặng chờ đợi câu trả lời của cô.

Giống như là, hấn sớm đã biết, cô chỉ có một câu trả lời kia, cũng chỉ có thể có câu trả lời đó, không có câu trả lời khác.

“Tôi đồng ý.” Không chần chừ hay do dự quá lâu, Ngải Tử Lam dịu dàng mà kiên định thốt ra ba chữ.

Đúng vậy, cô muốn gả cho hắn. Hắn là người đầu tiên nói với cô, muốn chia sẻ nỗi đau khổ với cô, cho dù... cho dù ngày sau hắn có hối hận, hoặc là gặp người mà hắn yêu, muốn rời xa cô, cô cũng không nỡ câu oán hận.

Còn hắn thì sao, không biết vì cơ gì, khoảnh khắc đó vẫn không có quyết định cuối cùng. Ngải Tử Lam trong lòng vẫn có chút không dám tin.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11-2: Cô là vợ của ta 2

Đúng a, người đàn ông hoàn mỹ như hắn, xuất sắc như hắn, vì sao lại chọn giúp đỡ cô, hôn nhân đối với hắn chỉ là một trò chơi sao, hay là nhất thời xúc động, dù sao thì ở xã hội thượng lưu tiết mục ly hôn cũng không hiếm thấy, vợ và kết hôn với và chia tay không có gì là lạ.

“Anh Đoàn Hồng Huyền, xin hỏi anh có đồng ý làm chồng hợp pháp của cô Ngải Tử Lam không?” đến phiên bên này, người nhân viên không khỏi cẩn thận từng chút hỏi ra câu này.

Trong không khí im lặng, dường như tất cả mọi người đều đang đợi câu trả lời của hắn.

Trợ lý Lý lại cười cười, có chút bất lực lắc lắc đầu.

Chuyện khác anh ta không dám đảm bảo, nhưng dù sao cũng đã làm việc với Đoàn thiếu gia mấy năm, anh ta biết rõ, chuyện mà Đoàn thiếu gia quyết định, sẽ không thay đổi. Cho nên, câu trả lời sẽ chỉ có một.

Hắn thật sự không suy nghĩ lại một chút sao? Ngải Tử Lam len lén liếc Đoàn Hồng Huyền. Dù sao thì đây cũng là cơ hội cuối cùng rồi.

Dường như biết được suy nghĩ của người con gái trong lòng, Đoàn Hồng Huyền mặt lạnh lùng kiên định, liếc nhìn Ngải Tử Lam, tình tế nhận ra được cô có chút bất an, trong mắt chợt hiện ra ý cười, đem cô ôm chặt lại, không chút do dự, dịu dàng, kiên định lên tiếng: “Tôi đồng ý.”

Từ đây, Ngải Tử Lam đã là vợ của hắn.

Hắn thật sự muốn che chở cho người con gái bị người nhà khi dễ này, hướng hồ cô lại là người hấp dẫn như vậy, có sức mê người đối với hắn.

Nghe được tiếng tôi đồng ý này, tảng đá lớn trong lòng Ngải Tử Lam rơi xuống. Bây giờ, cô đã thật sự là phu nhân của tổng tài tập đoàn Đoàn Thị rồi, những ngày sau cô có thể an tâm được rồi, điều tra ra chân tướng cái chết của mẹ, đoạt lại Ngải Thị.

“Đoàn tổng, Đoàn phu nhân, mời tới phòng chụp ảnh.”

Trần ai lạc định, thiếu nữ chưa kết hôn vừa độ tuổi của cục Dân chính tan nát cõi lòng, cũng chỉ có thể chúc phúc đối với người thân này.

Đoàn Hồng Huyền gật gật đầu, như cũ ôm chặt Ngải Tử Lam, chậm chậm cất bước theo sau người nhân viên, khi qua một cái hành lang, bước chân càng ngày càng chậm, không biết tự lúc nào đã cách người nhân viên rất xa.

Người nhân viên không dám thúc giục hắn, mà một đường theo trợ lý Lý sớm đã nhận được ánh mắt của hắn, đó chính là ý đuổi người ngoài đi, khiến cho anh ta như một cô dâu nhỏ chịu ủy khuất vậy.

Thật đúng là có vợ đẹp, đã vội quên bằng hữu, thật là thấy sắc quên bạn.

“Anh Đoàn, có thể bỏ tay ra không? Tôi có chút không quen.” Trên đường, Ngải Tử Lam sớm đã có chút ngại ngùng, lúc này ở hành lang không có người, liền có ý đồ thoát khỏi vòng tay của hắn.

“Vậy từ bây giờ tập quen đi.” Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng trả lời, mang theo miệng lưỡi không để gì cự tuyệt, “Sau này, những gì cô phải làm quen còn rất nhiều rất nhiều.”

Làm quen vòng tay của hắn, làm quen nụ hôn của hắn, đương nhiên quan trọng nhất là, quen với bộ dáng vuốt ve yêu chiều cô trên giường của hắn.

Ngải Tử Lam nhất thời im lặng.

Đúng vậy, sau này kiểu tiếp xúc thân mật như này sẽ càng nhiều, cũng khó tránh. Cô trong lòng sớm đã có dự liệu, chỉ là khi những chuyện này xảy ra, quả thực vẫn không quen lắm a. Từ từ rồi sẽ quen.

Dù sao thì, phu nhân của tổng tài tập đoàn Đoàn Thị, thân phận này, mang lại cho cô không chỉ quyền thế và tài lực, còn có trách nhiệm và áp lực.

Thấy người con gái trong lòng đột nhiên lại ngoan ngoãn yên tĩnh trở lại, giống như quả đào đang chờ hái, Đoàn Hồng Huyền nhìn chăm chăm cô, ánh

mắt dần trở nên sâu thẳm.

Hắn cảm lòng không đặt, môi mỏng đầy sức mê người.

“Nhớ lấy, em là vợ của anh.”

Triền miên đau khổ, xúc động lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12-1: Kêu lại một lần nữa 1

Giọng nói trầm thấp câu dẫn người vang vọng bên tai, mang theo từ tính gợi cảm. Nói không động lòng là giả tạo. Tim Ngải Tử Lam có chút đập bang bang, mặt hơi nóng lên.

Người đàn ông này nội trong một ngày đã hai lần cưỡng hôn cô. Nhưng là chồng hôn vợ, hình như không có gì là sai cả.

Hay là, hắn cố ý bỏ rơi người khác, là vì muốn nói với cô câu này.

“Đoàn thiếu gia, cậu không định ăn luôn thiếu phụ nhân ở nơi này đấy chứ?” Trợ lý Lý vẫn luôn lảng lảng theo sau thấy bầu không khí ám muội này, tình huống có gì đó sai sai, không thể để mọi thứ trở nên nghiêm trọng hơn vội vàng tiến lên phía trước, nhấn nhả nhờ nhờ.

“Người tên tiểu tử này, cứ xa chút đi.” Đoàn Hồng Huyền trừng mắt liếc qua, trợn trừng mắt lạnh lùng liếc hắn, ôm Ngải Tử Lam đi lên phía trước.

Dù sao thì thời gian tốt vẫn còn nhiều, nhất thời không cần nóng vội.

“Xin mời cô dâu chú rể nhìn vào máy ảnh cười lên.”

Cuối cùng cũng đã nghênh đón vợ chồng Đoàn Thị, người nhân viên cũng thở phào nhẹ nhõm, vội vàng tiến hành chụp ảnh, may thay không có chỗ nào trên chóc đến Đoàn tổng.

Không thể không nói, đôi cô dâu chú rể này giống như bích nhân vậy, kim đồng ngọc nữ, nam anh tuấn mạnh mẽ, ánh mắt hiện ngang, trong đôi mắt lạnh lùng lại ẩn chứa vài phần dịu dàng, nữ xinh đẹp khả ái, mỹ lệ không gì sánh được, hào phóng mà không mất đi sự e thẹn ngại ngùng.

Có điều, người con gái mà Đoàn tổng để ý, sao có thể kém được.

Tức thời chụp, ảnh rất nhanh đã ra.

Trên tấm ảnh, Ngải Tử Lam như con chim nhỏ nem nép vào bên người Đoàn Hồng Huyền, nam tuấn nữ tiểu, nụ cười mình mỉm, ánh mắt nhu hòa mà ấm áp, nghiêm nhiên một đôi tân phu thê hạnh phúc.

Đây còn là bức ảnh chụp chung đầu tiên của hắn và cô, không ngờ là bức ảnh cưới.

“Ảnh chụp của Đoàn thiếu gia và thiếu phụ nhân quả thực rất đẹp.” Lần đầu tiên nhìn thấy bức ảnh, trợ lý Lý không khỏi tấm tắc khen ngợi. Đem về cho lão phu nhân xem, nhất định sẽ vui đến không khép được miệng mất.

Bức ảnh chụp hắn và vợ hắn, không đẹp được sao.

Lời này rõ ràng là lấy lòng Đoàn Hồng Huyền, khuôn mặt lạnh lùng khó khăn lắm mới xuất hiện một chút dịu dàng, đại từ đại bi lên tiếng: “Tháng này lương gấp đôi.”

Cái gì? Còn điều gì tốt hơn điều này nữa, trợ lý Lý cười đến mí mắt cong cả lại, giống như một con khỉ thành tinh. Xem ra Đoàn thiếu gia rất vừa ý thiếu phụ nhân a, xem ra sau này phải theo kịp hướng gió, lấy lòng nhiều nhiều vị thiếu phụ nhân này rồi.

Vị thiếu phụ nhân này trước mắt xem ra không tồi, ôn hòa rộng rãi, nhưng bối cảnh Ngải gia... không thể không phòng.

Anh “Đoàn”, hai chữ này đến bên miệng sắp thốt ra, bỗng nhiên một đám mây mù hiện ra trước mắt, nghĩ tới sự nhấn mạnh lặp đi lặp lại của hắn, Ngải Tử Lam vội vàng thay đổi, “Đoàn Hồng Huyền”.

“Uhm?” Đoàn Hồng Huyền khẽ cau mày, nghiêng nghiêng nhìn cô, trong ánh mắt có cả sự không vui lẫn uy hiếp, “Tử Lam, em kêu lại lần nữa xem.”

“Hồng, Hồng Huyền.” Ngải Tử Lam dưới áp lực, bất đắc dĩ đáp ứng kêu lại một lần. Một cái tên mà thôi. Dù sao thì đây cũng là người giúp cho đại

nghệp của cô. Ách, có điều vẫn đừng nên nói nữa, cô nói cô nói quen rồi.

Một bên trợ lý Lý không nhìn được trọn tròn mắt, vô cùng kinh ngạc. Đây không phải đang cưỡng ép con gái nhà lành sao, rõ ràng rành, vị thiếu phu nhân này và Đoàn thiếu gia coi bộ không thân thuộc cho lắm.

Điều này thật kỳ quái. Lẽ nào, vị thiếu phu nhân này, hay là Đoàn thiếu gia nhắc về đây, vừa nghĩ vậy, trợ lý Lý có chút không nhìn được cười cười.

Không ngờ a, không ngờ, Đoàn tổng theo đuổi một người con gái vẫn cần phải lừa gạt.

“Sao vậy?” thấy trợ lý Lý một bộ biểu cảm như bị táo bón, Đoàn Hồng Huyền chu đáo nhẹ nhàng hỏi.

“Không còn sớm nữa, lại trở về tối rồi, trường học sắp đóng cổng rồi...” Ngải Tử Lam nhìn sắc trời tối bên ngoài, có chút ngượng ngùng.

Kết hôn, lại tới tận đêm khuya. Một hồi nếu về muộn, lại phải trở về Ngải gia, hoặc là ở khách sạn bên ngoài. Ngải gia... Cô không muốn ở thêm. Ở khách sạn, lại phải lo lắng về chiếc ví tiền của mình.

Vừa kết hôn, liền gấp không kịp đợi muốn rời đi, Đoàn Hồng Huyền ánh mắt hơi lấp lánh.

Mai mới là khai giảng. Đêm nay vẫn còn rất dài.

“Tử Lam, em vẫn muốn tiếp tục ở Ngải gia sao?” Bóng đêm mờ lung, mặt Đoàn Hồng Huyền có chút hắc ám bắt mình, cánh môi mỏng khẽ động.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12-2: Kêu lại một lần nữa 2

Đương nhiên không ngờ, Ngải Tử Lam không cần nghĩ, kiên định lắc lắc đầu.

Mẹ mất sớm, trong nhà duy chỉ có bà ngoại là yêu quý cô, mấy năm trước sau khi ngoại qua đời, cô trong Ngải gia này không còn cảm nhận được bất cứ cái gì gọi là thân tình hay ấm áp nữa, đối với cô mà nói rất xa lạ, là băng lạnh lãnh khốc. Nếu không phải cô chưa tốt nghiệp, chưa có năng lực độc lập tự lo liệu, cô sớm đã rời khỏi cái lồng giam đáng sợ này rồi.

Điểm này, Đoàn Hồng Huyền không phải là không rõ.

“Vậy lên xe đi” không nói nhiều, Đoàn Hồng Huyền gương mặt tuấn nham lạnh băng trước sau như một ra lệnh.

Cái gì? Trước và sau có liên quan gì? Ngải Tử Lam bị hấn làm cho không hiểu ra sao. Có điều xe thì chắc chắn phải lên rồi. Nhưng ý hấn là đưa cô trở về trường học.

“Đội đã” Nhìn bóng dáng Đoàn Hồng Huyền rời đi, Ngải Tử Lam không nhìn được lớn tiếng gọi hấn lại.

Đoàn Hồng Huyền không hiểu quay đầu lại nhìn cô, cô không phải đi gấp sao?

“Uhm...em đi toilet” Ngải Tử Lam hơi quần nói xong vội vàng vàng đi về phía toilet vừa mới thăm ghi nhớ.

Đoàn Hồng Huyền không khỏi buồn cười. Cô gái nhỏ này, là vợ hấn a.

Một bên trợ lý Lý bàng quan cũng có chút không nhìn được cười, trong lòng vẫn có chút nghi hoặc tạm thời không tiện hỏi, chỉ hỏi một vấn đề mấu chốt: “Thiếu gia, tin tức cậu kết hôn công khai hay bảo mật.”

“Công khai.” Đoàn Hồng Huyền không chút do dự nói.

Nếu đã muốn che chở cho cô, hấn đương nhiên phải cho cả thế giới biết, cô là người con gái của Đoàn Hồng Huyền hấn, không cho phép bất cứ kẻ nào nhúng tay vào, huống hồ chỉ có như vậy, người nhà Ngải gia mới biết hấn coi trọng cô, sẽ không coi thường cô nữa, không dám lên mặt khi dễ cô.

Càng quan trọng là, cô đáng được đối xử như vậy, đáng được tôn trọng như vậy.

Có điều, tin tức tổng tài của tập đoàn Đoàn Thị, tập đoàn tài phiệt trứ danh Đoàn Hồng Huyền kết hôn nhất định sẽ là bom tấn cho giới quý tộc thượng lưu.

Còn Ngải Tử Lam nhất định sẽ nhận được sự chú ý đến từ các phía. Không biết cô có thể chịu đựng được không.

Không lâu sau, Ngải Tử Lam đi ra, lặng lẽ cùng Đoàn Hồng Huyền lên xe. Trợ lý Lý cũng lái một chiếc xe theo sau.

Đi được một đoạn đường, Ngải Tử Lam nhanh chóng phát hiện hướng mà chiếc xe chạy không phải là đại học s, mà là Ngải gia.

Đây....đây là sắp đi tới Ngải gia? Vì sao? Hân nên hiểu rõ suy nghĩ của cô chứ.

“Anh Đoàn” cuống lên, Ngải Tử Lam kêu lên cách xưng hô lịch sự mà có phần xa cách này, giọng có chút vội vàng và bất an.

Trên mặt Đoàn Hồng Huyền lập tức lạnh lại, ánh mắt lạnh lùng, trên người tỏa ra khí tức khiến người khác khó mà lại gần.

“Hồng Huyền” Ngải Tử Lam bất đắc dĩ đổi cách xưng hô, nhưng cô không muốn hỏi một người đàn ông không bằng lòng mở miệng, “Đây là sắp đi tới Ngải gia”

Nói xong, trên mặt Ngải Tử Lam có chút khó mùi, thăm kiểm chế sự bất mãn và rõ ràng là không muốn.

Hồi ức mà Ngải gia tạo cho cô quả thật là không tốt đẹp gì. Sau khi bà ngoại qua đời, mỗi lần trở về Ngải gia, cô đều là chống đối, mâu thuẫn.

“Đứng.” Đoàn Hồng Huyền hài lòng với tiếng gọi Hồng Huyền này, nhưng không hài lòng với biểu cảm của cô gái nhỏ này, biết cô có chút hiểu lầm, mới giải thích ngắn gọn, “Là vì, em cần chuyển nhà.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13-1: Đưa em về nhà 1

Chuyển, chuyển nhà

Ngải Tử Lam trong nháy mắt đã hiểu ý của Đoàn Hồng Huyền, sự bất mãn trong lòng đột nhiên biến mất, đồng thời mới phản ứng lại rằng mình đã hiểu sai ý, không ngừng cảm thấy áy náy cùng xin lỗi.

“Những đồ đạc lớn trợ lý Lý sẽ sắp xếp người mang đi, nhưng có một số đồ đạc cá nhân em tự mình sắp xếp thì tốt hơn.” Đoàn Hồng Huyền ôn tồn giải thích, lần này lời dài mà rất rõ ràng, mặt đen vẫn bình tĩnh không gợn sóng, cố ý hay vô tình nhìn về phía cô.

Đây....là hân cố tình giải thích một lần sao? Để cho cô càng hồ thẹn với phản ứng quá khích vừa rồi....

Ngải Tử Lam không ngừng gật đầu như giả vờ, có chút hồ thẹn khẽ cúi đầu, khẽ nói: “Cảm ơn anh, Hồng Huyền.”

Lời cảm ơn này, là thành tâm thành ý.

Chuyển nhà, nghĩa là cô sẽ không cần phải trở về ngôi nhà lạnh lẽo lãnh khốc đó nữa, cũng không cần phải đối mặt với đám người xấu xa độc ác mang tiếng “người nhà” đó nữa. Về mặt nào đó, đây có thể coi là một sự giải cứu đi.

Mặc dù vẫn chưa biết phải chuyển đi đâu, nhưng dù thế nào, thì chắc chắn cũng tốt hơn Ngải gia nhiều.

Ngải Tử Lam cũng không có tự luyến mà cho rằng Đoàn Hồng Huyền sẽ đưa cô về Đoàn gia. Người Đoàn gia hẳn vẫn chưa quen cô, hoặc có biết thì cũng chỉ là, cô là thiên kim tiểu thư của Ngải gia. Đây quả thực cũng không phải là ấn tượng tốt đẹp gì, Đoàn Hồng Huyền không muốn đưa cô về nhà cũng là điều hợp lý. Mà cô cũng chưa chuẩn bị tâm lý sẵn sàng đối diện với bố mẹ chồng.

Bất động sản dưới tên của Đoàn Thị rất nhiều, có lẽ sẽ tùy ý chọn một căn nhà nào đó gần trường học, cô cũng không quan tâm sống ở đâu, có một chỗ giống như chốn dung thân là được rồi. Đoàn thiếu phu nhân sao có thể ở nơi quá tồi tệ được.

“Em quên rồi?” Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng mở miệng, giọng có chút trầm thấp.

“Em quên em là vợ của anh sao. Anh sẽ bảo vệ em. Cho nên đây là việc anh nên làm, em cũng không cần phải cảm ơn anh.”

Người con gái này, dường như không ý thức rõ thân phận của cô ấy có ý nghĩa như thế nào, đã quên lời hân đã nói.

“Cái gì?” Ngải Tử Lam một mặt mờ mịt, nét mặt vô tội.

Thấy bộ dạng cô như vậy, Đoàn Hồng Huyền nét mặt càng lạnh, có chút tức giận lại có chút bó tay, chỉ có thể lạnh lùng phun ra hai chữ: “Bỏ đi.”

Bỏ đi, ngày tháng còn dài, hân sẽ có thời gian khiến cho cô yêu hân, ngày ngày nhớ tới hân, nhớ kỹ những lời âu yếm của hân.

Bầu không khí trong nháy mắt lại yên tĩnh trở lại.

Ngài Từ Lam thật sự không biết vì sao câu cảm ơn của mình lại chọc giận tới Đoàn Hồng Huyền. Người đàn ông này, cô thật sự có chút nhìn không thấu, nghĩ không thấu.

May thay, chiếc xe rất nhanh đã dừng trước cổng Ngải gia.

Kỳ thực, mấy năm trở lại đây, Ngải gia đã dần bại lại rồi, sở dĩ vẫn còn chút cảm giác tồn tại trong giới thượng lưu là bởi vì nhờ vào sự nịnh nọt đám quyền quý mà có, bên trong phần lớn đã không còn như trước nữa. Càng không cần nói đến chuyện Ngải Thành Quốc lậu thuế không lâu trước đó.

Ngài Từ Lam thâm nắm chặt bàn tay. Ngài Thị, tuyệt không thể chết trong tay bọn họ. Chỉ tiếc, thể lực và tài học của mình thật sự quá hèn mọn. Nhưng nếu có sự trợ giúp của tập đoàn Đoàn Thị, nghĩ ra, việc đoạt lại Ngài Thị cũng không quá khó khăn.

Nghĩ đến đây, Ngài Từ Lam trong lòng không khỏi dâng lên vài phần áy náy đối với Đoàn Hồng Huyền.

“Đoàn tổng, sao cậu lại tới đây vậy, khách quý khách quý.” Vừa nghe Đoàn Hồng Huyền đích thân tới nhà, Ngài Thành Quốc lập tức ân cần nịnh nọt.

Rõ ràng tuổi ông ta lớn hơn nhiều so với Đoàn Hồng Huyền.

Nhưng lại không thể không tôn xưng Đoàn Hồng Huyền một tiếng cậu. Không còn cách nào khác, ai bảo Đoàn Thị là tập đoàn tài phiệt đứng đầu Á châu, nếu có cơ hội hợp tác một số hạng mục vậy thì càng tốt.

Ngài Thành Quốc ánh mắt vui hơn hờ sau khi trông thấy phía sau Đoàn Hồng Huyền là Ngài Từ Lam, trong nháy mắt lại biến thành lạnh lùng khinh thường, giọng đột nhiên nghiêm nghị: “Từ Lam, muộn như vậy, không biết trở về nhà mà còn kinh động đến Đoàn tổng như vậy, còn không mau cảm ơn Đoàn tổng đi.”

Đứa con này của ông sao lại ở cùng Đoàn Hồng Huyền vậy, lần hẹn hò này sắp xếp không phải là Ngài Từ Kỳ sao, Từ Lam nó lại gây phiền phức cho ông rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13-2: Đưa em về nhà 2

“Đúng rồi, Từ Lam, con quá không hiểu chuyện rồi, có biết mọi người trong nhà lo lắng thế nào không?” Mẹ kể ở bên phụ họa.

Trông thấy Ngài Từ Lam trở về cùng Đoàn Hồng Huyền, Ngài Từ Kỳ có chút phát cuồng, không chịu được châm chọc mỉa mai: “Đúng rồi đó, khuya chưa về cũng không chỉ một hai lần, không biết là làm cái gì bên ngoài a.”

Ấn ý trong lời này, rất dễ khiến cho người khác hiểu lầm. Người không hiểu Ngài Từ Lam rất có thể sẽ cho rằng cô là kiểu người con gái dễ dãi, hành vi không chính đáng.

Nghe thấy những lời dơ bẩn này, Ngài Từ Lam tức giận tới đầu, mở miệng định nói gì đó

Cô khi nào đêm khuya không về? Khi đi học trọ ở trường, tất nhiên không cần về nhà. Mỗi tuần về một lần đều đã giải thích rồi. Người chị này của cô, há miệng ra là nói xấu, bần linh, thật sự không nhỏ a!

Đoàn Hồng Huyền trong lòng càng tức giận, trên mặt nhanh chóng lướt qua sự ghê tởm cùng khinh bỉ, trên mặt đã băng lạnh như tuyết, ánh mắt lạnh lùng hướng về phía Ngài Từ Kỳ.

Người Ngải gia này, trước mặt hần mà dám đối xử với Từ Lam như vậy.

Trợ lý Lý theo sau thấy cũng chường mặt. Gia phong Ngải gia quả thật trăm nghe không bằng một thấy. Cái người gọi là tiểu thư Ngải gia kia cư nhiên lại nói xấu như thế, một chút nề nếp gia phong cũng không có, so với sự lịch sự khéo léo của thiếu phu nhân quả thật khác nhau một trời một vực, lão phu nhân tuyệt sẽ không coi trọng.

“Ngải tổng, tôi đi thẳng vào vấn đề vậy.” Đoàn Hồng Huyền nét mặt trịnh trọng nhìn thẳng vào Ngài Thành Quốc, ánh mắt lạnh lùng vô tình, miệng lưỡi lạnh thấm vào xương cốt: “Từ Lam con gái của ông, bây giờ là vợ của tôi. Hi vọng các người có thể tôn trọng cô ấy. Nếu lần nữa để tôi nghe thấy những lời lăng mạ vợ tôi, tôi sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu.”

“Cái, cái gì” đột nhiên, Ngài Thành Quốc, mẹ kế còn có cả Ngài Từ Kỳ không dám tin cùng kêu lên, ánh mắt tràn đầy sự kinh ngạc.

Vợ, vợ? Sao lại như vậy? Mới có một ngày, Ngài Từ Lam liền biến thành phượng hoàng, trở thành phu nhân tổng tài tập đoàn Đoàn Thị.

Bọn họ vừa rồi hãy còn nói cô như vậy, vẫn còn làm trò trước mặt Đoàn Hồng Huyền, Ngải Thị run run, không biết cời bỏ bao nhiêu lớp da, ba người có chút không rét mà run.

“Còn nữa, Từ Lam bây giờ tới là để thu dọn đồ đạc, sau này sẽ sống ở Đoàn gia tôi, sẽ không cần Ngải tổng nhọc lòng nữa.” Đoàn Hồng Huyền nhìn cũng không muốn nhìn ba người Ngải gia nữa, mặt không cảm xúc bổ sung.

Người Ngải gia, đều là những kẻ như này sao, Từ Lam sống ở đây không biết đã chịu bao nhiêu uất ức rồi. Lần hẹn hò đó.....không phải sao.....Ánh mắt đột nhiên trở nên thâm u đen tối.

Trừ quần áo và sách vở, đồ đạc cá nhân của Ngải Từ Lam cũng không nhiều, phần lớn đều là những thứ do mẹ và bà ngoại để lại cho cô, và một số món quà quý mà bạn bè tặng. Tất cả rất nhanh đã được thu dọn xong.

Dù sao thì, cô muốn rời khỏi Ngải gia đã không còn là ngày một ngày hai nữa. Cô đã chuẩn bị xong rồi. Nếu nhà này có gì đáng để cô lưu luyến, thì đó chính là những hồi ức về mẹ và bà ngoại của cô.

“Anh tới trễ rồi.” Đoàn Hồng Huyền bước lên trước, nhẹ nhàng đón lấy chiếc va ly trong tay Ngải Từ Lam, “Anh đưa em trở về nhà.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14-1: Đừng lo lắng 1

Anh đưa em về nhà.

Nghe được năm chữ này, Ngải Từ Lam không ngừng ngẩng lên kinh ngạc nhìn Đoàn Hồng Huyền, lại từ trong ánh mắt của người đàn ông lạnh lùng này nhìn thấy một chút nhu tình, giống như cây kim làm vỡ tan bong bóng uất ức ngưng đọng đã lâu trong lòng cô.

Sống mũi cay cay, trong mắt lệ quang chột lóe, từng giọt sóng dâng lên trong lòng.

Về nhà.

Cô đã rất lâu rồi chưa được nghe lời dịu dàng như vậy.

Từ lúc bà ngoại qua đời, cô lại quyết định gánh vác trách nhiệm tra ra chân tướng cái chết của mẹ, đoạt lại Ngải Thị, nhà, đối với cô mà nói là một chữ băng lạnh. Cô cũng đã từng huyền tưởng, cùng mối tình đầu xây đắp nên một gia đình hạnh phúc, nhưng trách nhiệm trên người quá lớn khiến cô không thể không từ bỏ điều tâm niệm bấy lâu này.

Đoàn Hồng Huyền có thể thực hiện tâm nguyện của cô sao?

Ngải Từ Lam đó giờ chưa từng nghĩ qua, có một ngày, cô đem mong ước của mình gửi thác lên người đàn ông mới gặp lần đầu. thậm chí chỉ là trong một cái chớp mắt ngắn ngủi. Dù sao thì Đoàn Hồng Huyền cũng không có lý do gì phải gánh vác thay trách nhiệm vốn thuộc về cô, anh ta đồng ý cho cô thân phận phu nhân tổng tài tập đoàn Đoàn Thị, cho cô dựa vào một chút quyền thế, cô cũng đã mãn nguyện rồi.

Còn về yêu cô không dám nghĩ tới.

Người đàn ông này, cô luôn nhìn không thấu.

“Đứng a, thiếu phu nhân, cùng thiếu gia của chúng tôi về nhà, ăn sung mặc sướng, muốn gì có nấy.” Trợ lý Lý cũng không nhận được cũng đi tới, cột nhà pha trò.

Hắn đối với thiếu phu nhân này cảm giác rất tốt. Xinh đẹp lại dịu dàng, đây mới là người con gái hợp với Đoàn Hồng Huyền. Điều duy nhất không tốt chính là xuất thân trong gia đình Ngải Thị, ngay cả hắn cũng không thể nhìn được tiếc thương cho thiếu phu nhân.

Trải qua bước ngoặt như vậy, Ngải Từ Lam không khỏi cười khúc khích, đột nhiên quên mất sự không vui ở Ngải gia vừa nãy.

“Lên xe.” Đoàn Hồng Huyền mở cửa xe, nhàn nhạt nói.

Mà Ngải gia lúc này, như vừa mới trải qua một trận phong ba lớn.

Ngải Thành Quốc đi đi lại lại trong phòng khách, thỉnh thoảng lại xoa xoa lòng bàn tay, bộ dạng như muốn nhảy lên vậy.

Còn mẹ kế và người chị của Ngải Từ Lam, Ngải Từ Kỳ, thì tê liệt ngã ra trên ghế sofa, cả hai đôi mắt đều đờ đẫn.

Ba người mỗi người một tâm trạng.

“Mẹ, chuyện này rốt cuộc là thế nào? Chúng ta nên làm gì đây?” Ngải Từ Kỳ trời sinh tính kiêu ngạo lại ngu ngốc không chịu được lên tiếng hỏi.

Ngải Từ Lam đưa con gái ấy sao bỗng nhiên lại trở thành vợ của Đoàn Hồng Huyền, chuyện này giống như một trò cười cho thiên hạ vậy. Đứa con gái ấy có điểm nào hơn cô đâu, Đoàn Hồng Huyền sao lại để ý đến nó chứ.

Từ nhỏ đến lớn, những gì cô nhận được đều luôn gấp 10 lần Ngải Từ Lam, nhưng, đứa con gái đó lại gả cho người đàn ông mà mọi cô gái Á châu đều tha thiết mơ ước này. Chuyện này khác biệt hoàn toàn với những gì cô nghĩ.

Với tâm lý luôn vượt trội, Ngải Từ Kỳ đột nhiên cảm thấy trong lòng không cân bằng nữa. Thế giới này quá không công bằng, Ngải Từ Lam lại có được thứ mà cô không có được.

“Câm miệng.” Đối diện với đứa con gái kinh hoàng nóng nảy, Hà Phương mặt lạnh lại, nghiêm mặt quát lớn: “Hoảng cái gì mà hoảng.”

Tin Ngải Từ Lam gả cho Đoàn Hồng Huyền cũng đồng dạng khiến cho bà ta chấn động, hơn nữa nhìn biểu hiện vừa rồi của Đoàn Hồng Huyền, hẳn dường như rất coi trọng Ngải Từ Lam.

Ngải Từ Lam, đứa con gái tiện nhân lại dám vượt mặt con gái của bà, bà tuyệt sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Chuyện này nhất định có điều cò quái. Bà phải bình tĩnh lại, suy nghĩ kỹ xem làm thế nào đối phó với chiếc móng nhỏ này. Bà không tin, chiếc móng nhỏ này sau khi bay lên biến thành phượng hoàng, sẽ không nghĩ cách lợi dụng quyền thế của Đoàn Thị đối phó với mẹ con bà. Cho nên, bà nhất định phải ra tay trước để thị uy.

Mà Ngải Từ Kỳ, không thể không nói, tính cách quả thực rất nóng nảy. Như vậy không làm nên chuyện.

“Ngải Từ Lam đưa con này có được cảnh như này, cũng coi như là nó có chút bản lĩnh.” Ngải Thành Quốc cuối cùng cũng dừng bước, ngồi xuống ghế sofa, theo thói quen móc ở bên hông ra gói thuốc lá cùng chiếc bật lửa, châm lửa lên, bắt đầu hít mây nhả khói.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14-2: Đừng lo lắng 2

Hiển nhiên, ông ta đối với việc Ngải Từ Lam leo tới tập đoàn Đoàn Thị việc này đáng vui hơn đáng giận.

Cho dù ông đối với đứa con gái này không có chút cảm tình gì, thậm chí còn có chút ghét bỏ. Cũng không biết nó làm thế nào mà trèo lên được Đoàn tổng, nhưng đây là chuyện tốt. Vừa nghĩ tới việc sau này có thể lấy được tài nguyên từ Đoàn Thị bên đó, Ngải Thành Quốc liền cười ngoác miệng.

Từ lam đưa con gái này tuy không nên thân, nhưng cũng có thể lợi dụng một phen. Bất luận là gì, chỉ cần liên quan đến lợi ích, ông ta liền có thể khoác lên khuôn mặt hoàn toàn khác.

Trong mắt ông ta, chỉ có lợi ích.

Ông ta rất rõ hai mẹ con Hà Phương và Ngải Từ Kỳ không thích Ngải Từ Lam, cho nên, ông ta dứt khoát nói rõ: “Hai mẹ con bà sau này chú ý một chút, bây giờ thân phận của Ngải Từ Lam đã khác rồi, không thể dễ dàng đắc tội được, đặc biệt là Đoàn tổng đứng sau lưng nó, bằng không đừng trách ta trở mặt vô tình. Đoàn Thị không phải là nơi chúng ta có thể trêu chọc đến được đâu.”

Nói xong, ông ta không thèm nhìn hai người bọn họ nữa, trong lòng suy nghĩ tìm khoảng thời gian gần nhất đi tới thăm hỏi Đoàn tổng. Người này quyền thế ngất trời, ông ta một chút cũng không hiểu con rể.

Mà Ngải Từ Kỳ lúc này, ngồi trên sofa, nắm chặt bàn tay, nghiêng chặt môi, ánh mắt âm u ác độc, chực như muốn ăn ai đó vậy.

Vừa bị mẹ quát lớn, lại nghe được những lời lạnh nhạt bên này của ba, trong lòng nhanh chóng trở nên tức giận. Lúc trước mẹ và ba đều đối xử với cô rất tốt, nếu không phải vì Ngải Từ Lam leo lên Đoàn Hồng Huyền, cô sao phải nhận những đối xử như này chứ, đều là vì một đứa con gái tiện nhân.

Vừa nghĩ tới người ban đầu hẹn hò với Đoàn Hồng Huyền là cô, vốn nên gả cho Đoàn Thị, người có được tất cả vinh quang phải là cô mới đúng, cô hận đến ngứa răng. Cô thề, sẽ có một ngày, cô sẽ đoạt lại tất cả những thứ vốn nên thuộc về cô, cho dù bằng thủ đoạn gì.

Còn bên này, Đoàn Hồng Huyền lái chiếc xe thể thao, lái tới khu biệt thự xa hoa nhất của Đoàn gia ở trung tâm thành phố s.

Có thể bước vào khu biệt thự này, không giàu thì quý, mỗi một người đều có thể khiến kinh tế chính trị của thành phố s rung chuyển.

Ngài Thị tuy cũng nằm trong giới thượng lưu, nhưng căn bản không cách nào sánh với tập đoàn tài phiệt cao cấp Đoàn Thị này, Ngài Từ Lam cũng là lần đầu tiên trông thấy khu biệt thự xa hoa tráng lệ như vậy, đây có thể nói là một nơi mà bất kỳ người thành phố nào cả đời cũng mơ ước bước chân vào.

Ngài Từ Lam không ngờ, Đoàn Hồng Huyền cư nhiên lại đưa cô về Đoàn gia thật, chứ không phải chỉ là một nơi nào đó mang danh nghĩa Đoàn Thị.

Mặc dù anh ta trước mặt người Ngài gia nói muốn đưa cô về Đoàn gia, nhưng cô vẫn luôn cho rằng đó là vì anh ta muốn giữ gìn danh dự cho phu nhân tổng tài Đoàn Thị, cô cũng không có ước mong xa vời bước chân vào Đoàn gia, thậm chí còn có chút sợ hãi cùng bất an.

Cô có nên đi tới chào hỏi người nhà của anh ta không?

So với gia đình của cô, cuộc sống từ nhỏ đến lớn của Đoàn Hồng Huyền nhất định là vô cùng thoải mái, thân là con trai độc nhất sẽ hưởng thụ đủ tình thân.

Tình thân, cô đã rất lâu rồi chưa được cảm nhận.

Không biết, ba mẹ của anh ta, cũng là ba mẹ chồng của cô, không biết là người như thế nào.

“Đừng lo lắng.” Tinh tế nhận thấy sự lo lắng của cô, Đoàn Hồng Huyền trấn an, rất muốn ôm cô lại che chở, “Bọn họ không ăn thịt người đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15-1: Em muốn sống ở đâu 1

Không lâu sau, chiếc xe liền tiến vào một tòa nhà lớn.

Chiếc xe qua sân công trước, dừng lại trước biệt thự cao cấp.

Còn chưa xuống xe, Ngài Từ Lam thông qua cửa xe đã mơ hồ nhìn thấy hai hàng người đứng trước biệt thự, dáng vẻ cung kính cúi xuống, giống như là người hầu nghênh tiếp.

Rất nhanh, có người thay Ngài Từ Lam mở cửa xe.

“Xuống xe.” Đoàn Hồng Huyền nhàn nhạt mở miệng, liền xuống xe. Ngài Từ Lam cũng ngoan ngoãn xuống xe, có chút bất an đứng bên cạnh.

Sớm đã có tài xế đứng đợi lái xe đi, lái vào gara chuyên dụng.

“Cung nghênh thiếu gia và thiếu phu nhân.” Vừa xuống xe, đã nghe thấy một loạt âm thanh nghênh đón cung kính.

Màn này giống hệt như trong TV, không khỏi khiến cho Ngài Từ Lam trợn mắt há hốc miệng, quý tộc quả nhiên khác biệt.

Ngài Từ Lam làm phu nhân tổng tài Đoàn Thị bỗng nhiên cảm nhận được áp lực, mặc dù mục đích gả cho Đoàn Hồng Huyền không đơn giản, nhưng ở trước công chúng, cô cũng nên biểu hiện ra chút khí chất cùng sự giáo dục cho phù hợp với thân phận này.

Làm sao để làm tốt một phu nhân quý tộc? Cô có chút mờ mịt. Xem ra thứ cần học hỏi vẫn còn rất nhiều.

Cô thật sự lo lắng, ngộ nhỡ trước khi chưa hoàn thành trách nhiệm gánh vác trên vai, mà Đoàn Hồng Huyền đã mất hứng thú với cô thì sao.

Đoàn Hồng Huyền sớm đã quen với những đãi ngộ như này, liền cất bước đi vào trong phòng.

Chỉ cần bước vào cánh cửa này, liền không còn đường lui.

“Đoàn Hồng Huyền.” Ngài Từ Lam cắn cắn môi, cẩn thận từng chút kêu tên hân, như tiếng muỗi vậy không thể nghe thấy.

Nhưng Đoàn Hồng Huyền lại nghe được, dừng bước chân, quay người nhìn về phía cô, khẽ kêu: “Ừ.”

Bóng đêm thật sâu, ánh trăng như nước phụ trợ, da thịt trắng nõn của Ngài Từ Lam, gương mặt tú lệ toát lên vẻ rực rỡ, có lực mê dụ, chưa kể đến dáng người yêu kiều động lòng người kia.

Ngài Từ Lam nhìn hướng về Đoàn Hồng Huyền, có chút do dự, muốn nói lại thôi, vẫn là không nhận được mở miệng: “Thật ra, em không nhất thiết phải sống ở Đoàn gia.”

“Im miệng.” Còn chưa đợi cô nói xong, Đoàn Hồng Huyền đã lạnh lùng cắt ngang lời cô, ánh mắt sâu và tối nhìn về phía cô, “Ngoài Đoàn gia, em còn muốn sống ở đâu nữa?”

Ngài gia thì không thể rồi. Trường học nào có thoải mái tự tại như ở nhà. Huống hồ sau khi tốt nghiệp thì cô sống ở đâu?

Đoàn Hồng Huyền cảm lòng không đành đi tới gần Ngài Từ Lam, ngón tay thon dài trắng muốt chạm lên má cô, lại gần bên tai cô, nhẹ nhàng mà bá đạo nói: “Anh là Đoàn thiếu gia, em là vợ của anh, chỉ có thể sống ở Đoàn gia.”

“.....” Ngài Từ Lam đành im lặng.

Lời anh ta nói không phải không có lý, huống hồ hiện tại cô muốn dựa vào quyền thế của tập đoàn Đoàn Thị, chỉ cần không phải Ngài gia, có nơi ở là tốt rồi. Huống hồ, Đoàn Hồng Huyền căn bản không có bạc đãi cô.

“Đi thôi.” Đoàn Hồng Huyền nắm lấy tay Ngài Từ Lam, bàn tay to dịu dàng nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của cô, cùng bước vào phòng khách Đoàn gia.

Ngoài dự đoán, phòng khách trang hoàng không quá lộng lẫy, mà toát lên vẻ cổ kính.

Chỉ thấy một người phụ nữ trung niên hiền lành đang ngồi ở ghế sofa, vẻ mặt hòa ái dễ gần, dáng người đoan chính, khí chất không tầm thường, phong thái vẫn còn, vẻ đẹp năm nào vẫn hiện rõ trên nét mày.

Hiển nhiên, đây chính là lão phu nhân. Mẹ của Đoàn Hồng Huyền, một phụ nữ quý tộc sống trong nhung lụa.

Lão phu nhân bên này, sớm khi trợ lý Lý lấy cón hộ khẩu, biết được chuyện Đoàn Hồng Huyền muốn cưới vợ. Khi đó bà vui sướng lạ thường, cười đến không ngậm được miệng, đưa con trai bảo bối mà bà suốt 25 năm này đã giữ gìn thân thể nó như ngọc cuối cùng cũng đã nghĩ thông suốt rồi.

Bất luận là ai chỉ cần đưa người về là được rồi. Ngày bà đợi để được bế cháu đã lâu lắm rồi. Khi nhìn thấy những người phụ nữ cùng tuổi ẵm những đứa cháu trắng trẻo mập mạp, bà đã ngưỡng mộ đến cỡ nào.

Huống hồ, bà rất tin tưởng vào con mắt thẩm mỹ của Đoàn Hồng Huyền, tuyệt sẽ không kém người khác. Nếu không phải nó kén chọn quá, thì cũng đâu đến độ 25 tuổi mà vẫn độc thân. Khiến cho bên ngoài có một số tin đồn không hay.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15-2: Em muốn sống ở đâu 2

“Tiểu tử thú! Cuối cùng cũng đem người về rồi. Mau tới cho ta xem nào, là cô gái nhà ai đã lên thuyền tặc của ngươi.” Còn không đợi Ngài Từ Lam chào hỏi, liền thấy lão phu nhân vờ tức giận đứng dậy khỏi sofa, đi tới khua khua khuôn mặt lạnh lùng của Đoàn Hồng Huyền.

Khuôn mặt lạnh lùng của Đoàn Hồng Huyền đột nhiên có chút giãn ra, vừa vội vàng tránh sự công kích của lão phu nhân, vừa dối nói: “Mẹ nói lời này, con là thuyền tặc, thì cũng là thuyền tặc của Đoàn gia, mẹ không phải ngày ngày trông ngóng ngày này sao?”

Ngài Từ Lam đột nhiên có chút mỉm cười.

Cô không ngờ, Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng khó gần cũng có ngày này.

Có lẽ, Đoàn gia cũng không có đáng sợ như cô tưởng tượng.

“Tiểu tử thú.” Lão phu nhân lại lâm bầm một câu, sau đó xoay người nhìn về phía Ngài Từ Lam, thân thiết kéo tay cô qua, vừa dịu dàng cười vừa tỉ mỉ quan sát cô.

“Lần đầu gặp, bác gái, xin chào.” Ngài Từ Lam lễ phép rụt rè chào.

Lão phu nhân lại có chút không hài lòng đáp: “Còn kêu bác gái nữa.”

Không kêu bác gái, vậy kêu là mẹ sao? Ngài Từ Lam ngẩn ra, có chút thẹn thùng.

Mẹ của cô đã sớm mất khi cô mới một tuổi, có thể nói, trong kiếp sống 20 năm của cô, hai chữ mama này, trừ khi bi bô tập nói, số lần xuất hiện ít đến đáng thương.

“Con, kêu là mẹ.” Lão phu nhân giọng ôn tồn. Dưới ánh mắt chăm chú của lão phu nhân, vụng về, cẩn thận từng chút gọi: “Mẹ.”

Chữ này khi kêu ra, Ngài Từ Lam như cảm nhận được một cỗ rung động, tim trong nháy mắt đã trở nên mềm nhũn, ánh mắt chưa bao giờ nhu hòa

đến vậy.

“Tốt! Đứa con dâu này ta nhận.” Lão phu nhận hớn hờ, tiếng cười thật sáng khoái.

Kêu một tiếng mẹ liền nhận? Cứ như vậy mà tán thành? Ngải Tử Lam chân tay có chút luống cuống. Cô vốn cho rằng Đoàn lão phu nhân là một người nghiêm nghị, không ngờ lại hòa ái dễ gần như vậy, tiếp đón thân mật, khiến cho cô nhanh chóng thích người phụ nữ này.

“Mẹ không nhận cũng phải nhận.” Một tiếng băng lạnh ở phía bên truyền tới. Hiển nhiên hẳn một chút cũng không thêm để ý tới cách nhìn của lão phu nhân đối với Ngải Tử Lam.

Ngải Tử Lam là người con gái mà hẳn để ý, không phải vì cô các mặt đều không thể bắt bẻ, mà là dưới sự hiếp đáp khi dễ của Ngải gia, cô vẫn kiên cường, cô vẫn thâm nhẫn nhịn, sự thiện lương của cô đã làm hẳn cảm động, khiến cho hẳn muốn bảo vệ người con gái này, không muốn nhìn thấy cô chịu bất kỳ thương tổn nào.

“Người mẹ đã nhìn rồi, nên trả lại cho con đi.” Đoàn Hồng Huyền nhướn mày, lạnh lùng bá đạo buông một câu, liền nắm lấy tay Ngải Tử Lam hướng lên lầu hai.

Miệng lưỡi cường thế nào thật sự là từ con trai của bà? Lão phu nhân đứng đó không thể tin, bất đắc dĩ lắc đầu.

Tên tiểu tử này, kết hôn yêu đương vẫn là lạnh lùng bá đạo như vậy, thật đúng là cái khuôn mẫu khác ra từ cha hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16-1: Có anh ở đây 1

“Anh đưa em đi đâu?” Chỉ có thể bị Đoàn Hồng Huyền dẫn đi, cảm giác dễ mặc cho hẳn đưa mình đi sống nơi nào thì đi thật không dễ chịu, Ngải Tử Lam cố gắng thoát khỏi bàn tay giam cầm của hẳn, bất đắc dĩ hẳn càng nắm chặt hơn, sức mạnh của một người đàn ông trưởng thành không phải là thứ cô có thể kháng cự được.

“Nói để ngủ.” Không để ý đến sự hơi gầy gù của Ngải Tử Lam, Đoàn Hồng Huyền nắm chặt lấy tay cô, gương mặt tuấn nham thâm thúy, lạnh lùng bức người.

“Em có thể tự mình đi theo anh mà.” Ngải Tử Lam vẫn có chút không tình nguyện, nhỏ giọng yêu cầu.

“Tử Lam.” Đoàn Hồng Huyền đột nhiên dừng bước chân lại, giọng trầm ấm mà khàn khàn, mang theo vẻ gọi cảm như có như không.

Ngải Tử Lam có chút ngạc nhiên, cho rằng hẳn chuẩn bị buông tay, còn chưa kịp phản ứng lại, vừa lơ đãng một chút liền bị Đoàn Hồng Huyền thân thể cao lớn quay lại ôm lấy, áp chế tâm thần yêu kiều của cô vào bức tường bóng loáng.

Hắn muốn làm gì?

Hơi thở trong nháy mắt như nghẹt lại, theo đó trên đầu một bóng dáng cực lớn bao phủ lấy, thân thể mảnh mai yêu kiều của Ngải Tử Lam hoàn toàn bị Đoàn Hồng Huyền ôm trọn, khí tức nam tính nồng nồng bủa vây lấy cô, tiếng thở ầm ập kia lại gần trong gang tấc.

Thân thể Ngải Tử Lam đột nhiên có chút cứng đờ lại, tai hơi đỏ lên, không dám động đậy, sợ xảy ra chuyện gì không thể khống chế.

Cô sao có thể quên người đàn ông trước mắt này, không phải là người cô có thể dễ dàng chọc giận.

Đoàn Hồng Huyền dường như nhìn ra nỗi quẫn bách của cô, ánh mắt băng lãnh nhanh chóng lướt qua một tia giảo hoạt, vô tình hay cố ý đem thân thể lại gần cô, dường như muốn đem cả thân thể đều đè lên người cô vậy, chạm đến thân thể mềm mại ầm ập của cô, khiến hẳn hoảng hốt nhớ đến tư vị mất hồn đêm hôm đó.

Thật sự muốn ném lại tư vị của cô ấy lần nữa, ánh mắt dần trở nên đen tối, giống như biển lớn thâm sâu không nhìn thấy đáy, một con bão đen tối đang lặng lẽ.

“Đoàn Hồng Huyền, xin anh tự trọng.” Bên tai đột nhiên vang lên một giọng lạnh lạnh.

Ngải Tử Lam không thích ứng được với bầu không khí ám muội đột nhiên xuất hiện này, có chút sợ hãi, có gì đó không đúng, sợ cục diện mà tiếp tục phát triển sẽ thoát khỏi sự khống chế của cô, ánh mắt nhìn về phía Đoàn Hồng Huyền với sự chán ghét cùng cảnh giác sâu sắc.

Nếu anh ta cưỡng bức cô, cô tuyệt sẽ không quan tâm cá chết lưới rách.

Lời của Ngải Tử Lam như một chậu nước lạnh hắt lên người Đoàn Hồng Huyền, lập tức kéo hấn bên bờ vực thẳm trở lại. Thấy phản ứng của mèo nhỏ trong lòng, hấn biết, hấn đã quá nóng vội rồi.

Bình phục một chút sự mãnh liệt trong cơ thể, Đoàn Hồng Huyền từ từ đem cơ thể rời khỏi Ngải Tử Lam, bình tĩnh mà lạnh lùng lên tiếng: “Tử Lam, anh chỉ là muốn nói cho em biết, nếu em không muốn để anh nắm tay em đưa đi, vậy anh chỉ có thể ẵm em đi, em tự chọn đi.”

Nói xong câu vô si này, Đoàn Hồng Huyền một chút bộ dạng xấu hổ cũng không có, giống như chuyện vốn phải như vậy.

Ngải Tử Lam đương nhiên là bị lời của Đoàn Hồng Huyền làm cho ngựa răng rồi, nhưng cô vừa mới vát và lăm mới kéo hấn ra khỏi bờ vực thẳm, bây giờ cũng không dám phản kháng lại lần nữa, chỉ có thể thẳm mắng trong lòng.

Ai có thể ngờ chứ, Đoàn Hồng Huyền đường đường là tổng tài tập đoàn tài phiệt cao cấp Đoàn Thị, lại là kẻ vô lại vô si như vậy.

Bỏ đi bỏ đi, bị nắm một chút cũng không mất miếng thịt nào. Ngải Tử Lam bắt đầu dĩ nghĩ vậy.

Thấy con mèo nhỏ không vâng lời tạm thời bị thuần phục ngoan ngoãn trở lại, đáy mắt Đoàn Hồng Huyền lướt qua một ý cười, tâm tình vui vẻ tiếp tục nắm tay Ngải Tử Lam hướng về phía phòng ngủ.

“Đây là phòng khách, em tạm thời ở đây trước đã.” Đèn mở lên sáng chói, đập vào mắt là căn phòng sạch sẽ thoải mái.

Đoàn Hồng Huyền không phải là không nghĩ qua việc để Ngải Tử Lam và hấn ở chung một phòng, nhưng Ngải Tử Lam nhất định là sẽ không đồng ý, huống hồ, bên gối ngày ngày ngủ một cô gái mê người như vậy, hấn sợ mình không làm chủ được, sẽ lại lần nữa ăn lấy cô.

Mặc dù bọn họ đã là vợ chồng hợp pháp, nhưng Đoàn Hồng Huyền không phải là loại người cưỡng bách người khác, hấn sẽ đợi đến ngày Ngải Tử Lam yêu hấn, đồng ý chung giường chung gối với hấn.

Đưa Ngải Tử Lam một vòng ngắm căn phòng, Đoàn Hồng Huyền mặt lãnh khốc lại bổ sung thêm: “Vật dụng cá nhân của em, uhm, vẫn cần chuẩn bị một số đồ dùng sinh hoạt nữa, một hồi anh sẽ kêu người đưa tới.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16-2: Có anh ở đây 2

Cả ngày hôm nay, Đoàn Hồng Huyền đều ở bên cô bên ba bận rộn, rõ ràng chỉ là người lần đầu gặp mặt a, hấn lại có thể chu toàn chăm sóc như vậy. Nói không cảm động là giả dối. Đã lâu rồi không cảm nhận được sự ấm áp, Ngải Tử Lam trong lòng có chút chua xót, lại càng thấy ấm áp.

“Cám ơn anh, Hồng Huyền.”

Ngải Tử Lam mang theo sự cảm kích sâu sắc, thật sâu liếc nhìn Đoàn Hồng Huyền, dáng hình anh ta thâm thúy như vậy, ánh mắt mê người như vậy, như có như không mang theo sức hấp dẫn. Anh ta quả là một người đàn ông xuất chúng xuất sắc.

Thời gian lâu, có lẽ cô sẽ rung động mất.

Lại là câu cảm ơn này.

Sắc mặt Đoàn Hồng Huyền không ngừng lạnh lùng xuống, ánh mắt hơi lóe, ánh mắt đen láy mê người nhìn Ngải Tử Lam, chỉ có thể bắt lực âu yếm một câu: “Đồ ngốc, tắt chút đi, cứ yên tâm nghỉ ngơi đừng lo lắng, có anh ở đây rồi.”

Nghe thấy câu này, Ngải Tử Lam mơ hồ cảm nhận được sự yên tâm.

Dù sao thì, Đoàn Hồng Huyền bây giờ cũng là chồng của cô a, là người cô có thể dựa dẫm vào.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, từ bây giờ trở đi, cô liền có thể đưa tay ra, bắt đầu tra chân tướng về cái chết của mẹ, đồng thời chuẩn bị làm thế nào để đoạt lại Ngải Thị vào trong tay. Đây đối với cô mà nói là chuyện quan trọng nhất.

Những thứ khác, cô không dám nghĩ nhiều, cũng sợ mình nghĩ nhiều.

Trong thư phòng Đoàn gia, lão phu nhân đang ngồi trên ghế, đẩy đẩy mắt kính trên mũi, lật xem một xấp tư liệu dày mà trợ lý Lý đưa tới.

Ngồi đối diện với bà, chính là đứa con trai bảo bối của bà, Đoàn Hồng Huyền.

“Hồng Huyền, người con gái mà con đề ý mẹ đương nhiên sẽ không can thiệp.” Lão phu nhân nhìn một chút rồi tùy ý đặt xấp tài liệu lên bàn, coi bộ

không quan tâm lắm, ngẩng đầu hướng Đoàn Hồng Huyền, giọng ôn hòa, “Nhưng con tuyệt không thể để gia tộc cô ấy xâm phạm đến lợi ích của Đoàn Thị.”

Tập đoàn Đoàn Thị đã trải qua nguy cơ phá sản mấy năm trước, không dễ dàng gì mới vừng dậy được, trở thành tập đoàn tài phiệt đứng đầu Á châu.

“Điểm này con rất rõ. Ngải Thị căn bản không đáng để lo.” Đoàn Hồng Huyền gật gật đầu, ánh mắt vẫn luôn băng lạnh khi nhắc đến cô mới nhu hòa đi một chút, “Cô ấy là vợ của con, con nhất định sẽ che chở cho cô ấy, ủng hộ những việc cô ấy muốn làm.”

Hắn không phải là không rõ tình hình Ngải gia, nhưng, chuyện này không chút nào ngăn trở được tình yêu của hắn đối với cô, đây chính là người con gái mà hắn vừa gặp lần đầu đã liên si mê.

“Tốt, mẹ tin con có thể xử lý ổn thỏa, dù sao thì cũng là con trai do ai sinh ra chứ.”

Thấy ánh mắt kiên định của con trai, lão phu nhân vui mừng cười cười. Bà nhìn người vẫn rất chuẩn, không chỉ là đơn thuần là qua dư luận bên ngoài. Bà có thể nhìn ra, Ngải Từ Lam không phải là cô gái xấu, cô ấy đáng có được tấm chân tình của con trai bà dành cho.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17-1: Đoàn thái thái 1

Sáng sớm ngày hôm sau, ánh nắng ấm áp nhẹ nhàng chiếu lên gương mặt tú lệ trắng nõn của Ngải Từ Lam.

Đây là đêm đầu tiên Ngải Từ Lam ở Đoàn gia, có chút xa lạ cùng bối rối.

Vừa xuống lầu, người hầu đã chuẩn bị xong bữa sáng, lão phu nhân và Đoàn Hồng Huyền đều đã ngồi bên bàn ăn dùng bữa. Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ, từng chút rơi trên sàn nhà, trên bàn và trên người bọn họ, lay động rực rỡ, có một cảm giác ấm áp khó nói thành lời.

Đây chẳng phải là cảnh mà Ngải Từ Lam vẫn luôn mong đợi sao?

“Từ Lam, tới ăn sáng nào.” Lão phu nhân trông thấy cô, thân thiết gọi.

Ngải Từ Lam khẽ cúi đầu, vội vàng bước nhỏ chạy tới, ngồi xuống bên cạnh Đoàn Hồng Huyền, đôi má ửng hồng, có chút xấu hổ.

Ngày đầu tiên cô đã dậy muộn rồi. Cũng không có người hầu nào kêu cô dậy.

Đoàn Hồng Huyền ngược nhìn cô, khuôn mặt tuấn nham bình tĩnh không chút gợn sóng, không nói gì.

Đoàn Hồng Huyền trang phục hôm nay khác ngày hôm qua, bộ đồ tây giày da, bộ đồ tây là phẳng vô cùng chín chu, càng toát ra thân hình cao to của hắn, vẫn lộ ra một cỗ khí tức thành thực bình ổn.

Lấp lánh trên chiếc cổ trắng nõn của hắn, ngũ quan hoàn hảo không thể bắt bẻ, chiếc mũi cao thẳng, môi mỏng lãnh tính, còn nữa một đôi mắt đen sắc bén, ánh mắt hoàn hảo ở mọi góc độ.

Ngải Từ Lam nhất thời có chút lóa mắt.

Không thể không nói Đoàn Hồng Huyền rất là anh tuấn, trời sinh có một làn da đẹp, cho dù có bỏ đi thân phận của hắn, cũng khó trách trong giới quý tộc vẫn có nhiều người mê hắn như vậy, còn về những tin tức bên rìa của hắn, kỳ thực trước giờ chưa lúc nào dứt.

Có điều Ngải Từ Lam trên người mang không ít tin đồn của Ngải gia, trong đó còn có không ít tin đồn không thật, thì sao cô còn để ý những tin đồn trên người Đoàn Hồng Huyền.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, lão phu nhân ra ngoài tập thể dục buổi sáng, bên bàn ăn chỉ còn lại hai người Đoàn Hồng Huyền và Ngải Từ Lam.

“Ăn xong rồi, anh đưa em đi s thị.” Đoàn Hồng Huyền lau miệng, mặt lạnh lùng, đầu cũng không ngẩng lên nói.

“Như vậy.....không tốt cho lắm.” Tay cầm muỗng cháo dừng lại, Ngải Từ Lam có chút bất đắc dĩ do dự, trong lòng cô thật ra thì đang kháng cự.

Đoàn Hồng Huyền nổi tiếng như vậy, thu hút quá nhiều sự chú ý. Mà cô thì chỉ muốn yên ổn tốt nghiệp đại học s. Mặc dù điều này có vẻ không được thực tế cho lắm sau khi cô trở thành phu nhân tổng tài Đoàn Thị.

Ánh mắt Đoàn Hồng Huyền lập tức trở nên lạnh lùng, miệng lưỡi kiên định không thể cự tuyệt, kèm theo giọng điệu bá đạo.

“Tứ Lam, em phải nhớ lấy, em bây giờ là Đoàn phu nhân danh chính ngôn thuận, bà Đoàn.”

Giọng trầm ấm gọi cảm, có một loại ma lực đặc biệt, đầu lưỡi uyển chuyển trên mấy chữ Đoàn phu nhân, bà Đoàn, mang theo một loại ôn nhu hiếm có.

“Điểm này anh sẽ không giấu điểm, hơn nữa còn tuyên bố với thiên hạ. Huống hồ chỉ có như vậy, mới tiện cho em làm điều em muốn, đúng không?”

Đúng vậy, hẳn nói rất đúng. Đây chính là nguyên nhân chủ yếu mà cô đồng ý kết hôn với anh ta không phải sao?

Từ lúc chấp nhận lời cầu hôn của anh ta, quyết định trở thành bà Đoàn, cô nhất định phải nhận lấy sự chú ý từ khắp các giới, không thể tránh khỏi.

Cô chỉ là mới vừa bắt đầu, vẫn có chút chưa thích ứng, nhưng thân nhiên tiếp nhận sớm một ngày, cũng chính là cô có thể sớm một ngày đạt thành mục đích.

Không biết ở đại học s, phong ba nào sẽ chờ đợi cô.

“Được, sau này em sẽ không như vậy nữa.” Sau khi nghĩ thông điểm này, Ngải Tứ Lam liền vô cùng thân nhiên.

“Vậy bà Đoàn, đi thôi.” Tựa hồ như Ngải Tứ Lam ảo giác, Đoàn Hồng Huyền sau khi nghe câu này, trên mặt nhanh chóng thoáng qua ý cười.

Xe chạy trên đại lộ thẳng hướng đại học s, gió nhẹ thổi qua, không khí tươi mát, phong cảnh làm say lòng người.

Lúc này, một cuộc điện thoại gọi tới.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17-2: Đoàn thái thái 2

Sớm như vậy là ai chứ? Là người của công ty sao? Hay là khách hàng quan trọng nào? Ngải Tứ Lam có chút hiếu kỳ ngó ngó Đoàn Hồng Huyền. Thân là tổng tài tập đoàn tài phiệt hàng đầu tập đoàn Đoàn Thị, công việc hằng ngày của Đoàn Hồng Huyền chắc chắn là rất nhiều, người tìm anh ta hẳn cũng không ít.

Anh ta lại bỏ chút thời gian quý báu ra đưa cô tới đại học s. Đoàn Hồng Huyền có chút hối hận vì đã làm chậm trễ thời gian của anh ta, đồng thời trong lòng lại có chút ấm áp, tim có hơi chút rung động.

Đoàn Hồng Huyền dưới ánh mắt của Ngải Tứ Lam, bình tĩnh móc điện thoại ra nghe.

“Đoàn thiếu gia, ở cổng trường đại học s cánh phóng viên đã đứng đông lắm rồi, sợ sẽ kinh động đến thiếu phu nhân, các công khác cũng có phóng viên rình mò rồi, nơi an toàn nhất chính là cổng phía bắc, phóng viên khá là ít, người của chúng ta đã đứng thủ ở đó rồi.” Trợ lý Lý báo cáo, giọng có chút dòn dập.

“Ok.” Lạnh lùng trả lời, Đoàn Hồng Huyền trong lòng tư lự.

Mặc dù Đoàn Hồng Huyền rất vui khi cùng Ngải Tứ Lam xuất hiện công khai dưới thân phận phu thê, nhưng tin tức hán kết hôn vừa mới công bố, hôm nay dư luận đã bùng nổ, phóng viên trước cổng chính nhiều như lông trâu, hẳn không muốn Ngải Tứ Lam sớm nhận lấy áp lực lớn như vậy.

Đại học s đứng hàng đầu trong những đại học trọng điểm của thành phố s, khuôn viên trường và khu vực xung quanh luôn xanh tốt, cây cối xanh um, chim hót hoa thơm, nước gọn liễm điểm, kiến trúc giáo nội lịch sử đã lâu, đậm màu cổ kính, thư hương khí tức rất nồng hậu.

Cố ý tránh đám phóng viên rình rập trước cổng trường, Đoàn Hồng Huyền lái xe từ cửa phụ đi vào, vòng qua mấy con đường, từ từ dừng xe lại trước một rừng cây nhỏ. Xung quanh người đi lại chỉ lác đác vài ba người.

Đây chẳng phải là rừng cây nhỏ sao? Ngải Tứ Lam có chút kinh ngạc. Có thể nói, cô đối với nơi này không hề xa lạ gì, trước kia lúc rảnh rỗi, cũng đã từng cùng mối tình đầu tới đây hai ba lần.

Không thể không nói, bất cứ trường đại học nào, cũng sẽ có những nơi ẩn nấp nhất định, chuyên dùng để cho những đôi tình lữ hẹn hò, ngay cả đại học s tràn đầy trí thức cũng không ngoại lệ, khu rừng nhỏ này chính là nơi hẹn hò nổi tiếng nhất cho những đôi tình lữ của đại học s, nó đơn giản là được đồng đào sinh viên đại học s kê bằng cái tên “khu rừng nhỏ.”

Bây giờ là buổi sáng, gần tới giờ lên lớp, cho nên người không nhiều, nhưng vào buổi tối thì khác.

Anh ta sao lại biết nơi này?

Ngài Từ Lam vô cùng hiếu kỳ. Đoàn Hồng Huyền lưu học sinh Harvard cư nhiên cũng biết khu rừng nhỏ này, có chút thần thông quảng đại, hay chỉ là mèo mù vớ cá rán? Anh ta kỳ thực không biết ý nghĩa của khu rừng nhỏ này, chỉ là theo bản năng nấp vào một nơi ẩn náu an toàn?

“Xuống xe.” Đoàn Hồng Huyền trước sau như một, khuôn mặt lãnh khốc phun ra hai chữ.

Ngài Từ Lam mở cửa xe xuống xe, đứng trên con đường trước khu rừng nhỏ. Cô dáng người mảnh mai, mái tóc dài bồng bênh, eo thon chân mảnh, tư thế đẹp, tự đã thành một phong cảnh.

“Anh về đi.” Ngài Từ Lam khẽ cúi người, xuyên qua lớp cửa kính nửa mở hướng Đoàn Hồng Huyền khẽ chào, lông mi cong dài, đôi mắt long lanh nhu hòa mê người, đôi môi hồng tỉnh tề.

Người con gái này lại hấp dẫn hẳn, cô rốt cuộc có biết hay không, cô có sức mê hoặc chết người.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18-1: Thế nào 1

Vốn dĩ hẳn chọn nơi ẩn nấp như vậy mà dừng lại, là vì tránh tai mắt người khác, nhưng bây giờ, lại càng muốn một nụ hôn.

“Bà Đoàn, đây chính là cách bà tạm biệt với chồng mình sao?” Đoàn Hồng Huyền ngược mắt, cau mày, ánh mắt băng lạnh quét tới Ngài Từ Lam, có chút gì đó không mấy tốt đẹp, trong lòng không nỡ để hình bóng xinh đẹp như vậy biến mất ngay trước mắt.

“Ách.....” Ngài Từ Lam kinh ngạc, trong ánh mắt lộ ra mấy phần không hiểu.

Cách tạm biệt như vậy có vấn đề gì sao? Vì sao Đoàn Hồng Huyền bộ dạng lại như không vừa ý vậy? Bọn họ dù sao cũng không phải là vợ chồng yêu nhau bình thường sau đó thuận theo đó mà kết hôn, Ngài Từ Lam...

Thấy cô vẫn là bộ dáng ngờ ngác không hiểu, Đoàn Hồng Huyền cũng không có ý định cố gắng gì, trực tiếp xuống xe, tới trước mặt cô, khẽ nói: “Chúng ta là vợ chồng mới cưới, bên ngoài lại có các phóng viên dòm ngó.”

Giấy tiếp theo là một nụ hôn ấm nóng lướt xuống....

Hương vị của cô vẫn tuyệt như vậy, Đoàn Hồng Huyền có chút xao động, như còn chưa thỏa, còn nhẹ cắn cánh môi hồng của cô, triền miên thật lâu.

“Ầm ầm ầm” Không chút phòng bị, đột nhiên không kịp đề phòng đã bị cưỡng hôn, Ngài Từ Lam hoàn toàn kinh ngạc tại chỗ, chỉ có thể nghe thấy tim mình đập càng lúc càng mạnh, càng lúc càng lớn, vành tai trong nháy mắt ửng đỏ lên, kinh ngạc nhất là, trong lòng cô không những không chán ghét nụ hôn này, ngược lại lại có chút như có như không hưởng ứng.

“Thế nào?” Đoàn Hồng Huyền nhướn mày, tình quái nhìn cô, như là đang nhìn một tiểu miu vậy, ngón tay thon dài nhẹ nâng cằm cô lên, ngón tay chạm lên môi cô, nhẹ miết nơi cánh môi ửng đỏ.

Cái, cái gì vậy? Đây là đang hỏi kỹ thuật hôn của hẳn như thế nào sao?

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng kỹ thuật của hẳn quả thật rất giỏi, hoàn toàn không giống tay mơ chút nào. Nghĩ đến đây, Ngài Từ Lam trong lòng có chút không thoải mái.

Ngài Từ Lam tức giận lại bất lực trợn mắt nhìn Đoàn Hồng Huyền, đối diện với ánh mắt tình quái vô lại của hẳn, trong lòng bỗng dâng lên một cỗ lửa giận. Cô quả thật không thích ánh mắt như vậy của Đoàn Hồng Huyền một chút nào, rất không tôn trọng người khác, giống như giống như là xem cô như thứ đồ chơi vậy, muốn lấy ra chơi lúc nào thì lấy.

Trên thực tế, cô bây giờ chẳng phải đang bị đùa vui sao? Cái gì mà phóng viên rình mò, cô một người cũng không trông thấy đâu.

“Đoàn Hồng Huyền, em là vợ của anh, có lẽ không chính thức như vậy.” Ngài Từ Lam nhướn mày, nghiêm nghị nhìn hướng về Đoàn Hồng Huyền, miệng lưỡi khách khí lịch sự, lại cũng mang theo sự lạnh lùng. “Nhưng em cũng không phải thứ đồ chơi để cho anh tùy tiện đem ra đùa.”

Con mèo nhỏ đã tức giận rồi, Đoàn Hồng Huyền mặt như băng sương, môi mím chặt, ánh mắt lạnh lùng thật sâu nhìn Ngài Từ Lam, không nói gì cả.

Bầu không khí trong nháy mắt đình trệ lại, giữa hai người có chút căng thẳng.

Lại theo đó, giờ lên lớp cũng sắp muộn rồi, Ngài Từ Lam cũng không muốn giằng co, cũng không cách nào tiếp tục chịu đựng cái bầu không khí căng thẳng này nữa, quay người đi, để lại sau lưng một bóng dáng đẹp ngơ ngẩn.

Cách đó không xa, trên một con đường khác bên khu rừng nhỏ, mơ hồ có thể trông thấy bóng dáng Đoàn Hồng Huyền và Ngải Tử Lam hai người bọn họ.

“Mộng Dao, Mộng Dao.” Lưu Đan Đình dùng sức lắc người bên cạnh không biết khi nào mới tỉnh, ngây ngốc nhìn về phía bạn mình, có chút lo lắng khó hiểu, “Cậu sao vậy?”

“Đan Đình.” Trong khuôn viên của đại học s, hoa khôi Từ Mộng Dao lúc này mới hồi phục lại tinh thần, thần sắc có chút hoảng hốt, lại như vẫn còn đang đắm chìm trong suy tư vừa rồi, có chút si ngốc lâm lâm, “Mình hình như đã biết, người mà mình từ trước giờ muốn gả cho là người đàn ông như thế nào rồi.”

“Cái gì? Là ai là ai?” Hoa khôi của đại học s đó giờ vẫn luôn cự tuyệt người theo đuổi cứ nhiên lại động lòng phạm rồi.

Lưu Đan Đình vô cùng hiếu kỳ, đây rốt cuộc là người đàn ông cực phẩm như thế nào, vội vàng liên thanh hỏi, đồng thời nhìn ngó xung quanh, nhưng không thấy gì cả, chỉ mơ hồ trông thấy chiếc xe thể thao cách đó không xa đang phi đi, lại không nhận được thất thanh hét lên: “Đây đây là chiếc xe thể thao phiên bản giới hạn châu Á chỉ có một người có!”

Phải không vậy, người mà Từ Mộng Dao để ý chính là chủ nhân của chiếc xe thể thao kia? Nhưng sáng nay anh ta vừa mới công bố hôn sự a.

Trong văn phòng tổng tài của tòa cao ốc 66 tầng lầu Đoàn Thị.

Đoàn Hồng Huyền lười biếng mà thích thú dựa trên ghế sofa bằng da thật, trước mặt hắn là một dãy cửa sổ sát đất, bên ngoài là trời cao mấy trăm mét, thiên không xanh thẳm, mây trắng lững lờ trôi, khiến cho người ta cảm thấy dễ chịu vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18-2: Thế nào 2

Nghe thấy tiếng bước chân bình ổn phía sau, Đoàn Hồng Huyền không cần quay lại cũng biết là ai tới, vững vàng ngồi xuống như một băng sơn bất động, bất cứ lúc nào cũng có thể giữ được bình tĩnh, lạnh lùng mở miệng.

“Nói đi, hôm nay bên ngoài là dư luận gì?”

Trợ lý Lý ngược đôi mắt đen lên, cánh môi nhanh chóng hoạt động, nhanh chóng đem tình hình dư luận hiện tại tổng kết lại ngắn gọn.

Ngải Tử Lam tuyệt không thể ngờ, Đoàn Hồng Huyền nói tuyên bố với thiên hạ, thật sự đã tuyên bố rồi.

Sáng nay, tin tức Đoàn Hồng Huyền công tử tổng tài phú quý kết hôn đã lan truyền khắp cả giới quý tộc, bao gồm cả giới doanh nghiệp và giới giải trí châu Á, tin tức có thể nói là phủ khắp mọi nơi, không ai là không biết, không ai là không hiểu. Giống như trái bom nổ dưới nước sâu, khuấy động lên những con sóng dữ dội trên mặt nước phẳng lặng.

Không những phá tan những tin đồn về xu hướng tình dục và chức năng thận liên quan đến Đoàn Hồng Huyền, mà còn khiến vô số những cô gái chưa kết hôn trong giới quý tộc kinh ngạc cảm thán, không biết là cô gái nào đã có vinh hạnh được gả cho một tổng tài vừa giàu có vừa soái khí như Đoàn Hồng Huyền.

Rất nhanh tin tức đã lan truyền ra, người vợ chính là thiên kim thứ hai Ngải Thị lúc trước học ngành thiết kế ở đại học s, Ngải Tử Lam.

Mối liên hôn giữa Đoàn Thị và Ngải Thị lần này, không còn nghi ngờ gì nữa, sẽ trở thành đề tài bàn tán cho giới quý tộc trong mấy ngày trà dư tửu cũng không hết.

Ngoài những điều này ra, còn đột nhiên xuất hiện những câu chuyện tin đồn nhỏ về chuyện hai người đã quen biết nhau như thế nào, trong đó thậm chí còn có những chuyện có thể coi là những lời gièm pha, càng không nói đến những dư luận cùng ác ý bất lợi cho Ngải Tử Lam.

Bổ cáo với thiên hạ trước mắt có thể là Đoàn Thị cố ý làm, nhưng dư luận bất lợi phía sau, chỉ sợ là người có dã tâm ở phía sau giật dây.

Vậy ai là người có khả năng nhất?

Có khả năng là những đối thủ cạnh tranh, cũng có thể là người mẹ kế cùng người chị Ngải Tử Kỳ kia....Người ở phía sau nhất định là đục nước béo cò, trục lợi từ trong đó.

“Thị trường cổ phiếu thì sao?” Đoàn Hồng Huyền không bày tỏ ý kiến của mình, chỉ là ngón trỏ tay phải khẽ bấu lên ghế sofa.

Trợ lý Lý khẽ thở dài, trầm tĩnh hỏi đáp: “Cổ phiếu Ngải Thị trong một đêm đã tăng vọt lên 8 điểm, còn về Ngải Thị... có chút trượt xuống.”

Xem ra, giới bên ngoài không mấy lạc quan về mối liên hôn giữa Đoàn Thị và Ngải Thị a. Điều này cũng nằm trong dự liệu của Đoàn Hồng Huyền. Có điều, người vợ mà Đoàn Hồng Huyền cưới luôn là người này, mà không phải là những điều kiện bên ngoài kia.

Hắn một người đàn ông nhìn thoáng qua tưởng như lãnh khốc, nhưng kỳ thực tâm tư kín kẽ, trước khi làm việc gì cũng suy nghĩ trước những hậu quả có thể phát sinh, bằng không mấy năm trước đã không có khả năng ngăn con sóng dữ của tập đoàn Đoàn Thị.

Nói cách khác, hắn không hối hận khi lấy Ngải Từ Lam.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19-1: Đi cùng anh 1

“Còn chuyện gì nữa không?” Đoàn Hồng Huyền nhớ tới cảnh chia tay với Ngải Từ Lam lúc sáng, ánh mắt càng thêm băng lãnh, giọng trầm thấp hơi khàn lại.

“Đoàn thiếu gia, Ngải Thành Quốc muốn hẹn với cậu một cuộc gặp mặt.” Nói xong, trợ lý Lý trên mặt không ngừng lộ ra mấy phần khinh thường.

Nếu là ngày trước, dựa vào thành tựu và địa vị trong giới kinh doanh của Ngải Thành Quốc, Ngải Thành Quốc sẽ không cách nào dễ dàng tiếp xúc được với Đoàn Hồng Huyền, đối với thỉnh cầu hẹn gặp mặt như này của ông ta, trong công ty đều là một mực từ chối.

Nhưng, bây giờ thì khác, bây giờ ông ta đã là ba vợ của Đoàn Hồng Huyền, giá trị con người có thể coi là nước lên thuyền lên, nhìn vào điểm này, người công ty thế nào cũng không dám cũng không thể trực tiếp từ chối được, đều phải xin qua chỉ thị của tổng tài mới được.

Mà hôm đó ở Ngải gia, trợ lý Lý đã thấy rõ được bộ mặt của Ngải Thành Quốc, đương nhiên là coi thường rồi.

“Ông già này.” Đoàn Hồng Huyền giọng lạnh lùng mà chán ghét, rất không khách khí, “Tuần tới sắp xếp một khoảng thời gian.”

Ngải Thành Quốc tìm tới hắn có chuyện gì ngoài việc leo lên giới quyền quý, từ trên người hắn lấy được chút lợi ích mà thôi.

Đối với Ngải Thành Quốc người này, không đề cập đến vấn đề lớn về nhân phẩm tác phong, thân làm ba ruột của Ngải Từ Lam nhưng lại không có che chở bảo vệ cho Từ Lam, lại nghe theo kẻ bên gối, nhắm vào ức hiếp Từ Lam, Đoàn Hồng Huyền không còn nghi ngờ gì nữa vô cùng chán ghét và khinh thường. Nhưng vẫn cần thiết phải tìm một cơ hội tốt gặp mặt cảnh cáo ông ta, giám sát kỹ nhưng người xung quanh mình, không thể để ông ta nắm được bất cứ điểm yếu nào.

“Vậy.....được.” Trợ lý Lý chỉ có thể bất lực nhún vai, rồi khỏi văn phòng.

“Tích tắc.”

Bỗng nhiên nhận được yêu cầu một cuộc gọi video, Đoàn Hồng Huyền quay người nhìn nhìn màn hình hiển thị, bèn tiếp nhận.

Trên màn hình hiển thị lập tức xuất hiện khuôn mặt tuần tiễu người bạn của mình Đàm Thiếu Hoa, đồng thời bên tai truyền tới âm thanh quen thuộc “Đoàn thiếu gia, sao giờ mới nhận a, có phải mệt vì tối qua không?”

“Im miệng, có thời gian rảnh, hãy quan tâm đến vấn đề rối loạn cương dương của bản thân đi.” Đoàn Hồng Huyền không chút lưu tình trực tiếp phản bác.

“Chậc chậc.” Đàm Thiếu Hoa bất đắc dĩ lắc lắc đầu, vẻ mặt thần bí mà phức tạp, giọng trầm xuống, cố ý thu hút người khác, “Lão Đoàn, tên tiểu tử vô thanh vô thức nhà cậu, động tác nhanh như vậy! Vợ của cậu chẳng phải là chính là người con gái mà hôm đó cậu ở nhà hàng của tôi đã ôm đi sao, nghe nói ngày hôm sau tình huống trong phòng nghỉ rất phức tạp a.”

Nhắc tới chuyện này, Đoàn Hồng Huyền trên mặt có chút không được tự nhiên, không ngừng nghĩ tới cảnh hôm đó cùng Ngải Từ Lam liều chết triền miên, thân thể giao lưu khắc sâu, không ngừng có chút dư vị, không có chút nào che giấu, hào phóng thừa nhận: “Không sai, chính là cô ấy.”

“Được a, tên tiểu tử nhà cậu.” Đàm Thiếu Hoa rất ít khi trông thấy biểu cảm đắc ý cùng thỏa mãn này trên mặt Đoàn Hồng Huyền, trong lòng đã có kết luận đại khái, “Bất kể nói như thế nào, con mắt của lão Đoàn cậu tôi tán thành, vẫn muốn chúc mừng cậu cuối cùng cũng đã chấm dứt cuộc sống độc thân, cam tâm tình nguyện bước vào vòng.”

“Bớt nói nhảm đi.” Đoàn Hồng Huyền trừng mắt liếc ông ta, không có cảm tình tốt đẹp gì, “Tìm tôi có việc gì nói thẳng ra đi.”

“Tôi nay Đàm lão gia xuất viện, chúng tôi định tổ chức một bữa dạ tiệc chúc mừng, đã mời hơn phân nửa giới quý tộc thành phố s, cậu đưa vợ cậu cùng

tới đi, để chúng tôi có thể gặp mặt làm quen.” Thấy Đoàn Hồng Huyền có chút không kiên nhẫn, Đàm Thiếu Hoa liền đi thẳng vào vấn đề.

“Thế nào?”

Ý nghĩa buổi dạ tiệc này rất lớn, không những Đoàn Hồng Huyền có thể mượn cơ hội này công khai giới thiệu vợ của mình Ngải Tử Lam, để cô chính thức lộ diện, càng quan trọng là, Ngải Tử Lam có thể làm quen kết giao với nhân sĩ quyền quý khắp nơi, nâng cao năng lực của mình, sớm làm được việc mà cô muốn làm.

“Không thành vấn đề.” Đoàn Hồng Huyền im lặng một hồi, lên tiếng trả lời.

Chính sự nói xong, Đàm Thiếu Hoa lại bắt đầu không đứng đắn, không ngừng dò hỏi vợ Đoàn Hồng Huyền mị lực ở chỗ nào, mà có thể câu dẫn được hẳn người đàn ông ngàn năm đốn thân này, bị ánh mắt càng lúc càng lạnh lùng của Đoàn Hồng Huyền trực tiếp đóng cánh cửa thông tin.

Thời gian như bay, mới đó mà đã sắp chạng vạng, ánh hoàng hôn dịu nhẹ chiếu xuống mặt đất.

5 giờ chiều, Đoàn Hồng Huyền cúi xuống nhìn đồng hồ trên tay, lời điện thoại ra bấm nút quay số nhanh 1.

“Alo, ai vậy?” Điện thoại bên kia truyền tới giọng dịu dàng điềm tĩnh của Ngải Tử Lam.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19-2: Đi cùng anh 2

Khi có cuộc gọi lạ, Ngải Tử Lam vốn muốn trực tiếp không nhận, dù sao thì kẻ quấy rối cùng lừa đảo trên điện thoại đầu năm đã quá nhiều rồi, nhưng khi nhìn dãy số kia hiện rõ là thuộc thành phố S, lại mà xui quý khiến không có tắt đi. Giống như có một loại dự cảm, người gọi điện thoại là hắn.

“Em đang ở đâu vậy?” Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng hỏi, giọng không nghe ra chút cảm xúc nào.

Thật sự là hắn rồi. Hắn liền như vậy chắc chắn cô sẽ nhận điện thoại sao? Ngộ nhờ cô tắt thì sao? Ngải Tử Lam càng thêm không hiểu người đàn ông này, chỉ nhỏ giọng hỏi: “Em đang ở quán cà phê charming gần trường học.”

“Em sao lại ở trong quán cà phê?” Đoàn Hồng Huyền nhíu nhíu mày. Hắn nhìn qua thời khóa biểu của Ngải Tử Lam, hiện tại chắc vừa kết thúc tiết hội họa, cô đáng lẽ phải đang ở trong trường mới đúng chứ.

“Ách, giáo viên tạm thời có việc bận, nên đã điều chỉnh tiết học rồi. Em ra ngoài đi dạo.” Ngải Tử Lam giọng bình tĩnh không gọn sóng, nhưng Đoàn Hồng Huyền lại mơ hồ phát giác ra sự buồn bã.

Trên thực tế, Ngải Tử Lam hôm nay quả thực trải qua không mấy tốt đẹp. Đột nhiên kéo tới lượng lớn sự chú ý, người trên đường chỉ chỉ trỏ trỏ không ngừng bình luận khiến cô đau cả đầu, chỉ muốn tìm một nơi yên tĩnh để ngồi, hòa hoãn lại tâm trạng.

“Em đợi ở đó đi, anh tới đón em liền, một hồi phải tham dự dạ tiệc rồi.” Đoàn Hồng Huyền không có nói nhiều, chỉ bình tĩnh hạ mệnh lệnh. Có chuyện gì, đợi gặp mặt rồi hãy nói.

Trong quán cà phê charming, trong một góc phòng nhỏ, ánh đèn mờ vàng chiếu rọi, không khí tràn ngập hương thơm dễ chịu, tiếng nhạc nhẹ nhàng du dương, bầu không khí yên lặng mà mê người.

Ngải Tử Lam ngồi trong căn phòng này, trong tay đang cầm một tờ báo ngày hôm nay, trên mặt bìa là tiêu đề rõ ràng “Tin hot! Tổng tài tập đoàn Đoàn Thị Đoàn Hồng Huyền đã cưới thiên kim Ngải gia vô danh.”

Có thể nhìn rõ những nếp gấp của tờ báo, cho thấy tờ báo không chỉ được giờ một lần.

Ngải Tử Lam thờ dãi, xem ra làm phụ nhân giới quý tộc không hề dễ dàng gì, nhất là lại làm phụ nhân tổng tài Đoàn Thị Đoàn Hồng Huyền. Ngày hôm nay, dưới miêng lưỡi của người ta, cô nghiêm nhiên đã trở thành một kẻ không từ thủ đoạn, muốn trục lợi, tham vọng hư vinh, leo lên vị trí mặt hàng lòe loẹt trong giới quyền quý. Dù cho cái mặt hàng lòe loẹt này có biết bao nhiêu người ngưỡng mộ.

“Anh tới rồi.” Vẫn còn chìm đắm trong những tin tức, Ngải Tử Lam tâm trạng ủ dột bỗng nhiên nghe thấy giọng nói trầm ấm khàn khàn quen thuộc, rất nhanh bóng dáng đã phủ trên người cô, một bàn tay to ấm áp mà bá đạo kéo lấy tay cô, găt gao đất lầy, trong miêng lưỡi lạnh lùng là sự kiên định và dịu dàng, “Đi theo anh.”

“Đi đi đâu?” Mặc dù đã đề cho Đoàn Hồng Huyền tùy ý đưa đi tới rất nhiều nơi, Ngải Tử Lam vẫn phải thốt lên hỏi.

“Trung tâm mua sắm.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20-1: Em nhất định phải tới 1

Kéo tới trung tâm mua sắm Kone sang trọng nhất trung tâm thành phố s.

Trung tâm mua sắm Kone là thiên đường mua sắm nổi tiếng nhất thành phố s thậm chí cả châu Á, trang hoàng hoa lệ, phục vụ cấp cung điện, lượng lớn những thương hiệu nổi tiếng đều ở đây, tập trung những mặt hàng cao cấp. Một bộ đồ trà nhìn đơn giản trong đó cũng phải mất mấy mươi vạn, là nơi mà một người bình thường có lẽ cả đời này cũng không bước chân vào được, một nơi mà đã tới rồi liền không muốn rời đi.

Trong trung tâm mua sắm lấy màu champagne cùng be nhạt làm sắc điệu chủ đạo, để mỗi khách hàng bước vào đều cảm nhận được sự ấm áp thoải mái, nhưng cũng không có thay đổi chút nào tâm trạng của Ngải Tử Lam, người đang lo lắng và muốn chạy trốn ngay lập tức.

“Sao lại tới đây?” Ngải Tử Lam khẽ nhíu mày, ánh mắt có chút kinh hoàng, nội tâm thấp thỏm không yên.

Đoàn Hồng Huyền tùy ý đưa cô đến trung tâm mua sắm xa hoa như vậy, dọa cô một trận, mức chi tiêu hiện giờ của cô không cách nào hỗ trợ cho cô đến được những nơi như vậy.

Mặc dù thân là thiên kim Ngải gia, nhưng trong nhà chỉ có bà ngoại không có mấy thực quyền cùng ngôn quyền cung chiều cô, mỗi tháng miễn cưỡng dựa vào chút bổng lộc của Ngải Thành Quốc mà duy trì cuộc sống. Chi phí ăn mặc hàng ngày của cô căn bản không giống một người đường đường là tiểu thư quý tộc, chứ chưa nói gì đến việc sánh với Ngải Tử Kỳ chị cô.

“Dạ tiệc.” Đoàn Hồng Huyền đối với những nơi cao cấp như này sớm đã quen như đi xe trên đường, không quan tâm tới Ngải Tử Lam, mặt không biến sắc, lãnh khốc mà ngắn gọn.

Ngải Tử Lam lúc này mới nhớ ra dạ tiệc mà hần nhắc đến trong điện thoại, trong lòng khẽ chột dạ.

“Là dạ tiệc rất quan trọng phải không?”

Ngải Tử Lam trong lòng khó tránh khỏi có chút căng thẳng, qua một hồi mới bình tĩnh lại, có chút kích động, nói chuyện có chút ấp úng.

“Không quan trọng, nhưng” Nói đến đây, Đoàn Hồng Huyền đột nhiên ngập ngừng, bầu không khí dường như ngưng đọng lại.

Nhưng cái gì? Khi nghe tới không quan trọng, Ngải Tử Lam trong lòng vừa yên tâm xuống, rất nhanh liền theo tiếng nhưng này nghẹn tới cổ họng. Nhưng cô lại không thể từ trên về mặt lãnh khốc của Đoàn Hồng Huyền nhìn ra bất cứ điều gì.

“Nhưng, em nhất định phải tới.” Đoàn Hồng Huyền bình tĩnh nói xong, còn chưa đợi Ngải Tử Lam phản ứng lại, liền dẫn đầu đi vào một gian hàng quần áo sang trọng của phụ nữ.

Ngải Tử Lam mơ hồ cảm thấy tâm trạng của hần vui vẻ một chút.

Ngải Tử Lam nhìn không hiểu Đoàn Hồng Huyền, nhún vai, theo sát Đoàn Hồng Huyền bước vào trong gian hàng.

“Đoàn tổng, chào mừng ghé thăm.” Đoàn Hồng Huyền vừa bước vào gian hàng, đã liền nhận được khoản tiếp đãi nhiệt tình của nhân viên tiếp tân, từng người từng người đều ngược lên nhìn với khuôn mặt tươi cười.

Mà Ngải Tử Lam theo sát sau hần thì lại không được may mắn như vậy, nhận được rõ ràng là sự lạnh nhạt, đầu tiên là bị đánh giá cách ăn mặc từ trên xuống dưới một lượt, sau đó chỉ thừa thốt vài tiếng “Chào mừng.”

Quả thực là khác nhau một trời một vực.

Bộ đồ nịnh hót, nhân tình nóng lạnh, cũng là lẽ thường tình.

Ngải Tử Lam trong lòng không có chút tức giận bất bình, mà là khiêm tốn, không để ý tới thái độ của bọn họ. Dù sao thì, cô cũng không phải là khách hàng đầy mạnh tiêu thụ cho gian hàng này mà, cũng không cách nào giúp bọn họ tăng công trạng lên.

Trong gian hàng sạch sẽ ngăn nắp bày từng chiếc từng chiếc được làm vô cùng tinh tế, trang phục kiểu dáng hoặc theo mốt hoặc cổ điển hoặc đơn giản, phong cách đa dạng, màu sắc cũng đa dạng, khiến cho Ngải Tử Lam nhất thời có chút hoa mắt.

Mấy hướng dẫn viên mua sắm trong gian hàng đều vây quanh Đoàn Hồng Huyền hỏi thăm giới thiệu, căn bản không rảnh phản ứng lại cô. Ngải Tử Lam ngược lại cảm thấy mừng rỡ vì được yên ổn, không cần phải nghe những nhân viên hướng dẫn mua sắm lái nhai bên tai để đẩy mạnh tiêu thụ.

Tùy ý lướt qua mấy chiếc váy liền áo treo trên tường, Ngải Tử Lam chăm chăm tới gần một chiếc váy trong số đó, nhân lúc không có ai chú ý, liền nhanh chóng dùng tay chạm vào chiếc nhãn mác trên đó, lật lại mặt sau, muốn lên lút xem giá cả.

Không ngờ, trên nhãn mác này không có ghi giá cả, Ngải Tử Lam nét mặt có chút thất vọng cùng tiếc hận. Không biết giá trên trời sẽ như thế nào. Vừa tưởng tượng đến chiếc váy của mình lép kẹp, cảm giác bụng không ăn cơm mà trong nháy mắt cũng đã no rồi.

“Xin các vị khách không tùy tiện chạm vào quần áo trong cửa hàng, nếu có tổn hại gì, thì phải bồi thường theo giá.” Đang khi vận vẹo cổ tay tiếc nuối, Ngải Tử Lam lại nghe thấy nhân viên hướng dẫn mua sắm trong gian hàng đưa ra lời “nhắc nhở”, lại vô tình hay cố ý nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20-2: Em nhất định phải tới 2

Gian hàng trước mắt chỉ có cô và Đoàn Hồng Huyền hai người. Mà bọn họ tuyệt đối không thể nào nói với Đoàn Hồng Huyền những lời này, vậy thì chính là nói với cô rồi. Hiện nhiên hành động “lén lút” nhỏ vừa rồi của cô đã lọt vào tầm ngắm của nhân viên hướng dẫn mua sắm rồi.

Nhất thời, ngay cả Ngải Tử Lam cũng có chút khó chịu, cảm thấy hơi xấu hổ.

Nhưng cũng không thể trách bọn họ được, quần áo nơi đây cô quả thực không mua nổi. Dù sao thì việc cắn răng cắn lợi dùng tiền sinh hoạt mấy tháng để mua một chiếc váy liền áo, cô cũng không làm được.

“Đoàn tổng, không biết anh đã ngắm được chiếc váy nào rồi? Là tặng bạn bè hay người nhà vậy? Nếu thật sự khó lựa chọn, có thể đưa tới quý phủ mặc thử miễn phí trước rồi sau đó quyết định cũng được.” Bên kia Đoàn Hồng Huyền như cũ được đám nhân viên hướng dẫn mua sắm ân cần tiếp đãi, mặt vẫn băng lạnh, không chút gọn sóng, tựa hồ như không thấy nổi quần bách của Ngải Tử Lam.

Đang khi Ngải Tử Lam do dự không biết có nên rời khỏi chỗ này không, ngẩng đầu lại trông thấy Đoàn Hồng Huyền xa xa, đưa tay, chỉ chỉ cô.

“Cô ấy.” Đoàn Hồng Huyền gương mặt tuấn nham lạnh lùng nhìn Ngải Tử Lam, từ từ phun ra hai chữ, giọng trầm ấm gọi cảm.

“Quần áo hợp với cô ấy đều lấy một bộ, từ từ thử.”

Nghe vậy, đám nhân viên hướng dẫn mua sắm vô cùng kinh ngạc.

Đây cư nhiên là bạn của Đoàn Hồng Huyền hay là có mối quan hệ sâu xa hơn? Nghĩ tới tin tức sáng hôm nay, đám nhân viên hướng dẫn mua sắm trong gian hàng nhìn nhìn khuôn mặt sầm của Đoàn Hồng Huyền không nói lên lời, sắc mặt nhanh chóng biến đổi, trong lòng đều hồi hận không kịp, hận không thể lôi kéo vào mình.

Lập tức, Ngải Tử Lam bên này liền nhận được đãi ngộ thay đổi đến chóng mặt.

Vài nhân viên hướng dẫn mua sắm vây quanh lấy cô tha thiết tiếp đãi. Có người mời cô ngồi xuống ghế sofa trước phòng thử đồ, có người bưng trà tới cho cô, có người đem một dãy quần áo tới cho cô lựa chọn, còn có người xin lỗi cô để lấy lòng.

“Là Đoàn phu nhân phải không? Em không hiểu chuyện, có mắt không trông, mong Đoàn phu nhân thứ lỗi a.” Trông thấy người nhân viên vừa mới đưa ra lời “nhắc nhở”, tuổi so với mình còn lớn hơn lại xưng em với mình, nhìn ánh mắt tha thiết lấy lòng của cô ta, Ngải Tử Lam bỗng cảm thấy trong người dâng lên một cỗ chán ghét.

Đoàn Hồng Huyền sớm đã dự liệu như vậy, là cố ý đây mà.

Đoàn Hồng Huyền chỉ không nói cười, lười biếng ngồi trên ghế sofa một bên, lẳng lẽ nhìn cô. Ngải Tử Lam dám khẳng định cô không có nhìn lầm, trong ánh mắt kia rõ ràng ẩn chứa vài phần ý cười.

Mặc dù đám nhân viên dường như muốn đem tất cả quần áo trong gian hàng đưa đến cho cô xem, muốn cho cô lựa chọn kỹ càng, chọn cho cô bộ lễ phục hợp nhất, nhưng Ngải Tử Lam đối với quần áo không có yêu cầu khắt khe, theo hướng đơn giản sạch sẽ, thoải mái là được, cho nên cô không có suy nghĩ nhiều, từ trong đó chọn ra một chiếc váy ống màu tím, rồi đi vào phòng thử đồ.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 21-1: Bây giờ không còn nữa 1

Trong phòng thử đồ, Ngải Tử Lam sớm đã thay xong lễ phục lại đột nhiên có chút ngại ngùng, chần chừ không muốn đi ra ngoài.

Cô không ngờ, chiếc váy ống đứng này cổ trễ hơn so với tưởng tượng của cô, ngoài cái này ra thì không có vấn đề gì, rất vừa với vóc dáng, chất liệu bóng mềm, mỏng nhẹ như cánh ve, lại cũng không thấu suốt.

Đang lúc ngại ngùng, đột nhiên nghe thấy bên ngoài tiếng Đoàn Hồng Huyền trầm thấp mà lãnh khốc truyền tới: “Em mà không ra anh xông vào đấy.”

Câu này nghe ra giống như là đang lo lắng cho sự an nguy của cô vậy.

Nhưng cũng không biết là vô tình hay cố ý, Ngải Tử Lam phảng phất như nghe từ trong đó ra chút gì đó ám muội như có như không.

Nghĩ tới chuyện bạo hồng trong phòng thử đồ trên mạng lúc trước, Ngải Tử Lam mặt hơi ửng hồng, làm nổi bật lên nét tươi trẻ, tỏa ra mị lực mê người.

Mặc dù tự cảm thấy cổ có chút trễ, nhưng cũng không trở ngại gì lớn, vẫn rất thoải mái, Ngải Tử Lam thẳng bước đi ra.

Một đầu tóc ngang vai đen nhánh hơi xõa xuống, chiếc cổ trắng muốt tựa thiên nga, lông mày lá liễu tú lệ, chiếc mũi nhỏ cao xinh xắn, con mắt long lanh động lòng người, đôi môi đỏ kiêu diễm ướt át, giống như một viên thạch mê người.

Một chiếc váy trễ cổ màu tím, bộ ngực trắng nõn hơi lộ, eo thon tinh tế, đường cong động lòng người, cả người tỏa ra khí tức mê người, đoan trang mà xinh đẹp.

Ngải Tử Lam vừa bước ra, đám người đột nhiên cảm thấy trước mắt như bùng sáng, bầu không khí yên lặng tựa như có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

“Thế nào?” Người con gái xinh đẹp mà không biết kia vẫn nghiêm túc nhìn hướng về phía Đoàn Hồng Huyền, xoay chuyển thân mình, xem xét trên dưới có chỗ nào không ổn không.

“Rất đẹp, rất hợp với em.” Đoàn Hồng Huyền tự đáy lòng khê cảm thán, trong ánh mắt tràn đầy sự thương thức không che giấu chút nào, giống như trông thấy trân bảo vậy, sáng ngời chói lóa.

Bị ánh mắt sùng ái yêu mến nhìn chằm chằm, Ngải Tử Lam có chút ngại ngùng, biểu cảm liền có chút không được tự nhiên, cô ra vẻ bình tĩnh hướng tới nhân viên bên cạnh nói: “Chiếc này đi.”

“Ngoài chiếc này ra, cũng đem cả mấy chiếc tôi vừa xem trong đó gói cả lại.”

Thì ra Đoàn Hồng Huyền nhân lúc Ngải Tử Lam thử đồ, cũng đã chọn mấy chiếc lễ phục. Dù sao thì sau khi làm phu nhân tổng tài Đoàn Thị, những tiệc hội như này về sau chỉ có nhiều thêm mà không ít đi, một chiếc lễ phục sao đủ được chứ, đương nhiên phải mua thêm mấy chiếc nữa. Đến khi đổi mùa, còn phải mua chiếc mới nhất quý.

Ngải Tử Lam sau khi nghe những lời này, mặt trong nháy mắt suy sụp, biểu cảm phức tạp đi đến bên cạnh Đoàn Hồng Huyền, nhỏ giọng chần chừ nói: “Thôi đi, em không có nhiều tiền như vậy.”

Khi nói ra những lời này, đầu cô hơi cúi xuống, miệng lưỡi có chút ủy khuất, nghe ra đáng thương cực kỳ.

Đoàn Hồng Huyền tâm tình rất tốt, tâm tư khê động, đột nhiên đưa bàn tay to phủ lên đầu Ngải Tử Lam hơi cúi, nhẹ nhàng vuốt ve tóc mềm, ngửi mùi hương của tóc, trên mặt hiện ra ý cười hiếm thấy, giọng trầm thấp mang theo sự vui thích: “Không sao, anh tặng em.”

Cái, cái gì? Tặng cô toàn bộ sao?

Ngải Tử Lam không có giống như người bên cạnh tưởng tượng kinh ngạc kích động, mà là bật thốt lên hỏi vấn đề mà cô quan tâm nhất “Em có thể hỏi một chút không, một chiếc lễ phục này khoảng bao nhiêu tiền?”

Nếu số tiền không lớn, cô có lẽ vẫn có thể thần nhiên nhận. Nhưng nghĩ nghĩ một chút vẫn là không thể nào.

Quả nhiên, sắc mặt Đoàn Hồng Huyền trong nháy mắt sầm xuống, cau mày, ánh mắt lạnh lùng, rõ ràng là không vui, giọng cũng lạnh như băng, nhưng vẫn là theo sự thực nói ra: “Gần mười vạn.”

Gần mười vạn

Ngải Tử Lam không nhịn được hít sâu một hơi, mặc dù sớm đã dự cảm thấy, vậy mà... số tiền này so với tưởng tượng của cô không sai biệt mấy, nhưng chân chính nghe từ trong miệng Đoàn Hồng Huyền nói ra, Ngải Tử Lam vẫn thấy chấn động kinh hoàng.

“Thứ quý giá như vậy em sao có thể nhận?”

Ngải Tử Lam vội vàng thất thanh nói, ngừng đầu ánh mắt đen lánh nghiêm trang nhìn Đoàn Hồng Huyền, biểu cảm trong sáng mà nghiêm túc, giống như là trần thuật chuyện gì quan trọng lắm.

Vì dạ tiệc tối nay, cô mới mua lễ phục này, cô cũng cố gắng lắm mới mua nổi.

Nhưng mua nhiều hơn, cô thực sự không gánh nổi, ngày ngày cạp đất mà ăn trước khi tìm ra chân tướng cái chết của mẹ và đoạt lại Ngải Thị.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21-2: Bây giờ không còn nữa 2

Đoàn Hồng Huyền thấy vẻ nghiêm túc của Ngải Tử Lam, nhưng cũng chính điểm này đã làm cho hắn tức giận, gương mặt tuấn lạnh, dù cho tận nơi đây lòng hắn đối với hành động cô từ chối nhận thứ quý giá như vậy rất là vui thích.

Đây mới chính là Ngải Tử Lam mà hắn quen. Nhưng hắn dường như lại nhất định phải cho Ngải Tử Lam biết rõ, quà mà chồng tặng cho cô, cô hoàn toàn có quyền nhận lấy.

“Em cho rằng đây là vì em?” Đoàn Hồng Huyền hừ lạnh một tiếng, giọng lãnh khốc, không chút lưu tình châm chọc, “Đây là vì thể diện của Đoàn Thị chúng ta, vợ của Đoàn Hồng Huyền anh sao có thể ăn mặc xoàng xĩnh được.”

Chỉ là không đắt như vậy thôi, đâu có xoàng xĩnh đâu. Ngải Tử Lam có chút không phục. Loại quý công tử của giới thượng lưu lớn lên trong nhung lụa, nhìn những người bình thường các cô như vậy sao? Huống hồ Ngải gia đối xử với cô tệ bạc như vậy, mà cô vẫn có mấy chiếc lễ phục có thể mặc đi ra được, mặc dù không thể sánh với chiếc lễ phục này.

“Đoàn Hồng Huyền, anh nghe em nói, thật sự không cần thiết.” Ngải Tử Lam khẳng khái từ chối, ánh mắt kiên định, cố gắng giữ cho giọng điệu bình ổn, “Em có lễ phục rồi, tối qua chuyển tới Đoàn gia có mang theo rồi.”

Vốn cho rằng nghe được lời kiên định của mình, Đoàn Hồng Huyền rất nhanh sẽ buông tha cho Ngải Tử Lam, thấy Đoàn Hồng Huyền móc điện thoại ra, đi tới một bên, gọi điện, mấy phút sau lại quay trở lại bên cô, một đôi mắt đen lạnh lùng mà mê người nhìn chăm chăm vào cô, khóe miệng hơi nhếch lên, mặt không biểu cảm đáng vẻ như đang nói một chuyện rất đời bình thường.

“Bây giờ không có nữa rồi.”

Cái gì

Ngải Tử Lam mơ hồ kinh ngạc.

Cô bây giờ không còn lễ phục nữa rồi? Liên quan tới hành động vừa rồi của Đoàn Hồng Huyền? Ngải Tử Lam phải một lúc sau mới phản ứng trở lại, lập tức có chút tức hộc máu, một đôi mày lá liễu giương lên, đôi mắt đẹp mê người tức giận tròn lên nhìn người đàn ông vô lại kia, rồi lại bất lực.

Cô sớm nên nghĩ tới, cuộc sống ăn nhờ ở đậu chính là để cho người ta không chế. Chứ đừng nói gì là Đoàn Hồng Huyền không chế. Tư vị này..khó nha!

Trong lúc nhất thời, Ngải Tử Lam nội tâm khổ hận đan xen.

“Yên tâm, em có thể tạm thời nợ anh chỗ này.”

Lúc này đây, Đoàn Hồng Huyền với khuôn mặt lạnh lùng vẫn còn nhẹ nhàng bên tai cô nói một câu. Rõ ràng là khẩu khí bình thường, vậy mà lại khiến Ngải Tử Lam không nhịn nổi siết chặt nắm tay.

Nói tặng xong, sao lại biến thành ra cho nợ rồi. Người đàn ông này thật đúng là hay thay đổi.

Xách mấy túi ra khỏi cửa hàng quần áo, bước chân Ngải Tử Lam có chút không thực cho lắm, nét mặt có chút hoảng hốt, cô không ngừng tự nhủ với chính mình, trong tay mình nắm chính là mấy chục vạn.

Không chỉ một đợt xuất huyết, mà trên danh nghĩa còn nợ Đoàn Hồng Huyền mấy chục vạn.

Ngải Tử Lam buồn bã suy nghĩ, cô nhất định phải cố gắng, phải đấu tranh, để sớm đạt thành mục đích của mình, cũng chính là có thể sớm thoát khỏi ma chướng của Đoàn Hồng Huyền hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22-1: Bữa này anh mời 1

Dạo xem xong gian hàng quần áo, Đoàn Hồng Huyền lại dẫn Ngải Tử Lam tới gian hàng trang sức, nơi làm tóc...

Một loạt tiếp theo, chi phí cực lớn, xa xỉ. Mặc dù, đều là Đoàn Hồng Huyền tạm thời cho ghi nợ.

Tất nhiên, cái gì cũng có giá của nó.

Ngải Tử Lam ngày bình thường đã là một mỹ nhân xinh đẹp, sau khi tạo hình xong từ phòng tạo hình nổi tiếng của thành phố s, tóc dài xõa ngang vai sau chiếc khăn choàng, tạo nên một vẻ thanh lịch quý phái, càng có một sức mê người quý dị, cộng thêm dáng người thon thả man diệu, đôi chân tinh tế, có thể nói là xuất trần thoát tục, kinh diễm động lòng người, khiến cho người ta trông tươi sáng hơn và trên đường đi thu hút biết bao ánh nhìn.

Đoàn Hồng Huyền sắc mặt càng lúc càng lạnh, càng lúc càng sầm lại.

Kone Mall là trung tâm mua sắm quốc tế, thiên đường giải trí, các phương diện thiết kế kiến trúc đều là do các tập đoàn hàng đầu tạo nên.

Một trong những thiết kế nổi tiếng và độc đáo nhất chính là nhà hàng Good Night nằm ở trên cùng, một nhà hàng lộ thiên.

Một mặt nó bao gồm các loại mỹ thực trên thế giới, đồ ăn Trung Quốc, Tây Ấn Độ muốn gì có nấy, hương vị đích thực, mặt khác, trong làn gió mát thổi lên má vào ban đêm, ngắm đầu lên là bầu trời đầy sao gần như gang tấc, tưởng như với tay lên là có thể hái sao trời.

Sau khi mua sắm xong, Đoàn Hồng Huyền cùng Ngải Tử Lam liền tới nhà hàng nổi tiếng này.

“Cứ gọi một chút đồ ngọt cùng đồ uống lạnh là được rồi.” Ngải Tử Lam hôm nay ví tiền đã xuất huyết nhiều ánh mắt ngày ngày nhìn giá cả trên menu, có chút run run nói. Dù sao thì chút nữa cũng tham gia dạ tiệc rồi, ăn nhiều quá cũng không tốt.

“Em chắc chứ?” Đoàn Hồng Huyền không cho là vậy, nhướn nhướn mày, ánh mắt ý vị không hiểu, “Không sao, bữa nay anh mời.”

Mới vừa rồi trải qua sự điên cuồng áp bức của Đoàn Hồng Huyền, Ngải Tử Lam không hề vì sự “đại từ đại bi” đột nhiên của anh ta mà cảm động, vẫn như thường chỉ gọi một phần đồ ngọt cùng một ly đồ uống lạnh.

Thấy Ngải Tử Lam không hiểu ý của hân, Đoàn Hồng Huyền nhìn không được chậm ngữ khí lại, một bộ từng bước hướng dẫn khuyên bảo, nói: “Em cứ gọi đi, bây giờ cứ việc ăn thoải mái, chút nữa dạ tiệc em ăn không nổi mấy miếng đâu.”

Làm phu nhân tổng tài Đoàn Thị trong trường hợp lần đầu tiên xuất hiện, trong một buổi dạ tiệc nhất định sẽ thu hút sự chú ý, phải đối diện với rất nhiều những người tới chúc mừng và kết giao, chứ không phải cứ ngồi ở đó là được, căn bản không có cơ hội để ăn nhiều.

Bây giờ chỉ bằng nhân cơ hội ăn nhiều một chút, bằng không một hồi khẳng định sẽ đói.

“Vậy, em không khách sáo nữa.”

Nghe thấy lời giải thích của Đoàn Hồng Huyền, Ngải Tử Lam lúc này mới bừng tỉnh hiểu ra, ngay sau đó cũng liền không khách khí nữa, liền gọi mấy phần thức ăn, những thứ gì đắt, như là gan ngỗng, trứng cá muối vv, muốn thông qua bữa ăn này chặt chém Đoàn Hồng Huyền một trận.

Ngải Tử Lam đang vội vàng tập trung tinh thần xem menu không có phát hiện, Đoàn Hồng Huyền nhìn thấy cô đột nhiên tinh thần phấn chấn, ánh mắt dịu dàng trêu đùa, lộng lẫy sáng ngời, dịu dàng đến nỗi tưởng như có thể vắt ra nước.

Nếu người khác nhìn vào, nhất định sẽ cho rằng đây là một đôi tình lữ đang cuồng nhiệt yêu nhau.

Sau khi com rượu no nê, hưởng thụ một bữa các mỹ vị, Ngải Tử Lam tỏ vẻ thích chí, dưới gió trời dịu nhẹ, tạm thời quên đi những suy nghĩ phiền não lúc trước, tâm tình cũng trở nên vô cùng yên bình và thoải mái.

Giữa lúc hoảng hốt, cô lại có cảm giác muốn thời gian ngừng lại ngay lúc này, cứ mãi như thế này thì có phải tốt hơn không.

Ngải Tử Lam len lén liếc nhìn Đoàn Hồng Huyền bên cạnh, bóng dáng cao lớn của anh ta mang lại cho cô cảm giác an toàn, nghĩ tới cảm giác dựa vào bộ ngực ấm áp của anh ta ngày hôm qua, gương mặt Ngải Tử Lam liền ửng hồng.

Cô không ngừng thầm hỏi bản thân, cô đây là như thế nào, sao lại đột nhiên nghĩ tới điều này. Một buổi tối quá đẹp, gió đêm quá dịu dàng, dễ khiến cho người ta say.

Là đêm.

Trung tâm thành phố s, trong một khách sạn năm sao thuộc tập đoàn Đàm Thị, trong tiếng đàn cello êm tai, một buổi dạ tiệc đang diễn ra.

Buổi dạ tiệc này chủ yếu là để chúc mừng lão tổng Đoàn Thị sức khỏe hồi phục xuất viện, vốn là một bữa hưu nhân tùy ý tụ hội, mấy ngày trước sớm đã

mời rất nhiều nhân vật trong giới thượng lưu cùng những nhân sĩ tinh anh trong các lĩnh vực.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22-2: Bữa này anh mời 2

Mối quan hệ giữa những người này rất là rắc rối phức tạp. Có một số đối đầu kịch liệt, có lẽ ngày bình thường sớm đã đấu đến mức gay cấn, gần đây một mất một còn. Lại có một số ngoài mặt hòa thuận, nhưng trong lòng lại ngầm cho nhau nhát dao, ném đá giấu tay, người lừa ta gạt.

Có điều, cho dù là vậy, tổng thể buổi tiệc vẫn diễn ra trong không khí hòa bình. Không ai dám nháo ra chuyện, dù sao thì cũng phải nể mặt Đàm Thị chứ.

Tại cảnh trông như hòa bình này, dưới bầu không khí hòa hoãn, Ngải Tử Lam mặc một chiếc váy màu tím dài đến đầu gối, khoác tay Đoàn Hồng Huyền, chậm rãi tiến vào.

Đây giống như một đôi bích nhân trời sinh, vừa xuất hiện đã lập tức tỏa sáng, thu hút tất cả ánh mắt.

Đối diện với những ánh mắt soi mói giống như muốn nhìn xuyên thấu lấy thân thể, Ngải Tử Lam mặt không biến sắc, bình tĩnh im lặng, thản nhiên chặt bàn tay, lòng bàn tay bắt giác rịn ra chút mồ hôi nóng.

Mặc dù thân là thiên kim Ngải Thị, nhưng Ngải Tử Lam bình thường không có cơ hội tham gia vào những bữa tiệc của giới thượng lưu, cơ hồ như đó giờ chưa từng lộ mặt trong vòng xã giao.

Một mặt, mỗi lần nhận được lời mời đến dự tiệc, Ngải Thành Quốc và người mẹ kế đều từ chối thay cô, với mỹ danh rằng để cho cô còn học tập, không muốn để cô nghĩ đông nghĩ tây, trước giờ lại không hề quản Ngải Tử Kỳ, dần dần cũng không ai chú ý đến vị thiên kim thứ hai của Ngải Thị này.

Mặt khác, vị trí của Ngải gia trong giới thượng lưu cũng quá nhỏ, cộng thêm nhưng điều tiếng không tốt, cơ hội có thể tham gia tiệc cũng rất hạn chế.

Cho nên nhắc tới thiên kim nhà Ngải Thị, nhắc đến đầu tiên của người ta chính là Ngải Tử Kỳ kiêu kỳ ngang ngược, lúc đầu còn hiểu nhầm người mà Đoàn Hồng Huyền lấy chính là cô ta, không ngừng lắc đầu thờ dài, sau đó nghe được là thiên kim thứ hai của Ngải Thị, thì đều một mặt mờ mịt, không biết nói gì.

Nhắc đến Ngải Tử Lam, cũng chỉ có thể nói cô có tiếng nói thấp. Mà chỉ cần nói đến xuất thân Ngải gia của cô, điểm này, cũng khiến cho tuyệt đại đa số bộ phận giữ thái độ với cô.

Ngải Tử Lam không thể ngờ tới, lần đầu tiên chính thức xuất hiện trong giới thượng lưu của thành phố S, lại là dưới thân phận vợ của Đoàn Hồng Huyền. Cũng không biết đó là điều tốt hay xấu nữa.

Nhưng bất luận như thế nào, cô cũng coi trọng buổi yến tiệc này.

Phải biết rằng, bất luận là lúc trước, hay là bây giờ, mối quan hệ chắc chắn là tài nguyên quý giá nhất.

Mà buổi tiệc tối nay, chủ trì là tập đoàn Đàm Thị, khách mời của buổi tiệc cơ hồ lại là toàn bộ người trong giới thượng lưu, tự hội biết bao nhân sĩ tinh anh trong các lĩnh vực và giới quyền quý, đội hình đẳng cấp sang trọng, không thể không khiến cho người ta trầm trồ cảm thán.

Mà dạ tiệc lần này, chính là con đường nhanh nhất hữu hiệu nhất để cho Ngải Tử Lam kết giao làm quen với đám người này. Có mối quan hệ về người rồi, có thể giúp cho quyền cước của cô tăng thêm rất nhiều rất nhiều.

“Cậu Đoàn, mong tới mong lui, cuối cùng cậu cũng tới rồi.”

Phản ứng đầu tiên, chính là sự nhiệt tình chào đón từ người bạn của Đoàn Hồng Huyền, Đàm Thiếu Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23-1: Để tôi thay cô ấy 1

“Anh Đàm.” Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng đáp lại.

So với sự nhiệt tình của Đàm Thiếu Hoa, Đoàn Hồng Huyền lại vô cùng cao lãnh, mặt như cũ lãnh khốc, giống như không hề vui chút nào.

Đàm Thiếu Hoa đối với bộ mặt này của hắn sớm đã quen, cũng không trách gì, cũng không để tâm, quay đầu hướng sang Ngải Tử Lam, hơi hơi nghiêng đầu, giọng có chút nghiêm túc hơn, lịch sự khách khí dò hỏi: “Đây hẳn là Đoàn phu nhân?”

“Vâng.” Ngải Tử Lam gật gật đầu, có chút nghi hoặc.

Người trước mắt cao lớn đỉnh đạc, đẹp trai phong độ, trong cử chỉ lời nói toát ra một vẻ phong lưu khoáng đạt. Xem ra quan hệ với Đoàn Hồng Huyền không hề xa lạ.

“Xin chào, tôi là Đàm Thiếu Hoa, tổng tài tập đoàn Đàm Thị, chính là người mở ra khách sạn này, không đáng nhắc tới.” Đàm Thiếu Hoa lập tức thu hồi sự ngả ngớn, nét mặt hơi nghiêm trang giới thiệu mình, còn làm bộ như khiêm tốn xua xua tay, nhưng rất nhanh lại nhin không được, trêu chọc: “Đều là đi theo cậu Đoàn, làm thuộc hạ cho cậu ấy để kiếm miếng cơm ấy mà.”

Tập đoàn Đàm Thị, là một trong những tập đoàn hàng đầu thành phố S, là một đầu rồng trong lĩnh vực khách sạn, đây đâu chỉ là miếng cơm manh áo.

Ngải Tử Lam nhất thời á khẩu không nói được gì, trong lòng lại thầm cảm thán.

Cô thật sự muốn hỏi một chút, vẫn còn thiếu miếng cơm sao?

“Tên tiểu tử nhà cậu thiếu ba hoa.” Đoàn Hồng Huyền lạnh lùng liếc Đàm Thiếu Hoa một cái.

“Được được, không nghèo không nghèo.” Đàm Thiếu Hoa vừa một miệng hai lời đáp lại, vừa hướng về Ngải Tử Lam ánh mắt tán thưởng, “Có điều, có câu này tôi nhất định phải nói, Đoàn phu nhân thật đúng là một mỹ nhân, con mắt tên tiểu tử nhà cậu cũng không tồi a.”

Đàm Thiếu Hoa không phải là miệng lưỡi, mà là thật tâm khen ngợi.

Nhân phẩm Ngải Tử Lam như thế nào hắn chưa hiểu, nhưng dung mạo này, dáng người này, khí chất này, tất cả đều ở hàng thượng đẳng. Ít nhất là trên phương diện này.

“Đủ rồi, làm gì thì làm đi.” Đoàn Hồng Huyền ánh mắt lạnh lùng, rất không thích ánh mắt có chút ân cần kia của Đàm Thiếu Hoa, lạnh lùng ngắt lời anh ta, không khách khí ngầm hạ lệnh đuổi đi.

Ngải Tử Lam tối nay, quả thật đẹp đến rung động lòng người, khiến hco hắn tim ngứa cơn cào, chứ đừng nói gì đến đàn ông khác.

Nếu không phải bắt buộc phải đưa cô đến buổi dạ tiệc này, Đoàn Hồng Huyền thật sự muốn đem cô giấu đi, chỉ để cho mỗi mình ngắm.

“Chuồn đây, chuồn đây.”

Thấy Đoàn Hồng Huyền hình như thật sự có chút tức giận, hướng hồ là người làm chủ bữa tiệc, quả thật có nhiều việc phải làm, Đàm Thiếu Hoa vội vàng tạm biệt.

Hắn cũng không dám chọc núi băng này, phải biết rằng, một khi núi băng này bốc hỏa thì đáng sợ đến nhường nào.

“Đoàn tổng, tôi kính cậu và Đoàn phu nhân một ly.”

Sau Đàm Thiếu Hoa, những người khác trong khách sạn thấy vậy đều hành động, ồ ạt kéo tới hỏi thăm giới thiệu không ngừng, trò chuyện trên trời dưới đất.

Một đường đi tới, phu thê Đoàn Thị nhận được đều là những lời chúc phúc chúc mừng tân hôn, còn có cả ánh mắt quan sát dò xét đối với Ngải Tử Lam.

Ai có thể ngờ được, thiên kim thứ hai nhà Ngải Thị dung mạo lại như hoa, khí chất tuyệt luân, cử chỉ ưu nhã, nói năng khéo léo, hoàn toàn không giống Ngải Tử Kỳ. Cũng khó trách Đoàn tổng để ý tới cô.

Mà tối nay, Ngải Tử Lam có thể coi như là được mở mang kiến thức, gặp được rất nhiều nhân sĩ tinh anh và quyền quý mà bình thường căn bản không thể nào gặp được, trong lòng vô cùng chấn động. Mỗi người này đều là trụ cột trong giới thượng lưu của thành phố S, có kỹ năng và bản lĩnh, không thể dễ dàng khinh thường.

Ngải Tử Lam mặc dù trên mặt bình tĩnh thản nhiên, nhưng trong lòng đã không ngừng trầm trở cảm thán.

Không ngờ, người quyền quý nhất lại đang đứng bên cạnh cô, trở thành chồng của cô.

“Nào nào nào, tôi kính Đoàn tổng và Đoàn phu nhân một ly.” Một người đàn ông trung niên bụng bía to dùng uống say khướt, lão đảo lão đảo đi tới, miệng lớn tiếng ồn ào, một miệng nhiệt khí phun ra, không khí xung quanh đều tràn ngập mùi rượu.

Ngải Tử Lam không nhin nổi nhử nhử này, kiềm chế không để mình đưa tay che miệng che mũi lại.

“Xin lỗi, cô ấy không biết uống rượu, vậy để tôi uống thay cô ấy.” Đoàn Hồng Huyền mảy hơi nhú khó nhận ra, mặt vẫn lạnh như băng, giọng khách khí xa cách.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Ái Vô Tận: Ông Xã Thâm Tình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.